

Liahona

**On je vstajenje
in življenje, str. 4, 12**

**Pričevanje o Božjem
vsemogočnem Sinu, str. 16**

**Ker dolgujemo več, kot
lahko plačamo, str. 56**

**Razstava otroških risb: Evangelij
blagoslavlja moje življenje, str. 62**

© SCALA/ART RESOURCE, NEW YORK

Ecce Homo (Glejte, človek!), Antonio Ciseri

»Pilat je sklical vélike duhovnike, voditelje in ljudstvo ter jim rekel: 'Pripeljali ste mi tega človeka, češ da zavaja ljudstvo, jaz pa sem ga vpričo vas zaslišal in nisem našel na njem nobene krivde v stvareh, zaradi katerih ga tožite. [...]

Kaznoval ga bom torej in izpustil.»

(Kajti za praznik jim mora nekoga izpustiti.)

»Tedaj so vsi hkrati zaupili: »Proč s tem! Izpústi nam Baraba!« [...]

»Pilat jih je znova nagovoril, ker je hotel izpustiti Jezusa.

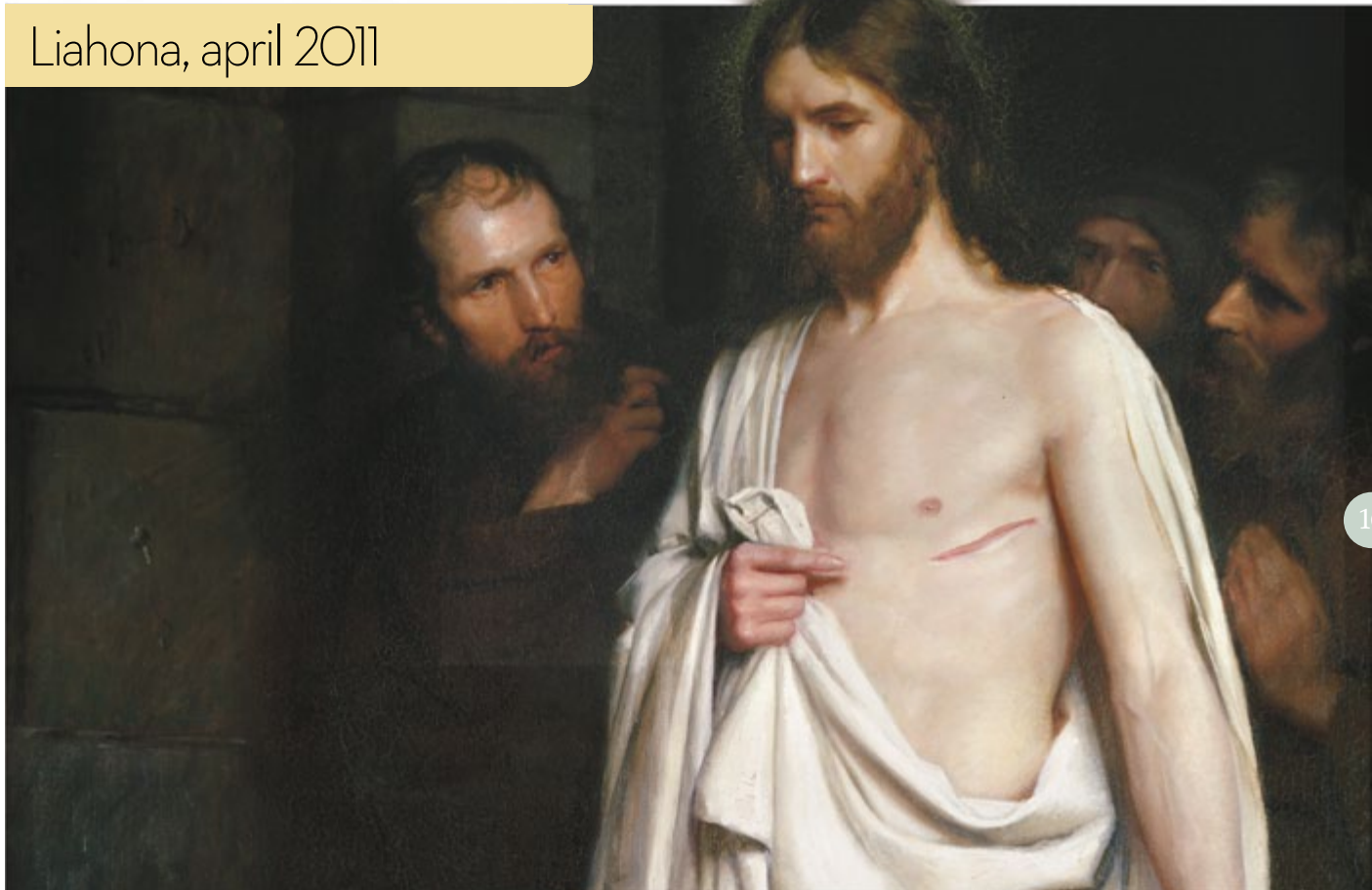
Oni pa so kar naprej vpili: 'Križaj, križaj ga!'

Še tretjič jih je vprašal: 'Kaj je vendar hudega storil? Ničesar, kar bi zaslužilo smrt, nisem našel na njem; kaznoval ga bom torej in izpustil.'

Oni pa so še vedno na ves glas kričali in zahtevali, naj ga križa. [...]

Pilat je razsodil, naj se izpolni njihova zahteva.

[...] Jezusa pa je izročil njihovi volji.« (Lk 23:13–14, 16–18, 20–25)

SPOROČILA

- 4** Sporočilo Prvega predsedstva: Ni ga tukaj, temveč je bil obujen
predsednik Thomas S. Monson
- 7** Sporočilo za obiskujoče poučevanje: Namen Društva za pomoč

SLIKE V ČLANKIH

- 20** Da bi se ga vselej spominjali
starešina D. Todd Christofferson
Trije načini, ki nam pomagajo, da se spominjamo Odrešenika.

NA NASLOVNICI
Mir vam zapuščam,
Walter Rane, z dovoljenjem Zgodovinskega muzeja Cerkev.

- 28** Rebecca Swain Williams:
Stanovitni in neomajni
Janiece Lyn Johnson
Ostala je zvesta v evangeliju, čeprav ji je nasprotovala njena lastna družina.

- 32** Plovba resnice po Marshallovih otokih
Joshua J. Perkey
Včasih potrebujemo druge, da nam pomagajo priti na tesno in ozko pot.

ODDELKI

- 8** Majhne in preproste stvari
- 11** Služenje v Cerkvi:
»Vse to me blagoslavlja«
Michael R. Morris

- 12** Kar verjamemo: Jezus Kristus nas je odkupil grehov

- 14** Govorimo s Kristusom: Pokesajte se, se obrnite h Gospodu in bodite ozdravljeni
David L. Frischknecht

- 16** Evangelijska klasika: Očiščevalna moč Getsemanija
starešina Bruce R. McConkie

- 38** Glas svetih iz poslednjih dni

- 74** Novice o Cerkvi

- 79** Predlogi za družinski večer

- 80** Dokler se ponovno ne snidemo: Krona iz trnja, krona zmage
Larry Hiller

42

42 Zaveza je za vedno

Marta Valencia Vásquez

Že kot dekle sem se odločila, da bom šla nekega dne v tempelj, čeprav na Kostariki takrat templja ni bilo.

44 Končno sem prisluhnil

Ime zadržano v uredništvu.

Duh mi je na zmenku z Madeline ves čas govoril, naj hodim na zmenke samo z dekleti z visokimi merili.

V tej številki poiščite skrito liahono. Namig: lepa princeska.

46 Vprašanja in odgovori

Zakaj ima moja družina težave, čeprav hodimo v cerkev, imamo družinske večere in si prizadevamo živeti po evangeliju? Kaj bi še morali delati?

48 Plakat: Vselej se ga spominjajmo**49 Vrstica za vrstico: Nauk in zaveze 76:22–24****50 Nagrade za obnovo**

Ashley Dyer

Med ruševinami zgradb, ki jih je uničil potres, sem našla smisel svoje osebne vrednosti.

52 Moč svetih spisov

Adam C. Olson

Ta dva tahitijska najstnika sta morala svetim spisom le dati priložnost.

55 Z misijonarskega terena: Ključ v mojem blagoslovu

Scott Talbot

56 Posrednik Jezus Kristus

predsednik Boyd K. Packer

Prilika o posojilodajalcu in dolžniku nam pomaga razumeti pravico, milost in odkupno daritev.

50

59 Nijjina odločitev

Marcel Niyungi

Morala se je odločiti, ko je ugotovila, da ji je trgovec vrnil preveč drobiža.

60 Velikonočni teden

Čeprav veliko noč praznujemo samo en dan, vključuje teden pomembnih dogodkov v Odršenikovem življenju.

62 Risbe otrok z vsega sveta

Ribiči, templji, misijonarji in veliko drugega.

65 Posebna priča: Kako naj se obvarujem slabih posvetnih stvari?

starešina Richard G. Scott

66 Osnovno prinesite domov: Jezus Kristus je moj Odršenik in Odkupitelj

Ana Maria Coburn in Cristina Franco

68 Srečni doma

Chad E. Phares

Brat in sestra iz Kambodže pripovedujeta, kaj ju osrečuje.

70 Za majhne otroke

APRIL 2011, 12. IZDAJA, 1. ŠT.
LIAHONA 09684 177

Uradna revija Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, natisnjena v slovenskem jeziku.

Prvo predsedstvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Zbor dvanajstih apostolov: Boyd K. Packard, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Urednik: Paul B. Pieper

Svetovalci: Stanley G. Ellis, Christoffel Golden Jr., Yoshihiko Kikuchi

Administrativni vodja: David L. Frischknecht

Odgovorni urednik: Vincent A. Vaughn

Oblikovalec: Allan R. Loyborg

Administrativni vodja: R. Val Johnson

Pomočnika administrativnega vodje:

Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Izredni urednik: Ryan Carr

Pomočnica urednika: Susan Barrett

Uredniški odbor: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Glavna tajnica: Laurel Teuscher

Vodja umetnostnega oddelka: Scott Van Kampen

Vodja produkcije: Jane Ann Peters

Oblikovalci in produkcija: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson
Predtisk: Jeff L. Martin

Vodja tiska: Craig K. Sedgwick

Vodja distribucije: Evan Larsen

Prevod: Mojca Železnikar, Maja Kaplan, Elvi Rwnakuba, Nika Klobčič

Glede naročnine in cen izven Združenih držav in Kanade stopite v stik s krajevnim cerkvenim nabavno-prodajnim središčem oziroma voditeljem oddelka ali veje.

Rokopise in vprašanja pošljite na naslov: Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; ali po elektronski pošti: liahona@ldschurch.org.

Liahona (izraz v Mormonovi knjigi pomeni »kompas« oziroma »usmerjevalec«) izhaja v albanščini, angleščini, armenščini, v jeziku bislama, v bolgarščini, cebuanščini, češčini, danščini, estonščini, fidžijsčini, finščini, francoščini, grščini, hrvaščini, islandščini, indonezijsčini, italijanščini, japonsčini, kiribatščini, kitajščini, kmerščini, korejščini, latvijščini, litvanščini, madžarščini, malgaščini, maršalščini, mongoščini, nemščini, nizozemščini, norveščini, poljščini, portugalsčini, romunščini, ruščini, samoanščini, slovenščini, španščini, švedščini, tagalogščini, tahitijsčini, tajščini, v tonganščini, ukrajinščini, urdujščini in vietnamščini. (pogostnost je odvisna od jezika)

© 2011 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane. Natisnjeno v Ameriki.

Besedila in vizualno gradivo v *Liahoni* je dovoljeno razmnoževati za naključno, neprofitno uporabo v cerkvi ali doma. Vizualnega gradiva se ne sme razmnoževati, če avtorsko dovoljenje umetnine tega ne dopušča. Vprašanja v zvezi z avtorskimi pravicami pošljite na naslov Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA ali na e[en]naslov: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2011 Vol. 12 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Slovenian (ISSN 1532-348X) is published once a year (April) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00 per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Več na spletu

Liahona.lds.org

ZA ODRASLE

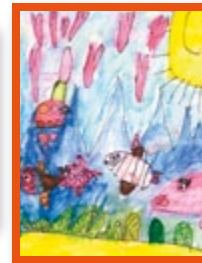
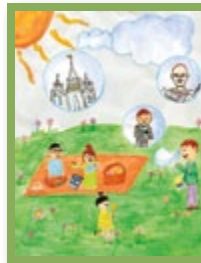
Preberite zgodbe z Marshallovih otokov (str. 32), več slik pa si lahko ogledate na www.liahona.lds.org.

ZA MLADE

Ko sta se dva mlada Tahitijsčana odločila, da se bosta poglobila v preučevanje svetih spisov, jima je to spremenilo življenje (str. 52). **Več o tem** na www.seminary.lds.org.

ZA OTROKE

23 risb z mednarodne

razstave si lahko ogledate na straneh 62–64, druge poslane risbe pa na www.liahona.lds.org.

V VAŠEM JEZIKU

Liahona in drugo cerkveno gradivo je na voljo v številnih jezikih na www.languages.lds.org.

TÉME TE IZDAJE

Številke prve strani člankov

Božanska narava, 70, 72
Cerkvena zgodovina, 8
Cerkveni voditelji, 9
Društvo za pomoč, 7
Družina, 46
Jezus Kristus, 4, 12, 14, 16, 20, 48, 49, 56, 60, 66, 80
Kesanje, 12, 14, 32, 39
Ljubezen, 41
Merila, 44
Milost, 56
Misijonarsko delo, 28, 55

Molitev, 40
Moralnost, 42, 44
Načrt odrešitve, 41
Nadloge, 46
Nova zaveza, 60
Odkupna daritev, 12, 14, 16, 39, 66
Osebnostna vrednost, 50
Ponovna dejavnost, 32
Poštenje, 59
Pravica, 56
Pravičnost, 65
Preroki, 10
Preučevanje svetih spisov, 52, 68

Seminar, 52
Služenje, 11, 41, 50
Spreobrnitev, 28, 32, 38
Sveti Duh, 44
Talenti, 62
Umetnost, 62
Vera, 32
Vstajenje, 4, 16, 49, 60
Vzor, 32
Zakrament, 20, 48
Zaposlitev, 9
Zaveze, 42
Zdravljenje, 80

predsednik
Thomas S. Monson

Ni ga tukaj, temveč je bil obujen

Danes so od Kafarnauma, mesta ob nabrežju jezera, osrednjega v Odrešenikovem delovanju po Galileji, ostale le razvaline. Tu je pridigal v sinagogi, učil ob morski obali in ozdravljaval po domovih.

Jezus je na začetku svojega delovanja vzel besedilo iz Izaije: »Duh Gospoda Boga je nad menoj, ker me je Gospod mazilil. Poslal me je, da oznamim blagovest ubogim, da povežem strte v srcu, da okličem jetnikom prostost, zapornikom osvoboditev,« (Iz 61:1; gl. tudi Lk 4:18) – jasna izjava o božanskem načrtu za reševanje Božjih sinov in hčera.

Toda Jezusovo pridiganje v Galileji

je bilo zgolj uvod. Sin človekov je imel pred seboj vselej strah zbujujoče »srečanje« na hribu, imenovanem Golgota.

Potem ko so Jezusa v vrtu Getsemani po zadnji večerji prijeli, potem ko so ga njegovi apostoli zapustili, potem ko so nanj pljuvali, potem ko mu je bilo sojeno in so ga poniževali, se je pod svojim velikim križem opotekal na Kalvarijo. Šel je od zmagoslavja do izdajstva, mučenja in smrti na križu.

Povedano z besedami pesmi »The Holy City« (Sveto mesto):

Prizor se je spremenil. [...] Jutro je bilo mrzlo in hladno, ko se je dvignila senca križa na samotnem hribu.¹

Za nas je naš nebeški Oče dal svojega Sina. Za nas je naš starejši Brat dal svoje življenje.

Učitelj bi se v zadnjem trenutku lahko premislil. Vendar se ni. Spustil se je pod vse, da bi lahko vse rešil: človeško vrsto, zemljo in vse, kar je kdaj živelo na njej.

Nobene besede krščanskega sveta mi ne pomenijo več kot tiste, ki jih je angel izrekel jokajoči Mariji Magdaleni in drugi Mariji, ko sta prišli h grobu, da bi poskrbeli za telo svojega Gospoda: »Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je bil obujen.« (Lk 24:5–6)

S to izjavo so bili tisti, ki so živeli in umrli, tisti, ki sedaj živijo in bodo nekega dne umrli, in tisti, ki se bodo šele rodili in nekoč umrli, tisti hip rešeni.

Zaradi Kristusove zmage nad grobom bomo vsi vstali. To je odkupitev duha. Pavel je zapisal:

»So nebesna in zemeljska telesa. Toda drugo je veličastvo nebesnih teles, drugo zemeljskih.

Drugo je veličastvo sonca in drugo veličastvo lune in drugo veličastvo zvezd. Zvezda se namreč od zvezde

razlikuje po veličastvu.

Tako je tudi z vstajenjem mrtvih.« (1 Kor 15:40–42)

Mi si prizadevamo za celestialno slavo. In bivati želimo v Božji navzočnosti. Želimo pa biti člani večne družine.

O njem, ki je vsakega od nas rešil neskončne smrti, pričujem, da je on učitelj resnice – vendar je več kot učitelj. On je vzornik popolnega življenja – vendar je več kot vzornik. On je veliki zdravnik – vendar je več kot zdravnik. On je dobesedni Odrešenik sveta, Božji Sin, Princ miru, Izraelov Sveti, in sicer vstali Gospod, ki je izjavil, da je on prvi in zadnji, tisti, ki živi, da je bil umorjen in da je naš zagovornik pri Očetu (gl. NaZ 110:4).

»O, kako prijetno radost nam daje naslednji stavek: 'Vem, da Odkupitelj moj živi!'«²

O tem pričujem. ■

OPOMBE

1. Frederick E. Weatherly, *The Holy City*, 1892.
2. Vem, da Odkupitelj moj živi, *Hvalnice in otroške pesmi*, str. 59.

NAUKI TEGA SPOROČILA

Dobri učitelji pri tistih, ki jih učijo, spodbujajo enotnost. Če ljudje spregovorijo o svojem vpogledu in spoštljivo prisluhnejo drugim, ne začutijo le pozitivnega vzdušja za učenje, temveč postanejo tudi enotnejši (gl. *Teaching, No Greater Call*, 1999, str. 63).

Med tistimi, ki jih učite, se bo razvila enotnost, če boste vi in oni spoštljivo pričevali o odkupni daritvi Jezusa Kristusa in njegovem vstajenju. Ta enotnost lahko pomaga družinam, da upoštevajo nasvet predsednika Monsona, naj postanemo »družina za večno«.

Pokazal nam je pot domov

»**O**drešenik je prišel na zemljo, da bi nam pokazal, kako naj živimo po načrtu, ki je nastal v nebesih – po načrtu, ki nas bo, če bomo po njem živeli, osrečil. S svojim vzorom nam je pokazal pot domov k našemu nebeškemu Očetu. Nihče drug, ki je kdaj živel, ni bil tako stanoviten in neomajen (gl. Moz 5:15). Nikdar se ni zmedel. Osredotočal se je na izvajanje Očetove volje in ostal zvest svojemu božanskemu poslanstvu. [...]

»Ste del tega osupljivega načrta, ki je bil predstavljen v predzemeljskih kraljestvih. To, da ste prišli na zemljo sedaj, je bilo pričakovano, odkar je bil načrt sprejet. Čas in kraj vašega prihoda nista naključna. Vaša silna vera in dobra dela (gl. Al 13:3) so nato položila temelje za tisto, kar boste lahko dovršili sedaj, če boste zvesti in poslušni. [...] Pred vami je veliko delo. Zato da boste izpolnili svoje božansko poslanstvo in živeli po načrtu sreče, morate biti tudi sami stanovitni in neomajni.«

Elaine S. Dalton, generalna predsednica Mladenk, *At All Times, in All Things, and in All Places, Liahona*, maj 2008, str. 116.

OTROCI

Lahko smo večna družina

Predsednik Monson uči, da smo zaradi moči Odrešenikove odkupne daritve po smrti lahko s svojo družino. Naslednjo družino povežite tako, da sledite naslednjim navodilom.

Navodila: Družinske člane na levi je smrt ločila drug od drugega in od Odrešenika. To stran fotokopirajte, jo stiskajte s strani www.lds.org ali narišite lastno ilustracijo, da boste ponazorili, kako nas Odrešenik lahko združi. Stran na vsaki črti iz pikic prepognite, tako da se bodo zvezdice na spodnjem delu strani dotikale in zakrile temne predele.

Namen Društva za pomoč

Gradivo preučite in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Uporabite vprašanja, s katerimi boste sestre okrepili in zaradi katerih bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja.

vera • družina • pomoč

Ko je bilo naše predsedstvo poklicano, so nam dali nekaj virov o zgodovini Društva za pomoč. Preučile smo jih v duhu molitve, ker smo hotele poznati namen Društva za pomoč in kaj od nas želi Gospod. Spoznale smo, da je namen Društva za pomoč, kakor ga je namenil Gospod, to, da Božje hčere organizira, uči in navdihuje, zato da jih pripravlja za blagoslove večnega življenja.

Gospod je zato, da bi Društvo za pomoč izpolnilo svoj namen, tako vsako sestro kot celotno organizacijo Društva za pomoč pooblastil, da:

1. poglobimo vero in svojo pravičnost.
2. okrepimo družine in domove.
3. pomagamo tako, da služimo Gospodu in njegovim otrokom.

Gospodovo delo lahko opravimo na njegov način, če si prizadevamo za lastno razodetje, ga prejmemo in se nanj odzovemo. Brez lastnega razodetja ne moremo uspeti. Če prislunemo svojemu razodetju, nam mora uspeti. Prerok Nefi nas pouči, da nam bo Sveti Duh pokazal, »kaj naj bi delali« (2 Ne 32:5). Dovoliti si moramo, da smo dovolj mirni in tihi, da prislunemo glasu Duha.

Sestre, imamo pomembno vlogo pri gradnji Božjega kraljestva in pri pripravah na Gospodov prihod. Gospod pravzaprav svojega dela ne more izvršiti brez pomoči svojih hčera. Gospod zato od nas pričakuje, da mu darujemo več. Od nas pričakuje, da bolj kot kdaj prej izpolnimo namen Društva za pomoč.

Julie B. Beck, generalna predsednica Društva za pomoč

Iz svetih spisov

5 Mz 6:5–7; Lk 10:30–37; Jak 1:27;
2 Ne 25:26; Moz 3:12–13

O ženski, ki je bila vzor vere in pravičnosti, preberite na strani 28.

Kaj lahko naredim?

1. Kakšen navdih sem prejela, da bi sestram pomagala razviti vero in pravičnost ter okrepiti njihovo družino in dom? Kakšno pomoč lahko nudim?
2. Kako bom to sporočilo uporabila, zato da bom okrepila svojo vero in se še bolj zavezala pravičnosti?

Več o tem na www.reliefsociety.lds.org.

OPOMBE

1. Joseph Smith, *History of the Church*, 5:25.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith*, 1998, str. 185.
3. M. Russell Ballard, *Women of Righteousness, Liahona*, dec. 2002, str. 39.

Iz naše zgodovine

Prerok Joseph Smith je 9. junija 1842 na sestanku Društva za pomoč sestre učil, naj njihovo društvo ne bi le pomagalo revnim, temveč tudi reševalo duše¹. Ta izjava o duhovnem kot o posvetnem namenu Društva za pomoč označuje vso njegovo zgodovino. Predsednik Joseph F. Smith (1838 – 1918) je leta 1906 učil: »Ne le, da se mora [Društvo za pomoč] ukvarjati s potrebami revnih, bolnih in ljudi v stiski, temveč je del njegove dolžnosti – in sicer večji del – tudi to, da si prizadeva za blaginjo in odrešitev sionskih mater in hčera, da poskrbi, da se nikogar ne zapostavlja, temveč da se vse varuje pred nesrečami, stiskami, močmi teme in zlom, ki jim preti v svetu.«² Leta 2001 je starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov ponovno dejal: »Vsaka sestra v tej Cerkvi, ki je z Gospodom sklenila zaveze, ima božansko naročilo, naj pomaga reševati duše, vodi sestre sveta, krepi sionske domove in gradi Božje kraljestvo.«³

Majhne in preproste stvari

*In iz majhnega nastane to, kar je veliko
(gl. NaZ 64:33).*

ZGODOVINA CERKVE PO SVETU

Marshallovi otoki

Čeprav so člani Cerkve na Marshallove otoke prišli med drugo svetovno vojno, se misijonarsko delo uradno ni začelo pred februarjem 1977. Tisto leto sta starešina William Wardel in starešina Steven Cooper iz havajskega misijona s sedežem v Honoluluju dobila nalogo, da bosta delala na tem področju. S pomočjo starešine Fewkesa, člana Cerkve, ki se je na Marshallove otoke preselil zaradi dela, sta poskrbela, da se je cerkveno bogoslužje odvijalo v zgradbi neke druge cerkve.

Tisto prvo leto sta misijonarja krstila sedemindvajset spreobrnjenecv. Marshallovi otoki so čez tri leta postali del mikronezijskega misijona s sedežem v Guamu. Leta

1984 je bilo ustanovljeno okrožje Marshallovih otokov s sedežem v Majuru. Članstvo Cerkve je še naprej raslo in leta 1991 je bilo treba ustanoviti drugo okrožje na koralnem otoku Kwajalein. Leta 2006 je bilo ustanovljen misijon Marshallovih otokov s sedežem v Majuru. V naslednjih treh letih je prišlo do močnega povečanja dejavnega članstva zaradi prizadevanj za vrnitev članov, zaradi krstov spreobrnjenecv in močnejših krajevnih voditeljih. Posledica tega je bila, da je bil 14. junija 2009 ustanovljen kol Marshallovih otokov s sedežem v Majuru.

Več zgodb o veri in spreobrnitvi članov na Marshallovih otokih na strani 32.

Konferenca nas uči

Najini otroci so sedaj odrasli in imajo svoj dom in družino, vendar smo našli čudovito metodo, s katero se skupaj učimo iz besed prerokov. V mesecih po generalni konferenci nagovore preučujem na www.conference.lds.org in izberem navedke, ki dajejo usmeritev, vodstvo in tolažbo. Zberem jih dovolj, da je en navedek za vsak dan v naslednjih šestih mesecih. (Na primer, aprila najdem en navedek za vsak dan od 1. maja do 31. oktobra.) Nato dam izvod teh navedkov vsakemu najinemu otroku.

Ti navedki za vsak dan kot dodatek k njihovem preučevanju konference pogosto postanejo tema pogovora med družinskimi člani. Čudovito je obnoviti nasvete prerokov v mesecih po generalni konferenci, četudi živimo kilometre narazen.

Christine Tippetts, Utah, ZDA

CERKEV NA MARSHALLOVIH OTOKIH	
članstvo	4.486
misijoni	1
koli	1
okrožja	1
oddelki/veje	11

J. Reuben Clark ml.: Človek z izjemnimi darovi

Joshua Reuben Clark ml. se je rodil 1. septembra 1871 v Grantsvillu v Utahu. Čeprav je imel le malo uradne izobrazbe in ni mogel hoditi na srednjo šolo, ga je poučevala mama in se je rad učil. Maturiral je prvi v razredu na Univerzi v Utahu z diplomo iz naravoslovja, nakar je s študijem nadaljeval in diplomiral na Univerzi Kolumbija na oddelku za pravo v New York Cityju.

Brat Clark se je poročil z Luacine Annetto Savage v Templju Salt Lake leta 1898. Imela sta štiri otroke.

J. Reuben Clark ml. je z diplomo iz

prava v roki in s sijajnim umom nadaljeval z odlično pravno kariero v državni upravi, vrhunec njegove uspešnosti pa je bil, ko so ga leta 1930 imenovali za ameriškega veleposlanika v Mehiki. Vendar se je ta kariera končala, ko so brata Clarka 6. aprila 1933 podprli kot drugega svetovalca predsednika Hebra J. Granta v Prvem predsedstvu. Čeprav je bil tisti čas veliki duhovnik, ni bil generalna osebnost. Za apostola so ga oddelili, ko mu je bila kasneje izkazana podpora kot prvemu svetovalcu predsednika Granta oktobra 1934. Predsednik Clark

Predsednik Clark (levo) z Lamontom Torontom, predsednikom misijona.

Prvo predsedstvo leta 1945 (z leve): J. Reuben Clark ml., Heber J. Grant in David O. McKay.

je nadalje služil kot svetovalec predsednika Georga Alberta Smitha in Davida O. McKayja.

Med njegovimi številnimi doprinosi Cerкви eden zlasti izstopa, in to je vzor ponižnosti, ki ga je izkazal, ko je David O. McKay postal predsednik Cerkve. Predsednika Clarka je poklical za drugega svetovalca. Ker je predsednik Clark služil že kot prvi svetovalec v predhodnih Prvih predsedstvih, so nekateri očitno menili, da so ga prezrli, vendar je predsednik Clark pojasnil: »Ko služite Gospodu, ni pomembno, kje ampak kako služite. V Cerкви Jezusa Kristusa sprejmeš tisti položaj, na katerega te pokličejo po dolžnosti, za katerega si niti ne prizadevaš, niti ga ne zavrneš.«¹

Predsednik Clark je umrl 6. oktobra 1961.

OPOMBA

1. J. Reuben Clark ml., v Conference Report, apr. 1951, str. 154.

DELAVNICA SLUŽBE ZA ZAPOSLOVANJE SPD

Služba za zaposlovanje SPD je pripravila delavnico, da bi pomagala tistim, ki iščejo delo, se želijo vpisati v šolo ali odpreti podjetje. Delavnica pomaga ljudem opredeliti poklicne cilje in razvidi zaupanje, da lahko uspejo. Zasnovana je tako, da daje navodila, je interaktivna, motivacijska in zabavna. Posamezniki, ki to, kar so se na delavnici naučili, uporabijo, pogosto delo

najdejo v krajšem času, kot bi ga sicer.

Delavnica vključuje teme, kot je prepoznavanje poklicnih ciljev, iskanje virov za doseganje posameznikovih ciljev, pisanje življenjepisa in uspešnost v novi službi.

Zato da boste delavnice našli, prosite škofa oziroma predsednika veje ali pojdite na www.ldsjobs.org in kliknite »Find a Center«.

»SPOMINJAJ SE SVOJEGA STVARNIKA V DNEVIH SVOJE MLADOSTI« (PRD 12:1)

Sveti spisi poročajo o delovanju prerokov in apostolov. Veliko teh voditeljev je Boga poznalo od svoje mladosti. Sledi pet poročil iz svetih spisov, ki opisujejo izkušnje nekaj teh bodočih voditeljev.

- Janeza Krstnika, ki je bil poklican, da je ljudi pripravil na »Gospodov prihod«, je Božji angel v to moč posvetil, ko je bil star osem dni (gl. NaZ 84:27–28).

- Kralj Jošija, ki je bil okronan pri osmih letih, je svojo enaintridesetletno kraljevanje posvetil temu, da je Judom pomagal, da so se spreobrnil v evangelij (gl. 2 Kr 22).

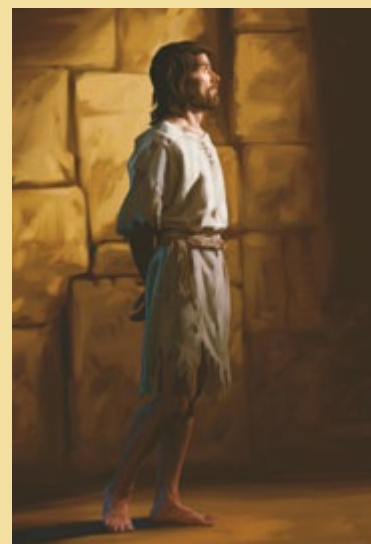
- Mormon je bil star približno deset let, ko ga je Amaron izbral za naslednjega skrbnika zapisov (Nefijevih plošč). Moroni je pri približno šestnajstih letih vodil nefijsko vojsko. (gl. Mrm 1:2–4; 2:1–2)

- David je bil še mladenič (fant), ko je ubil Golijata, nemara iste starosti kakor vojaki v Helamanovi vojski (gl. 1 Sam 17:49–56; Al 53:22).

- Jožef je bil star sedemnajst let, ko so ga prodali v Egipt, kjer je Jožefa spremljal Gospod (gl. 1 Mz 37:2, 27–28; 39:2).

»Vse to me blagoslavlja«

Michael R. Morris

Cerkvene revije

Če je sobota, boste Elvira Guagliarello našli zaposleno v njeni domači kuhinji v Puerto Madrynu, ki se nahaja na obali argentinskega Novega zaliva v južni provinci Chubut.

Odmerja moko in vodo, nakar seže po drugih sestavinah. Ko dela, je redkobesedna, saj njena dejanja govorijo glasneje od njenih besed. Saj je navsezadnje po Gospodovih opravkih.

»Počutim se dobro, ker delam nekaj dobrega,« pravi sestra Guagliarello, ko meša sestavine. Med delom pre-mišljuje o Odrešeniku in jo osrečuje misel, da bo sad njenega služenja drugim članom pomagal, da se ga bodo spomnili.

Sestra Guagliarello, ki ima 82 let, rada služi kot obiskujoča učiteljica, pomaga pri vodenju glasbe v svojem oddelku in peče kruh, ki ga uporabljajo pri zakramentni uredbi – poklic,

ki mu daje slavo že skoraj deset let. Na začetku tedna speče štruco kruha zase, toda ob sobotah si vzame čas, da speče kruh »posebej za Cerkev«, pravi. »Rečem si: 'Moram speči kruh in moram v cerkev.' Nočem se izneveriti.«

Ker ji zdravje dopušča, še vedno hodi v tempelj – vsako leto gre na dvajseturno vožnjo z avtobusom na sever v argentinski tempelj Buenos Aires.

»Sestra Guagliarello vedno rada služi, kakor koli lahko,« pravi njen škof, Jesús Santos Gumiel. »Oddelčni člani vedo, da lahko nanjo računajo. Kljub svojim letom vsako soboto zvesto pripravi kruh in v nedeljo pride v cerkev. Je dober vzor.«

Sestra Guagliarello je redne misijonarje srečala leta 1962 v Mar del Platu, južno do Buenos Airesa, ko je

Elvira Guagliarello

bila na poti v internat, kjer je živela. Ko so čez petnajst let spet potrkali na njena vrata, potem ko se je preselila v Puerto Madryn, jih je prepoznala, imela razgovore, se krstila in začela svoje življenje služenja v Cerkvi.

Danes živi sama, vendar ne čuti osamljenosti. Ima svoje svete spise in oddelek je njena družina, v molitvi pa se pogosto pogovarja s svojim nebeskim Očetom. Poleg tega jo spremlja Duh, ki ga je Gospod obljubil tistim, ki mu služijo, tako da služijo drugim.¹

»Vse to me blagoslavlja,« reče sestra Guagliarello z nasmehom. »Cerkev nas pokliče na delo in zaradi tega sem srečna. Pri služenju našemu Očetu v nebesih sem vselej našla radost.« ■

OPOMBA

1. Gl. Henry B. Eyring, In the Strength of the Lord, *Liahona*, maj 2004, str. 19; gl. tudi Jn 14:16–18; NaZ 88:3.

1. delajo v templju in tja pogosto hodijo.
2. zbirajo in pišejo družinske zgodbe.
3. sodelujejo pri misijonarskem služenju.
4. razvijajo družinsko enotnost.
5. sprejmejo in opravljajo cerkvene poklice.
6. služijo, kakor je Kristus.
7. ostanejo telesno vitalni, zdravi in dejavni.

Iz Ezra Taft Benson, *To the Elderly in the Church*, *Ensign*, nov. 1989, str. 4–6.

IZKORISTIMO SVOJO STAROST

Zato da se počutimo koristne in premagamo osamljenost, je ključno,

da poiščemo načine, kako bi pomagali ljudem v stiski. Predsednik Ezra Taft Benson (1899 – 1994) je predlagal, naj starejši člani Cerkve premislijo, da bi služili tako, da:

JEZUS KRISTUS NAS JE ODKUPIL GREHOV

Eden od razlogov, zakaj smo na zemlji, je, da bi se naučili spolnjevati Božje zapovedi. Razen Jezusa Kristusa, ki je živel popolno življenje, je vsak, ki je živel na zemlji, grešil (gl. Rim 3:23; 1 Jn 1:8). Greh je, če namerno prekršimo Božjo zapoved, vsakemu grehu pa sledi kaznen. Če grešimo, pravica zahteva, da smo kaznovani (gl. Al 42:16–22).

Posledice greha nas ločijo od Boga (gl. 1 Ne 10:21). Ta ločitev je tako huda, da je sami ne moremo popraviti.

Nebeški Oče je zato, da bi to ločitev premostil, pripravil pot, da je njegov edinorojeni Sin, Jezus Kristus,

»Jezus Kristus je bil kot edinorojeni Božji Sin in edina oseba brez greha, ki je živela na tej zemlji, edini zmožen izvesti odkupitev človeštva.« (Bible Dictionary, Atonement)

prevzel breme naših grehov, zaradi česar nam je omogočil, da se duhovno prečistimo in se vrnemo k njemu. To je načrt milosti.

Odrešenik je učil, da je vse to pretrpel za vse, da nam ne bi bilo treba trpeti, če pa se ne bomo pokesali, bomo morali trpeti celo tako, kot je on (gl. NaZ 19:16–17).

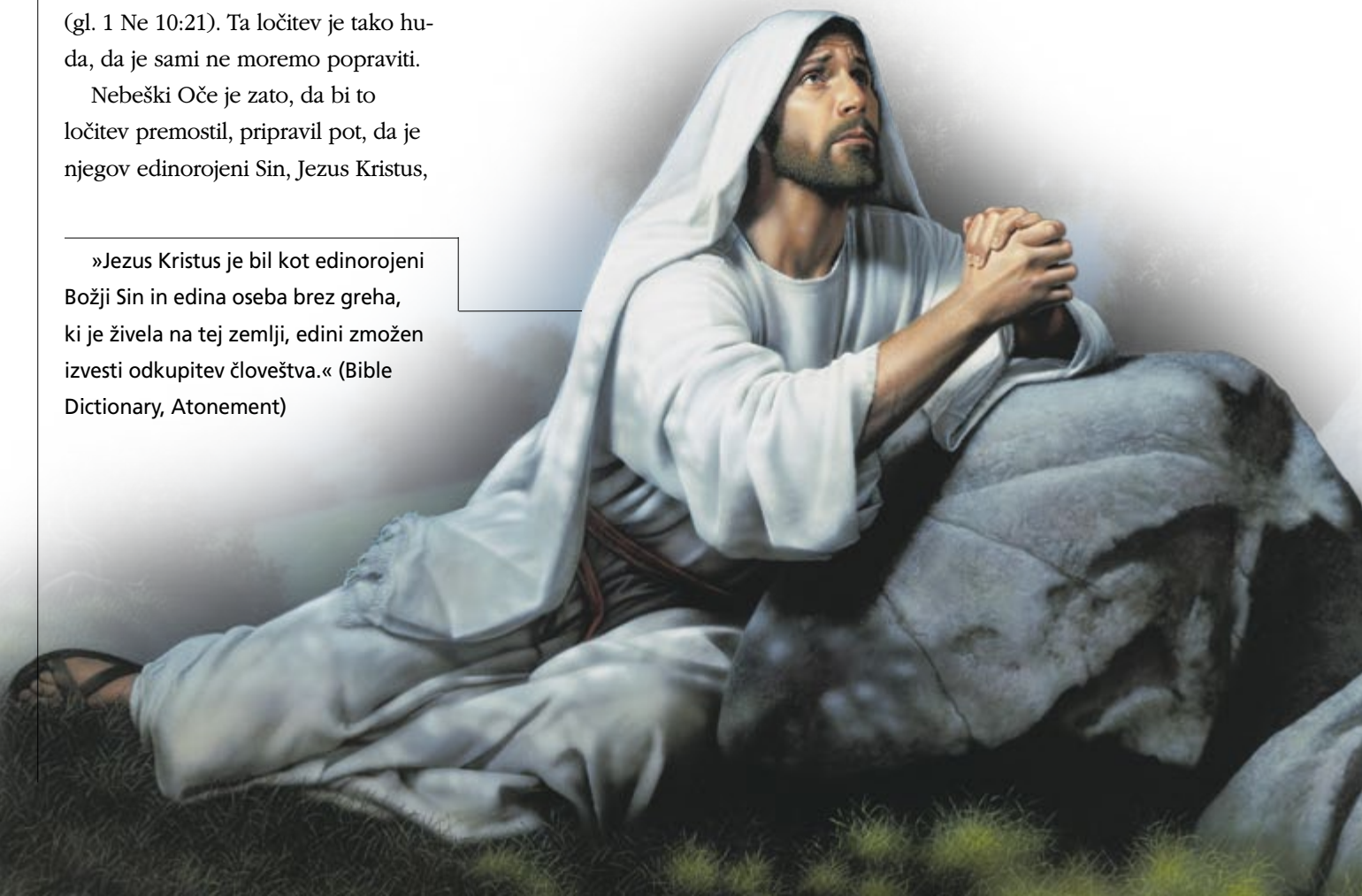
Jezusova odkupna daritev vključuje

to, da je za naše grehe trpel v vrtu Getsemani in na križu na Kalvariji. Če se grehov pokesamo, lahko v svoje življenje pritegnemo moč odkupne daritve.

Jezus Kristus, ki nas je prostovoljno odkupil grehov, je rekel:

»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek.

Vzemite nase moj jarem in učite se

Odkupna daritev zagotavlja tudi naslednje blagoslove:

1. Vsi, ki so se rodili na zemlji, bodo vstali (gl. Al 11:42–45).

od mene, ker sem krotak in v srcu ponižen, in naši boste počitek svojim dušam; kajti moj jarem je prijeten in moje breme je lahko.« (Mt 11:28–30) ■

Več o tem v priručniku *Evnagljiska načela*, 2009, str. 59–66 in *Zvesti veri*, 2004, str. 14–20.

3. V preizkušnjah bomo lahko našli mir, ker je Jezus prevzel naše bolečine in bolezni (gl. Jn 14:27; Al 7:11–12).

»Glejte, prišel sem na svet, da svetu prinesem odkupitev, da svet odrešim od greha.

*Kdor se torej pokesa in pride k meni kot majhen otrok, ga bom sprejel, kajti takšnih je Božje kraljestvo. Glejte, za take sem žrtvoval življenje in ga ponovno prejel; pokesajte se torej in pridite k meni, ve strani sveta, in se odrešite.«
(3 Ne 9:21–22)*

2. Vsi otroci, ki umrejo, preden postanejo odgovorni – pred osmim letom – bodo imeli večno življenje v Božji navzočnosti (gl. Moz 3:16; 15:24–25; Mor 8:8–12).

4. Pravični bodo poplačani za krivičnosti, ki so jih doletele v tem življenju (gl. Pridigajte moj evangelij, 2004, str. 52).

Pokesajte se, se obrnite h Gospodu in bodite ozdravljeni

Temu, ki se grehov pokesa, je odpuščeno in se jih Gospod nič več ne spominja (gl. NaZ 58:42).

David L. Frischknecht

Oddelek za učni načrt

BLAGOSLOVI KESANJA

»Greh je namerno kršenje božanskega zakona. Odkupna daritev Jezusa Kristusa je dar Boga njegovim otrokom, da popravi in premaga posledice greha. [...]

»Dar odkupne daritve Jezusa Kristusa nam vselej in povsod omogoča blagoslove kesanja in odpuščenja.«

President Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, Point of Safe Return, Liahona, maj 2007, str. 99, 101.

Nedavno je bila neka dobra in zvesta ženska, ki jo poznam, v avtomobilski nesreči hudo poškodovana. Imela je polomljena rebra in vretenca. Zdravljenje je med drugim zahtevalo tudi, da je nosila opornico na hrbtu in vratu, tako da ju ni mogla premikati. Opornica je bila videti zelo neudobna. Toda bila je potrebna. Omogočala je pogoje, v katerih sta se ji hrbet in vrat lahko pozdravila.

Kesanje je kakor ta opornica. Če grešimo, se v duši ranimo in zato, da spet ozdravimo, je potrebno božansko zdravljenje. Kesanje pripravi pogoje, ki Odrešeniku preko moči odkupne daritve omogočijo, da nas *ozdravi* (gl. 3 Ne 9:13). Če kateri del kesanja ni prijeten – podobno kot je neudobna opornica na zlomljenem vratu – se moramo vseeno pokesati.

Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, je učil: »Resnično kesanje nas pripravi, da spet

delamo, kar je prav. Zato da se resnično pokesamo, moramo svoje grehe priznati in občutiti obžalovanje oziroma ponižno žalost in te grehe priznati pred Bogom. Če so naši grehi hudi, jih moramo priznati tudi svojemu dodeljenemu duhovniškemu voditelju. Boga moramo prositi za odpuščenje in narediti vse, kar je v naši moči, da popravimo vsakršno gorje, ki so ga naša dejanja nemara povzročila. Kesanje pomeni, da začnemo razmišljati drugače in da se spremenimo v srcu – prenehamo početi to, kar je narobe, in začnemo delati to, kar je prav. Zaradi tega se začnemo drugače vesti do Boga, sebe in življenja nasploh.«¹

Ko postopek kesanja uspešno zaključimo, sledijo ozdravitev, olajšanje in sreča. Dorothy J. R. White je napisala:

*Premisli o solzah, ki pritečejo navzven, ki notranjost umijejo do čistega.*²

Gospod nas vztrajno, ljubeče in s prepričevanjem roti, naj se pokesamo,

Izgubljeni sin se je ponižno vrnil k očetu in rekel: »Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.« (Lk 15:21) Oče mu je izkazal dobrodošlico. Tudi naš nebeški Oče nam izkaže dobrodošlico, ko se pokesamo.

ker bi nas rad ozdravil. Trpel je v telesu in duhu, da je plačal kazen za naše grehe, če se pokesamo. Pojasnjuje, da je on, Bog, vse to pretrpel, da nam ne bi bilo treba trpeti, če se bomo pokesali.

Če pa se ne bomo pokesali, bomo tudi mi morali trpeti tako kot on.

Zaradi tega trpljenja je celo on, Bog, največji od vseh, trepetal zaradi bolečine, krvavel iz vsake pore, trpel tako telesno kakor tudi duhovno – in prosil,

da mu ne bi bilo treba izpiti grenke čaše in odstopiti – Vendar naj gre slava Očetu in da je dopolnil svoje priprave za človeške otroke.

Zato nam ponovno zapoveduje, naj se pokesamo (gl. NaZ 19:16–20).

Da bi se pokesali, se obrnili h Gospodu in bili ozdravljeni! ■

OPOMBE

1. Dieter F. Uchtdorf, Point of Safe Return, *Liahona*, maj 2007, str. 100.
2. Dorothy J. R. White, Repentance, *Ensign*, jul. 1996, str. 27.

Kaj so blagoslovi kesanja in odpuščanja?

- Sveti Duh nam bo potrdil, da nam je odpuščeno.
- Bog nam bo odvzel breme krivde zaradi naših grehov.
- V večji meri nas bo spremljal Sveti Duh.

Več o tej temi gl. Ez 33:15–16; Al 12:33–34; 36:13, 17–20; Boyd K. Packer, The Brilliant Morning of Forgiveness, *Ensign*, nov. 1995, str. 18–21.

ZAKAJ NAS KESANJE OZDRAVI?

Starešina Neil L. Andersen iz zbora dvanajstih apostolov nam na to vprašanje odgovarja v svojem govoru na generalni konferenci »Pokesajte se [...], da vas bom lahko ozdravil« (*Liahona*, nov. 2009, str. 40–43). Kesanje in odkupno daritev nam pomaga razumeti tudi prerok Alma (gl. Al 42).

1. Kesanje nam omogoči, da posežemo po Kristusovi odkupni daritvi in smo ozdravljeni. Kristusovo trpljenje v Getsemaniju in na Golgoti nas je vse odkupilo grehov. On nam grehe lahko in želi odpustiti.
2. Ko grešimo, se odvrnemo od Boga. To nas v duši rani.
3. Ko se pokesamo, se »ponovno obrnemo« k Bogu. Zaradi tega lahko obžalovanje preneha. Odpuščanje nam iz srca lahko odvzame tudi krivdo (gl. Al 24:10) in nam prinese »mirno vest« (Moz 4:3), zaradi česar nas ozdravi.

Premislite, da bi nekomu pričevali o blagoslovih, ki ste jih bili deležni zaradi kesanja.

Očiščevalna moč

GETSEMANIJA

starešina
Bruce R. McConkie
(1915 – 1985)

iz zbora dvanajstih
apostolov

Bruce R. McConkie se je rodil 29. junija 1915 v Michiganu v ZDA. V prvem zboru sedemdeseterih mu je bila podpora izkazana 6. oktobra 1946, za apostola pa so ga posvetili 12. oktobra 1972. Umrl je 19 aprila 1985 v Salt Lake Cityju v Utahu. Naslednji govor je imel 6. aprila 1985 na generalni konferenci.

Čutim, in zdi se, da Duh pritruje, da je najpomembnejši nauk, ki ga lahko oznamim, in najmočnejše pričevanje, s katerim lahko pričujem, prav o odkupni žrtvi Gospoda Jezusa Kristusa.

Njegova odkupna daritev je najbolj prese-gajoči dogodek, ki se je kdaj ali se kdaj bo zgodil od jutra stvarjenja v vseh razdobjih neskončne večnosti.

To je najvišje dejanje dobrote in milostljivi-vosti, ki ga je lahko izpeljal le Bog. Zaradi tega lahko veljajo vse zahteve in pogoji Očetovega večnega načrta odrešitve.

Zaradi tega bo človek lahko dosegel nesmrtnost in večno življenje. Zaradi tega so vsi ljudje rešeni smrti, pekla, hudiča in neskončnega trpljenja.

In zaradi tega bodo vsi, ki verjamejo

v sijajni Božji evangelij in so mu poslušni, vsi, ki so resnicoljubni in zvesti ter svet premagajo, vsi, ki trpijo zaradi Kristusa in njegove besede, vsi, ki so kaznovani in bičani zaradi njega, katerega smo – vsi bodo postali kakor njihov Stvarnik in bodo z njim sedeli na njegovem prestolu ter z njim večno vladali v večni slavi.

Ko bom govoril o teh sijajnih stvareh, bom uporabil svoje besede, čeprav boste nemara pomislili, da gre za besede iz svetih spisov, za besede, ki so jih izrekli drugi apostoli in preroki.

Res je, da so jih najprej izrekli drugi, ven-dar so sedaj moje, kajti Sveti Božji Duh mi je pričeval, da govorijo resnico, in sedaj je, kakor da bi mi jih že prvi trenutek razodel Gospod. Tako sem slišal njegov glas in njego-vo besedo poznam.

V getsemanskem vrtu

Pred dva tisoč leti je bil zunaj jeruzalemske-ga obzidja prijeten vrt, ki se je imenoval Gets-emani, kamor so se Jezus in njegovi tesni prijatelji umaknili, da bi premišljevali in molili.

Jezus je tam učence učil o naukih kra-ljestva, vsi pa so se sporazumevali z njim, ki

je Oče vseh nas, ki so mu služili in po opravih katerega so šli.

To sveto mesto, prav kakor je bil Eden, kjer je prebival Adam, prav kakor Sinaj, kjer je Jahve dal svoje zapovedi, prav kakor Kalvarija, na kateri je Božji Sin dal svoje življenje za odkupnino za številne, ta sveta tla so tam, kjer je brezgrešni Sin večnega Očeta prevzel grehe vseh ljudi pod pogojem kesanja.

Ne poznamo tega, ne moremo govoriti o tem, noben človeški um ne more dojeti celotnega pomena tega, kar je Kristus naredil v Getsemaniju.

Vemo, da je potil velike kaplje krvi iz vsake pore, ko je do dna izpil grenko čašo, ki mu jo je dal Oče.

Vemo, da je trpel tako telesno kot duhovno, bolj kot bi človek zmožal prenesti, ne da bi umrl.

Vemo, da je na neki način, ki je za nas nedojemljiv, njegovo trpljenje zadostilo zahtevam pravice, odkupilo spokorjene duše iz bolečin in kazni greha in milostljivost omogočilo tistim, ki verjamejo v njegovo sveto ime.

Vemo, da je onemoglo obležal na tleh, ko se je zaradi bolečin in agonije neskončnega trpljenja

tresel in si želel, da mu grenke čaše ne bi bilo treba izpiti.

Vemo, da je z dvorov slave prišel angel in ga med njegovo težko preizkušnjo krepil, in predpostavljamo, da je bil to mogočni Mihael, ki je najprej padel, da bi ljudje lahko postali smrtniki.

Kolikor natančno lahko ocenimo, so se te neskončne agonije – to trpljenje brez primere – nadaljevale kakšne tri ali štiri ure.

Prijetje, sojenje in bičanje

Po tem – njegovo telo je bilo iznakaženo in izčrpano – se je soočil z Judom in drugimi posebljenimi demoni – nekateri teh so bili iz samega Sanhedrina; in odvedli so ga z vrvjo okrog vratu kakor navadnega kriminalca, da bi mu sodili vrhovni kriminalci, ki so kakor Judje sedeli na Aronovem stolu in ki so kakor Rimljani izvajali Cezarjevo moč.

Odpeljali so ga k Hannu in Kajfu, Pilatu, Herodu in nazaj k Pilatu. Obtožili so ga, preklinjali in topli. Njihova smrdljiva slina je tekla po njegovem obrazu, ko so njihovi sovražni udarci še nadalje slabili njegovo razboleno telo.

Besno so udrihali po njegovem hrbtu. Po obrazu mu je tekla kri, ko mu je krona iz trnja prebodla drgetajoče čelo.

Noben človek ne more dojeti celotnega pomena tega, kar je Kristus naredil v Getsemaniju.

Poleg vsega tega pa so ga bičali, in to s štiridesetimi udarci, pri čemer so enkrat uporabili bič iz več usnjenih jezikov, v katere so bili vpleteni ostri koščki kosti in kovine.

Veliko jih je umrlo že zaradi bičanja, toda on se je dvignil iz trpljenja, ki ga je bičanje povzročilo, zato da je umrl sramotne smrti na krutem križu na Kalvariji.

Nato je nosil lastni križ, dokler se ni zaradi teže in bolečin ter stopnjujoče agonije zgrudil.

Na križu

Naposled so ga na hribu, imenovanem Kalvarija – spet zunaj jeruzalemskega obzidja – ko so ga učenci nemočno opazovali in v svojem lastnem telesu čutili agonijo bližajoče smrti, rimski vojaki položili na križ.

Z velikimi kladivi so mu v noge in roke in zapestja zabili železne žeblice. Resnično je bil ranjen zaradi naših prestopkov in pretepen zaradi naših krivičnosti.

Nato so križ dvignili, da ga bi vsi lahko videli in zijali in preklinjali in zasmehovali. To so tri ure tudi počeli s hudobnim strupom od devetih zjutraj do poldneva.

Nato se je nebo stemnilo. Deželo je za tri ure prekrila tema, kakor jo je pri Nefijcih. Nastal je mogočen vihar, prav kakor da bi bil sam Bog narave v agoniji.

In resnično je bil, kajti ko je še tri ure visel na križu, od poldneva do treh popoldan, so se pojavile vse neskončne agonije in neusmiljene bolečine iz Getsemanija.

In na koncu, ko so odkupne agonije opravile svoje – ko je bila zmaga osvojena, ko je Božji Sin v vsem izpolnil voljo svojega Očeta – je rekel: »Izpolnjeno je,« (Jn 19:30) in je prostovoljno predal svojega duha.

V svetu duhov

Ko sta ga mir in tolažba milostne smrti osvobodila bolečin in gorja smrtnikov, je šel v Božji raj.

Ko je svojo dušo daroval za grehe, je bil pripravljen, da bo videl svoje potomstvo glede na odrešeniško besedo.

Med temi so bili vsi sveti preroki in zvesti sveti iz preteklih razdobj, med njimi so bili vsi tisti, ki so prevzeli njegovo ime in ki so, ker so se duhovno rodili v njem,

postali njegovi sinovi in hčere, prav kakor smo mi; vsi ti so se zbrali v svetu duhov, da bi tam videli njegov obraz in slišali njegov glas.

Po približno osemintridesetih do štiridesetih urah – po treh dneh, kakor so Judje merili čas – je naš blagoslovljeni Gospod prišel v Arimatejev grob, kamor sta njegovo delno maziljeno telo položila Nikodem in Jožef iz Arimateje.

Njegovo vstajenje

Potem je na način, ki je za nas nedojemljiv, šel v to telo, ki še ni videlo znakov propadanja, in vstal v tisto sijajno nesmrtnost, zaradi katere je postal kakor njegov vstali Oče.

Nato je prejel vso moč v nebesih in na zemlji, dosegel večno povzdignjenje, se prikazal Mariji Magdaleni in številnim drugim ter se dvignil v nebesa, kjer sedi na desnici Boga, Očeta Vsemogočnega, in kraljuje na veke v večni slavi.

Odkupno daritev je okronalo njegovo vstajenje tretjega dne. In spet na nam nedoumljiv način posledice njegovega vstajenja prehajajo na vse ljudi, tako da bodo vsi vstali iz groba.

Kakor je Adam prinesel smrt, tako je Kristus prinesel življenje; kakor je Adam oče umrljivosti, tako je Kristus oče nesmrtnosti.

In brez obeh, umrljivosti in nesmrtnosti, človek ne more doseči svoje odrešitve in se dvigniti na tiste višave nad oblaki, kjer na veke v večni slavi prebivajo bogovi in angeli.

Spoznanje o odkupni daritvi

Torej, Kristusova odkupna daritev je najosnovnejši in temeljni evangelijski nauk in najmanj razumljena od vseh naših razodetih resnic.

Številni imamo površinsko znanje o tem in se zanašamo na Gospoda in njegovo dobroto, da nas bosta spremljala skozi življenjske preizkušnje in nevarnosti.

A če naj bi imeli vero kakor Henoh in Elija, moramo verjeti to, kar sta verjela, vedeti, kar sta vedela, in živeti, kakor sta živela.

Vas smem predlagati, da se mi pridružite pri tem, da bi pridobili zdravo in trdno spoznanje o odkupni daritvi.

Človeške filozofije in modrosti modrih moramo dati na stran in prisluhniti tistemu Duhu, ki nam je dan, da nas vodi v vso resnico.

Preiskovati moramo svete spise, jih sprejeti kakor misli in voljo ter glas Gospoda in sámo Božjo moč za odrešenje.

Ko bomo brali, premišljevali in molili, bomo v mislih zagledali tri Božje vrtove – edenski vrt, getsemanski vrt in vrt praznega groba, kjer se je Jezus prikazal Magdaleni.

Stvarjenje, padec in odkupna daritev

V Ednu bomo vse ustvarjeno videli v rajskem stanju – brez smrti, brez spočetja, brez preizkusnih izkustev.

Spoznali bomo, da je bilo takšno stvarjenje, ki ga človek pozna danes, edini način, ki je omogočil padec.

Potem bomo Adama in Evo, prvega moškega in žensko, videli oditi iz njunega stanja nesmrtnosti in rajske slave, da bi postala prva smrtnika na zemlji.

Na svetu se bo pojavila umrljivost, ki vključuje spočetje in smrti. In zaradi prestopka se bo začelo preizkusno stanje preizkušenj in preverjanja.

Potem bomo v Getsemaniju videli Božjega Sina, ki človeka odkupi od telesne in duhovne smrti, ki nas je doletela zaradi padca.

In naposled bomo pred praznim grobom spoznali, da je Kristus, naš Gospod, pretrgal spono smrti in za vekomaj stoji zmagoslaven nad grobom.

Tako je stvarjenje oče padca; in s padcem je nastopila umrljivost in smrt; in s Kristusom je prišla nesmrtnost in večno življenje.

Posledice njegovega vstajenja prehajajo na vse ljudi, tako da bodo vsi vstali iz groba.

Če Adamovega padca, ki prinese smrt, ne bi bilo, ne bi moglo biti Kristusove odkupne daritve, ki prinese življenje.

Njegova odkupna kri

In sedaj kar zadeva to popolno odkupno daritev, ki se je zgodila s prelivanjem Božje krvi – pričujem, da se je zgodila v Gethsemaniju in na Golgoti, kar pa se tiče Jezusa Kristusa, pričujem, da je on Sin živega Boga in da je bil križan za grehe sveta. On je naš Gospod in naš Kralj. To vem sam od sebe neodvisno od koga drugega.

Sem ena njegovih prič in v prihajajočem dnevu bom občutil sledi žebljev v njegovih rokah in v njegovih nogah in mu bom noge umil s svojimi solzami.

Vendar takrat ne bom nič bolj vedel, kot vem sedaj, da je on Vsemogočni Sin Boga, da je on naš Odrešenik in Odkupitelj in da je odrešitev možna v in zaradi njegove odkupne krvi in nikakor drugače.

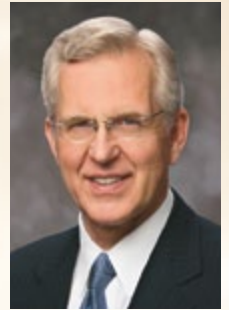
Naj nam Bog nakloni, da bomo vsi lahko hodili v luči, prav kakor je v luči Bog, naš Oče, tako da nas bo glede na obljube kri Jezusa Kristusa, njegovega Sina, očistila vsakega greha. ■

Podnaslov dodan; velike začetnice, ločila in pisava standardizirana.

starešina D. Todd
Christofferson
iz zbora dvanajstih
apostolov

DA BI SE GA VSELEJ SPOMINJALI

*Če se Odrešenika vselej spominjamo, lahko
»radostno naredimo vse, kar je v naši moči«,
prepričani, da nas bosta pri tem spremljali
njegova moč in ljubezen.*

Zakramentni molitvi potrjuje, da je eden od osnovnih namenov zakramenta, kakor ga je uvedel Gospod Jezus Kristus, ta, da bi se ga lahko vselej spominjali (gl. NaZ 20:77, 79). To, da se Odrešenika spominjamo, pomeni, da se spomnimo tudi njegove odkupne daritve, ki jo simbolno predstavljata kruh in voda kot simbola njegovega trpljenja in smrti. Nikoli ne smemo

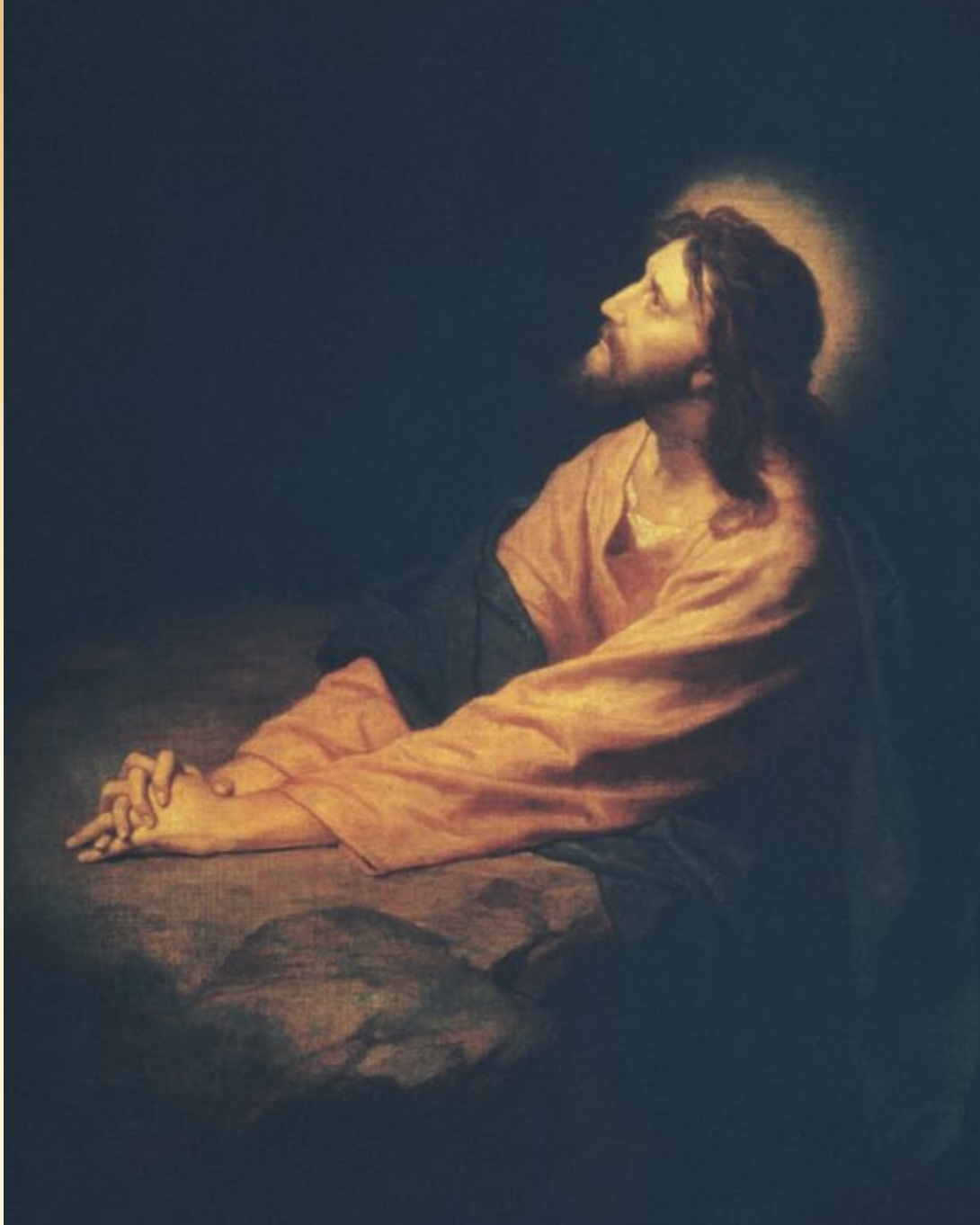

pozabiti, kaj je za nas naredil, kajti brez njegove odkupne daritve in vstajenja življenje ne bi imelo smisla. Z njegovo odkupno daritvijo in vstajenjem pa ima naše življenje večne, božanske možnosti.

Rad bi se poglobil v tri vidike tega, kaj pomeni to, da se ga »vselej spominjamo«. Prvič, da si ga prizadevamo spoznati in slediti njegovi volji, drugič, da prepoznamo in sprejmemo svojo dolžnost, da Kristusu odgovarjamo za

Enako je tudi pri vas in meni Kristus lahko središče našega življenja in lahko postanemo eno z njim, prav kakor je on eno z Očetom. Začnemo lahko tako, da iz svojega življenja najprej vse stvari vzamemo, nakar jih vanj spet vrnemo po prednostnem redu tako, da je Odrešenik v središču.

vsako misel, besedo in dejanje, in tretjič, da živimo po veri in brez strahu, da se lahko k Odrešeniku vselej obračamo po pomoč, ki jo potrebujemo.

1. Prizadevajmo si Kristusa spoznati in slediti njegovi volji, prav kakor je on sledil Očetovi volji.

Zakramentni blagoslov kruha nas obvezuje, da smo voljni prevzeti ime Sina in se ga vselej spominjati ter izpolnjevati zapovedi, ki nam jih je dal (gl. NaZ 20:77). Prav bi bilo,

da bi to zapoved brali tudi tako, da se ga moramo »vselej spominjati, da bi spolnjevali njegove zapovedi«. Tako se je on vedno spominjal Očeta. Rekel je: »Jaz sam od sebe ne morem ničesar storiti: kakor slišim, sodim, in moja sodba je pravična, ker ne iščem svoje volje, ampak voljo tistega, ki me je poslal.« (Jn 5:30)

Jesus je popolno enotnost z Očetom dosegel tako, da se je tako v telesu kot v duhu popolnoma podredil Očetovi volji. Ko je Jezus govoril o svojem Očetu, je rekel:

»Vedno delam to, kar je vseč njemu.« (Jn 8:29) Jezus se je zato, ker je bila takšna Očetova volja, podvrgel celo smrti, da se je »Sinova volja zlila z Očetovo voljo« (Moz 15:7). Osrednji razlog, zakaj je imelo Jezusovo delovanje takšno jasnost in moč, je bil, ker se je osredotočil na Očeta.

Enako je tudi pri vas in meni Kristus lahko središče našega življenja in lahko postanemo eno z njim, prav kakor je on eno z Očetom (gl. Jn 17:20–23). Začnemo lahko tako, da iz svojega življenja najprej vse stvari vzamemo, nakar jih vanj spet vrnemo po prednostnem redu tako, da je Odrešenik v središču. Najprej moramo postaviti stvari, ki nam omogočajo, da se ga vselej spominjamo – pogosta molitev in preučevanje svetih spisov, premišljeno preučevanje apostolskih nauk, tedenske priprave na to, da zakrament vzamemo vredni, nedeljsko čaščenje ter to, da si zapišemo in se spomnimo, kaj nas Duh in izkušnje učijo o tem, da smo učenci.

Spomnite se lahko tudi drugih stvari, ki vam zlasti ustrezajo v tem trenutku življenja. Potem ko imamo za te zadeve zadosten čas in sredstva, tako da je v središču našega življenja Kristus, lahko dodajamo druge odgovornosti in stvari, ki imajo vrednost, kot je izobrazba in družinske odgovornosti. Tako bistvenih stvari iz našega življenja ne bodo izrinile zgolj dobre stvari in tiste stvari manjše vrednosti, temveč bodo manj pomembne ali pa bodo celo odpadle.

Zavedam se, da je usklajevanje volje s to od Jezusa Kristusa, kakor je on uskladal svojo z Očetovo, nekaj, kar se ne doseže zlahka. Predsednik Brigham Young (1801–1877) je razumevajoče govoril o našem izzivu, ko je rekel:

»Po vsem tem, kar je bilo rečeno in storjeno, potem ko je Bog tako dolgo vodil svoje ljudstvo, mar ne opazate, da gre za

pomanjkanje zaupanja v vanj? Ali to lahko opazite pri sebi? Nemara se vprašate: [Brat Brigham, ali to opaziš pri sebi?] Da, vidim, da mi še manjka zaupanja, do določene mere, vanj, v kogar zaupam. Zakaj? Ker nimam moči, kar je posledica tega, kar je padec prinesel meni. [...]

[...] Včasih se pri meni pojavi nekaj, kar vidno zariše ločnico med mojimi interesi in interesi mojega Očeta v nebesih, nekaj, zaradi česar moji interesi in interesi mojega Očeta v nebesih niso povsem enotni.

Vem, da bi morali občutiti in razumeti, kolikor je mogoče, kolikor nam bo naša padla narava dopuščala, kolikor lahko imamo vere in spoznanja, da razumemo sebe, da so interesi tistega Boga, kateremu služimo, naši interesi in da nimamo drugih ne v času ne v večnosti.«¹

Čeprav nemara ne bo lahko, gremo lahko vedno dalje z vero v Gospoda. Pričam lahko, da bosta s časoma naša želja in sposobnost, da se Odrešenika vselej spomnimo in mu sledimo, večji. Potrpežljivo bi morali delati za uresničitev tega cilja in vedno moliti za razsodnost in božansko pomoč, ki ju potrebujemo. Nefi je svetoval: »A glejte, povem vam, da morate vedno moliti in ne opešati; da za Gospoda ne smete ničesar storiti, če na prvem mestu me molite k Očetu v Kristusovem imenu, da bo posvetil vaša dejanja, da bodo vaša dejanja lahko za dobrobit vaše duše.« (2 Ne 32:9)

Bil sem priča preprostemu primeru tovrstne molitve, ko je bilo starešini Dallinu H. Oaksu iz zbora dvanajstih apostolov in meni naročeno, naj vodiva videokonferenčni razgovor z nekim parom v neki drugi državi. Malo preden sem šel v studio, sem ponovno pregledal podatke, ki sva jih zbrala o paru, in občutil sem, da sem na razgovor pripravljen. Nekaj minut pred določenim časom sem starešino

Z vsem, čemur koli se že »izognemo« v življenju ali nam uspe skriti pred drugimi ljudmi, se moramo vseeno soočiti, ko pride neizbežni dan, ko smo vzdignjeni pred Jezusa Kristusa, Boga čiste in popolne sodbe.

Oaksa videl, kako je sedel s sklonjeno glavo. Čez trenutek je glavo dvignil in rekel: »Pravkar sem končal z molitvijo, ko sem se pripravljaj za ta razgovor. Potrebovala bova dar razsodnosti.« Ni zanemarljaj najpomembnejše priprave, molitve za posvetitev najinega dela za najino dobro in za Gospodovo slavo.

2. Pripravite se, da boste Kristusu odgovarjali za vsako misel, besedo in dejanje.

Sveti spisi jasno povedo, da bo veliki dan sodbe, ko bo Gospod sodil narodom (gl. 3 Ne 27:16) in ko se bo vsako koleno upognilo in vsak jezik priznal, da je on Kristus (gl. Rim 14:11; Moz 27:31; NaZ 76:110). Posebno naravo in razsežnost te sodbe Alma opisuje v Mormonovi knjigi:

»Kajti besede nas bodo obsodile, da, vsa

naša dela nas bodo obsodila; ne bomo prepoznani za neomadeževane; in obsodile nas bodo tudi naše misli; in v tem groznem stanju si ne bomo drznili pogledati navzgor k Bogu; in bili bi veseli, če bi lahko zapovedali skalam in goram, naj padejo na nas, da bi nas skrile pred njegovo navzočnostjo.

A tako ne more biti; pristopiti moramo in stati pred njim v njegovi slavi in v njegovi moči in v njegovi sili, veličanstvu in gospodstvu in priznati svojo večno sramoto, da so vse njegove sodbe pravične; da je pravičen v vseh svojih delih in da je usmiljen s človeškimi otroki in da ima vso moč odrešiti vsakogar, ki verjame v njegovo ime in prinaša sad, ki ga obrodi kesanje.« (Al 12:14–15)

Ko je Odrešenik opredelil svoj evangelij, je imela ta sodba osrednje mesto. Rekel je:

»Glejte, dal sem vam svoj evangelij in to je evangelij, ki sem vam ga dal – da sem prišel na svet, da spolnim voljo svojega Očeta, ker me je moj Oče poslal.

In moj Oče me je poslal, da bom vzdignjen na križ; in da bi, ko bom vzdignjen na križ, lahko pritegnil vse ljudi k sebi, da bo, kakor so me ljudje vzdignili, prav tako Oče vzdignil ljudi, da bodo stali pred menoj, da jim bo sojeno po njihovih delih, naj so bila dobra ali naj so bila zla – in zato sem bil vzdignjen; zato bom glede na Očetovo moč pritegnil ljudi k sebi, da jim bo sojeno po njihovih delih.« (3 Ne 27:13–15)

To, da je bil »dvignjen na križ« je, seveda, simbolni način omenjanja odkupne daritve Jezusa Kristusa, s čimer je zadovoljil zahtevam, ki bi jih imela pravica do vsakega od nas. Drugače rečeno, s svojim trpljenjem in smrtjo v Getsemaniju in na Golgoti je plačal vse, kar bi pravica lahko zahtevala od nas zaradi naših grehov. Zatorej stoji na mestu pravice in je njeno poosebljenje. Prav kakor je Bog ljubezen, je Bog tudi pravica. Svoje dolgove in obveznosti moramo sedaj poravnati pri Jezusu Kristusu. Zatorej ima pravico, da nam sodi.

Ta sodba, izjavlja, je osnovana na naših delih. Zlasti »dobra novica« njegovega evangelija je, da ponuja dar odpuščanja, ki je pogojen z našim kesanjem. Če so med našimi deli dela kesanja, nam grehe in napake odpusti. Če dar odpuščanja zavržemo in se nočemo pokesati, potem nam je naložena kazen pravice, ki jo sedaj zastopa. Rekel je, da je vse to pretrpel za vse, da nam ne bi bilo treba trpeti, če pa se ne bomo pokesali, bomo morali trpeti celo tako, kot je on (gl. NaZ 19:16–17).

Vselej se ga spominjati torej pomeni, da se vselej spominjamo, da pred njim ni nič skrito. Ni delčka našega življenja, naj bo dejanje, beseda ali misel, ki je lahko skrito pred tem, da bi Oče in Sin to vedela. Nobeno goljufanje pri testu, nobena kraja v trgovini, nobena poželjiva domišljija ali predajanje in nobena laž ni izpuščena, spregledana, skrita ali pozabljena. Z vsem, čemur koli se že »izognemo« v življenju ali nam to uspe skriti pred drugimi ljudmi, se moramo vseeno soočiti, ko pride neizbežni dan, ko smo vzdignjeni pred Jezusa Kristusa, Boga čiste in popolne sodbe.

To me je včasih res spodbudilo h kesanju ali da sem se grehu preprosto izognil. V nekem primeru, povezanem s prodajo hiše, je prišlo do napake v dokumentaciji in znašel sem se v položaju, ko sem bil pravno upravičen, da bi od kupca dobil več denarja. Moj nepremičninski agent me je vprašal, če hočem denar obdržati, ker sem bil do tega upravičen. Pomislil sem, da se bom soočil z Gospodom, ki je poosebljena pravica, in kako bom poskušal pojasniti, da sem pravno upravičen, da izkoristim kupca in njegovo napako. Nisem se videl kot zelo prepričljivega, zlasti ker bi obenem verjetno prosil za milost zase. Vedel sem, da ne bi mogel mirno živeti, če bi bil tako brez časti, da bi denar obdržal. Agentu sem odgovoril, da se bomo držali kupčije, kakor smo jo vsi razumeli na začetku. To mi pomeni veliko več od vsakršne denarne vsote, ker vem, da se mi zaradi prodaje ne bo treba za nič kesati.

V mladosti sem bil nekoč malomaren tako, da sem povzročil manjšo poškodbo enega svojih bratov. Tega si takrat nisem prišteval za lastno neumnost in nihče nikdar ni vedel, da sem bil v to zadevo vpleten. Leta kasneje sem molil, da bi mi Bog razodel, če je v mojem življenju še kaj, kar bi moral popraviti, zato da bi bil pred njim bolj sprejemljiv, pa sem se spomnil tega dogodka. Na to sem pozabil, Duh pa mi je šepetal, da je bil to nerazrešen prestop, za katerega se moram pokesati. Poklical sem svojega brata, se opravičil in ga prosil odpuščanja, kar je nemudoma in radodarno storil. Če bi se opravičil, ko se je nesreča pripetila, bi mi bilo manj nerodno in bi manj obžaloval.

Zdelo se mi je zanimivo in pomembno, da Gospod na tisti daljni, pretekli dogodek ni pozabil, čeprav jaz sem. Grehi ne poskrbijo sami zase oziroma ne zbledijo. V večni ekonomiji stvari se grehov ne »pomete pod preprogo«. Z njimi moramo opraviti in čudovito je, da zaradi Odrešenikove odkupne milosti lahko to storimo veliko bolj veselo in manj boleče, kakor če bi morali razžaljeni pravici zadostiti sami.

Prav tako bi morali biti pogumni, ko premišljujemo o sodbi, v kateri ni nič spregledano, ker to pomeni tudi, da nikdar ne bo spregledana nobena poslušnost, nobena prijaznost in nobeno dobro delo, ne glede kako majhno ne bo pozabljeno, in noben odgovarjajoči blagoslov ne bo zadržan.

Vemo, da bo vsak na svoj način doživel izzi-ve, razočaranja in žalost, vendar vemo tudi, da bodo na koncu zaradi našega božanskega zagovornika vse stvari v naše dobro.

3. Ne bojte se in se k Odrešeniku ozirajte po pomoč.

Jezus je v zgodnjih dneh obnove svetoval Josephu Smithu in Oliverju Cowderyju ter ju tolažil, ko sta prevajala Mormonovo knjigo, in jima kmalu podelil duhovništvo. Joseph je bil takrat star triindvajset let, Oliver pa dvaindvajset. Pregarjanje in druge ovire so bile pogoste, če že ne stalne. V teh pogojih jima je Gospod aprila 1829 takole spregovoril.

Dejal jima je, naj se ne bojita, ampak delata dobro. Tudi če se Zemlja in pekel skupaj zarotita proti njima, če bosta zgrajena na njegovi skali, ju ne bosta nadvladala.

Rekel jima je, da ju on ne obsoja, naj gresta svojo pot in nič več ne grešita ter

z vso resnostjo opravljata delo, ki jima ga je zapovedal.

V vsaki misli naj se ozirata k njemu, ne dvomita in se ne bojita.

Pogledata naj rane, ki so mu prebodle stran, in tudi sledi žeblicev na rokah in nogah, naj bosta zvesta, spolnujeta njegove zapovedi in bosta podedovala kraljestvo v nebesih. (gl. NaZ 6:34–37)

Če se k Odrešeniku oziramo v vsaki misli, je to tako, kakor če bi se ga »vselej spominjali«. Pri tem nam ni treba dvomiti ali se bati. Odrešenik je Josepha in Oliverja opomnil, prav kakor opominja nas, da mu je bila zaradi odkupne daritve dana vsa moč v nebesih in na zemlji (gl. Mt 28:18) in ima tako sposobnost

kot željo, da nas varuje in poskrbi za naše potrebe. Biti moramo samo zvesti in se lahko brezpogojno zanašamo nanj.

Joseph je po tolažilnem razodetju, ki sta ga prejela z Oliverjem, pretrpel bridko, bolečo izkušnjo, ki ga je naučila, da se je oziral k Odrešeniku in se ni bal mnenj, pritiskov in groženj ljudi.

Joseph je junija 1828 Martinu Harrisu dovolil vzeti prvih 116 strani rokopisa Mormonove knjige iz Harmonyja v Pennsylvaniji, da bi jih pokazal družinskim članom v Palmyri v New Yorku. Potem ko se Martin ni vrnil, kakor je obljubil, je zaskrbljeni Joseph potoval s pošto kočijo na dom njegovih staršev v okrožje Manchester v New Yorku. Prerok je nemudoma poslal po Martina. Ko je Martin prispel, je priznal, da rokopisa nima oziroma ne ve, kje je.

Joseph je vzkliknil: »Oh! Moj Bog, moj Bog. [...] Vse je izgubljeno, izgubljeno. Kaj naj naredim? Grešil sem. Jaz sem bil tisti, ki sem skušal Božji srd, ker sem ga prosil za to, kar ga nisem imel pravice prositi. [...] Le katere graje angela Najvišjega nisem vreden?«

Naslednji dan se je prerok vrnil v Harmony. Ko je bil tam, je rekel: »Postal sem ponižen v mogočni molitvi pred Gospodom [...], da bi morda, če bi bilo mogoče, po njegovi roki prejel milost in bi mi bilo odpuščeno vse, kar sem storil, kar je bilo v nasprotju z njegovo voljo.«²

Potem ko je Bog Josepha pograjal, ker se je ljudi bal bolj kot Boga, mu je rekel, da je bil izvoljen, da bo delal Gospodovo delo, toda zaradi prestopka, če ne bo oprezen, bo padel.

Toda pomni naj, da je Bog milosten; zato naj se pokesa za to, kar je storil, kar je v nasprotju z zapovedjo, ki mu jo je dal, in je še izvoljen in spet poklican na delo. (gl. NaZ 3:9–10)

»Gospod je Josephu za nekaj časa Urim in Tumim ter plošče vzela. Toda te stvari so mu bile kmalu vrnjene. 'Angel je bil vzradoščen, ko mi je Urim in Tumim vrnil,' se je spominjal prerok, 'in rekel, da je Bog zadovoljen z mojo zvestobo in ponižnostjo, in me ima rad zaradi moje potrpežljivosti ter marljivosti v molitvi, v čemer sem tako dobro opravil svojo dolžnost, [...] da sem spet lahko začel

delo na prevodu.' Ko je Joseph nadaljeval z velikim delom pred sabo, so ga sedaj krepili prijetni občutki, da je prejel Gospodovo odpuščanje, in nova odločenost, da izpolnjuje Božjo voljo.«³

Prerok se je po tej izkušnji zatrdno odločil, da se bo zanašal na Boga in da se ne bo bal, kaj lahko naredijo ljudje. Njegovo življenje je bilo po tem svetel primer, kaj pomeni to, da se spominjamo Kristusa, tako da se zanašamo na njegovo moč in milost. Joseph je o tem razumevanju takole govoril med svojim težkim in mučnim priprtjem v ječi Liberty v Misuriju.

Rekel je, da je za veliko ladjo v neurju zelo dobro, če izkoristi veter in valove.

Zato moramo narediti vse, kar je v naši moči, da bomo potem stali mirno z največjo gotovostjo, da bomo videli Božjo odrešitev in da se bo razodela njegova roka. (gl. NaZ 123:16–17)

Skratka, »vselej se ga spominjati« pomeni, da življenja ne živimo v strahu. Vemo, da bo vsak na svoj način doživel izzive, razočaranja in žalost, vendar vemo tudi, da bodo na koncu zaradi našega božanskega Zagovornika vse stvari v naše dobro (gl. NaZ 90:24; 98:3). To vero je predsednik Gordon B. Hinckley (1910 – 2008) izrazil tako preprosto, ko je rekel: »Stvari se bodo dobro iztekale.«⁴ Če se Odrešenika vselej spominjamo, lahko »radostno naredimo vse, kar je v naši moči«, prepričani, da nas bosta pri tem spremljali njegova moč in ljubezen.

Da bi se ga vselej spominjali – da bi nas vselej spremljal njegov duh (gl. NaZ 20:77)! Pričujem o moči odkupne daritve Jezusa Kristusa. Pričujem o resničnosti živega, vstalega Gospoda. Pričujem o neskončni in osebni ljubezni, ki jo imata Oče in Sin do vsakega od nas in molim, da bomo živeli tako, da bomo stalno pomnili to ljubezen v vseh njenih izraznostih. ■

Iz govora, ki je bil izrečen na Univerzi Brigham Younga v Idahu, in sicer 27. januarja 2009. Če želite govor poslušati v angleščini, pojdite na web.byui.edu/devotionalsandspeeches/default.aspx.

OPOMBE

1. Brigham Young, Discourse, *Deseret News*, 10. sep. 1856, str. 212.
2. Gl. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, 2007, str. 69, 71.
3. *Teachings: Joseph Smith*, str. 71.
4. Jeffrey R. Holland, President Gordon B. Hinckley: Stalwart and Brave He Stands, *Liahona*, junij 1995, posebna izdaja, str. 6.

Rebecca Swain Williams: STANOVITNI IN NEOMAJNI

ILUSTRACIJE: RICHARD FULL

Kljub temu, da so bili pri njej doma proti Cerkvi, je ta, ena prvih spreobrnjenk, ostala zvesta in predana delu.

Janiece Lyn Johnson

Junija 1834 je mlada mamica, ki se je soočala s tem, da jo bo oče razdedinil, napisala pogumno in ganljivo pismo, v katerem je spregovorila o svojem prepričanju glede obnove. Čeprav je Rebecca Swain Williams morala vedeti, da je le malo možnosti, da se bo premislil, je bila navzlic pretečim posledicam odločna. Svojemu očetu Isaacu je izjavila, da Mormonova knjiga izpričuje resnico in da je Cerkev prava, prav kakor je opisal prerok Joseph Smith, in da je tri priče slišala »na javnem zborovanju izjaviti, da so videli angela, ki je prišel iz nebes in [prinesel] plošče ter jih položil pred njihove oči«¹.

Rebecino pričevanje ni ganljivo zgolj zaradi moči, ki jo ponazarja, temveč tudi zaradi njenega neomajnega pričevanja in neupogljive volje. Rebecca ni nikoli dopustila, da bi njena

vera omahovala, navzlic temu, da se ji je oče odrekal, in dejstva, da je bil njen mož Frederic G. Williams nekaj časa Cerkvi nenaklonjen. Rebecca ne-utrudna in nepopustljiva ostaja danes naš vzor tega, kako lahko ostanemo trdni in stanovitni navzlic največjim življenjskim izzivom, čeprav nemarata tisti, ki so nam najbližje, našo vero zavržejo in nas zavračajo.

Spreobrnitev v Cerkev

Rebecca Swain se je rodila v Pensilvaniji v ZDA leta 1798 kot najmlajša od desetih otrok.² Ko je imela približno devet let, se je z družino preselila v Niagaro blizu Združenih držav – ob kanadski meji. Bili so dovolj blizu niagarske utrdbe, da so lahko slišali topovsko streljanje, ko je bila trdnjava med vojno leta 1812 napadena. Rebecca je svojo neustrašnost

pokazala že kot dekle. Ko je nekoč sama hodila skozi gozd, se je na poti iz oči v oči srečala z medvedom. Ker je imela v roki dežnik, ga je večkrat odprla in zaprla naravnost pred medvedovim obrazom, dokler ni zbežal.³

Ko je bila Rebecca stara sedemnajst let, je šla čez jezero Ontario na obisk k sestri v Detroitu. Na potovanju je srečala visokega, temnookega krmarja ladje, Fredericka Grangerja Williamsa. Med njunimi pogostimi srečanji se je prijateljstvo hitro prelevilo v ljubezen in sta se konec leta 1815 poročila. Williamsovi so se selili po obsežnem zahodnem rezervatu v Ohio v ZDA, dokler se naposled niso leta 1828 ustalili v Kirtlandu. Njen mož je imel zdravstveno ordinacijo in je bil zaradi svojih spretnosti dobro poznan, Rebecca pa se je usposobila, da mu je pri delu pomagala. Imela sta štiri otroke.

Jeseni 1830 so v Kirtland prišli prvi mormonski misijonarji. Rebecca jim je

z zanimanjem prisluhnila in se udeleževala vseh misijonarskih sestankov; pripeljala je celo svoje otroke. Frederick je prihajal tako pogosto, kakor mu je dopuščalo delo v ordinaciji. Skupaj sta preučevala, se pogovarjala in se učila, toda Frederick ni bil tako predan. Medtem je Rebecca postala prepričana o resnici evangelija.

Družinski biograf je Rebecco kasneje opisal kot nekakšno Evo v edenskem vrtu: bila je »prva, ki je videla potrebo« po tem, da bi sklenila polnopravno članstvo v evangelijski zavezi.⁴ Krstila se je oktobra 1830.

Frederick je še vedno okleval. Včasih je hotel iz Cerkve oditi, vendar na koncu ni mogel, ker je čutil, da ga ta sveta, nova knjiga svetih spisov: Mormonova knjiga, priteguje k sebi. Ko je Duh v njem deloval, je spoznal resnico evangelija in Rebeccinemu vzoru sledil tako, da se je krstil.

Predano služenje

Ker je Cerkev hitro postala središče življenja Fredericka in Rebece, je takoj vplivala na njuno družino. Fredericka so po krstu in potrditvi posvetili za starešino. Že naslednji dan je navdušeno sprejel nalogo, da v nekaj tednih z Oliverjem Cowderyjem odide na služenje misijona. Pričakovala sta, da bo misijon trajal tri tedne; v resnici je postal desetmesečno potovanje v Misuri. Njegova dolga odsotnost od doma je bila prva od veliko takšnih obdobjev za Rebecco. Zaradi Frederickovih misijonarskih prizadevanj in njegovega poklica v Prvem predsedstvu je bil pogosto zdoma. Rebecca je podobno

kot veliko mormonskih žensk dolge mesece preživela tako, da je skrbela za dom in otroke vzgajala brez pomoči moža.

Rebecca je navzlic delu ostala zvesta in voljno služila. Prerok Joseph Smith se je z družino nekaj časa nastanil v domu Williamsovih, ko so se Smithovi prvič preselili v Kirtland. Rebecca se je izkazala za zvesto preroku in njegovi družini, ko je zanje skrbela v času njihovih preizkušenj. Nekoč je prišla drhal in obkolila dom, ko so iskali Josepha. Rebecca je Josepha preoblekla v svojo čepico in plašč. Joseph je odšel iz hiše in varno šel skozi množico.

Marca 1832 je Rebecca preroku ponovno nudila neprecenljivo pomoč, ko je drhal planila na kmetijo Johna Johnsona v Hiramu v Ohio ter surovo napadla Josepha Smitha in Sidneyja Rigdona. Potem ko je drhal Sidneyja pretepla do nezavesti in ko so Josephu poskusili po grlu spraviti strup, so preroka namazali s katranom in ga posuli s perjem. Ko je Emma Smith zagledala svojega moža, je mislila, da je katran kri, in se je onesvestila.⁵ Rebecca in Frederick sta tisto noč odstranjevala katran z Josephovega krvavečega in ranjenega telesa ter skrbela za Smithove otroke. Njuna pomoč je prišla še kako prav, saj je Joseph dobil moč, da je naslednje jutro pridigal.

Prepričljivo oznanjanje evangelija

Eno od Rebeccinih največjih upov je bilo, da bi njena družina, zlasti njen oče, sprejela obnovljeni evangelij in radostne blagoslove vere. Prav kakor Lehi je okusila Božjo ljubezen in jo

hotela dati tistim, ki so ji bili najbližje (gl. 1 Ne 8:12). Rebecca je s to mislijo goreče pisala svoji družini o svoji spreobrnitvi in pričevanju ter veliki radosti, ki jo je občutila kot članica Cerkve.

Vendar je Rebeccina spreobrnitev očeta razjezila. V svojem jedrnatem odgovoru je zahteval, da Cerkev zapusti. Toda Rebecce se ni dalo omajati. Odgovorila je, kakor opisuje družinski zgodovinar, da »je bolj kot kdaj prej trdna v svojem prepričanju glede resnice mormonskih naukov«, in vključila svoje močno pričevanje.⁶ Na njeno žalost to pismo ni obrodilo rezultatov, kakor je upala. Oče ji je zagrozil, da jo bo razdedinil, in se zaklel, da bo prekinil vsak stik z njo, če Cerkve ne bo zapustila.

Rebecca še vedno ni podlegla in je nadaljevala s svojimi prizadevanji da bi mu govorila o evangeliju. Leta 1834 je očetu napisala novo pismo – edino, ki se je ohranilo – v katerem je razkri-la globino svoje vere in bolečino, ki jo je čutila, ker ni hotel sprejeti ničesar v zvezi z mormoni.

Njen oče je bral poročila v časopisju, ki so Cerkev napadala, zlasti v zvezi z Mormonovo knjigo in pričevanjem treh prič, in na podlagi teh poročil Rebecco poskušal od tega odvrniti.

»Boli me, ko slišim, da se v mislih tako razburjaš zaradi Mormonove knjige,« je napisala. Ko je Rebecca navajala odlomke iz Mormonove knjige in iz novih razodetij Josepha Smitha, je pričevala o Mormonovi knjigi. Pojasnila je tudi, da knjiga prerokuje o tem, da bodo izbrane tri

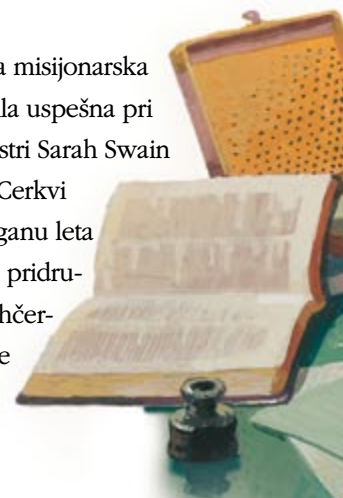
priče, ki bodo pričevale o njej. V dokaz je navedla starodavnega preroka Etra, ki je rekel, da bo »z usti treh prič« resnica knjige potrjena (Etr 5:4).⁷

Rebecca je nato opisala, kako je sama videla tri priče – Davida Whitmerja, Martina Harrisa in Oliverja Cowderyja – in jih slišala pričevati, da so videli angela in zlate plošče. Potem ko je branila njihova pričevanja in značaj, je očeta rotila, naj se o delu bolj pozanima. Kajti, je pisala očetu, če bi »z materjo poznala okoliščine, kakor jih mi, v zvezi s tem delom, sem prepričana, da bi tudi vidva verjela«⁸.

Ko je Rebecca ponovila Moroni-jevo obljubo na koncu Mormonove knjige, je svojo družino prosila, naj prosijo Boga, naj jih v mislih razsvetli o resnici. Nakar je prosila, če lahko pošlje misijonarja, ki je »zmožen učiti evangelij, kakršen je v Jezusu«, da bi jim še bolj pomagala.⁹ Na koncu oče ni več hotel slišati zanjo.

Celo njena pisma bratu Johnu – s katerim sta si bila z Rebecco zlasti blizu – so se vrnila neodprta. John je na hrbtno stran enega od vrnjenih pisem napisal: »Oče mi prepoveduje brati tvoja pisma ali ti pisati. Zbogom in naj te Bog vselej blagoslavlja! Tvoj brat, John.«¹⁰

Toda Rebeccina misijonarska prizadevanja so bila uspešna pri njeni najstarejši sestri Sarah Swain Clark. Sarah se je Cerkvi pridružila v Michiganu leta 1832. Cerkvi so se pridružile tudi Sarahine hčerke in so bile zveste vse življenje.

Zvestoba do konca

Rebeka je očeta navzlic strtemu srcu in bolečini, ki jo je čutila zaradi njegovih odločitev, vseeno imela rada. Pisala je: »V srcu žalujem zaradi svojih sorodnikov v mesu. [...] Molim h Gospodu, da te bo potolažil na tvoj zadnji dan s svojim Svetim Duhom in da bodo to tvoji najboljši dnevi. [...] Upam, da se boš v duhu pomiril glede tega dela. Bodi prepričan, da smo v tej stvari trdni, ker vemo, da je na čelu Gospod.«¹¹

Ne le, da se je Rebecca morala sprijazniti z očetovo nevero, temveč tudi s težavami glede tega, kako je bil veri predan njen mož. Leta 1837 in 1838 je njen mož Frederick, takrat član Prvega predsedstva, nenehno prihajal v navskrižje z drugimi cerkvenimi voditelji. Za nekaj časa je iz Cerkve celo odšel in je bil izobčen. Vendar je Frederick nedolgo po tistem postal ponižen, se ponovno pridružil Cerkvi in umrl kot polnopravni član. Nimamo zapisa, kaj je tisti čas doživljala Rebecca, vendar svoje pripadnosti svetim

ni obžalovala in je ostala predana.

Ko so govorice o Frederickovem odpadku dosegle Rebeccega očeta v New Yorku, je Isaac upal, da se bo tudi ona odrekla veri. Toda Rebecca mu je poslala pismo, ki je izpričevalo njeno nenehno zvestobo. Ko je Isaac njen odgovor prebral, je počasi zmajal z glavo in rekel: »Niti ene besede kesanja.«¹²

Rebecca je še naprej trdno branila Josepha Smitha in obnovljeno Cerkev. In navzlic žrtvam, ki so bile posledica tega, da se je odločila za Cerkev in ne za očeta, ga je še vedno spoštovala. Cenila je, kar jo je naučil in izrazila svojo ljubezen do njega in hvaležnost. Pismo, ki ga je napisala leta 1834, je zaključila z navedbo, da se bo »vselej spominjala poduka, [...] ki sem ga prejela od svojega ljubljenega očeta«¹³.

Leta 1839 je Rebecin oče umrl. Le tri leta kasneje je izgubila moža. Rebecca je navzlic tem bolečim izkušnjam v svoji veri in pogumu vztrajala. Ko so se sveti z vozovi selili v Utah, je potovala z družino

svojega sina Ezre in vodila svojo skupino. Kasneje je skrbela za kmetijo na Mill Creeku. Ko je bil v Salt Laku končan Tabernakelj in se je svete prosilo, naj podarijo, kar lahko, je podarila set žlic, ki naj bi jih uporabili za izdelavo pladnjev za zakramentno mizo. In naposled se je leta 1860, čeprav je bila zelo slabotna, ko je predsednik Brigham Young njeno družino poklical, naj se nastani v oddaljeni dolini Cache v Utahu, voljno še enkrat preselila – vodila je svojo skupino.

Rebecca je umrla v Smithfieldu v Utahu 25. septembra 1861. Ostala je zvesta svojim prepričanjem, svojemu spoznanju resnice in temu, kar je doživela. Ostala je »stanovitna in neomajna« do konca (gl. Moz 5:15). ■
Črkovanje in ločila posodobljena.

OPOMBE

1. Rebecca Swain Williams piše Isaacu Fischerju Swainu, 4. junij 1834, Church History Library, Salt Lake City.
2. Biografske podatke je posredovala Nancy Clement Williams, *Meet Dr. Frederick Granger Williams [...] and His Wife Rebecca Swain Williams: Read Their True Story in the First Introduction – after 100 Years*, 1951; Frederick G. Williams, Frederick Granger Williams of the First Presidency of the Church, *BYU Studies*, 12. knjiga, št. 3, 1972, str. 243–261.
3. Williams, *Meet Dr. Frederick Granger Williams*, str. 5.
4. Williams, *Meet Dr. Frederick Granger Williams*, str. 55.
5. *History of the Church*, 1:263.
6. Williams, *Meet Dr. Frederick Granger Williams*, str. 63.
7. Gl. tudi pismo Rebecce Williams iz dne 4. junija 1834.
8. Pismo Rebecce Williams iz dne 4. junija 1834.
9. Pismo Rebecce Williams iz dne 4. junija 1834.
10. In Williams, *Meet Dr. Frederick Granger Williams*, str. 63.
11. Pismo Rebecce Williams iz dne 4. junija 1834.
12. Pismo George Swain, 17. mar. 1839, tiposkript, Church History Library, Salt Lake City.
13. Pismo Rebecce Williams iz dne 4. junija 1834.

Plovba resnice

PO MARSHALLOVIH OTOKIH

By Joshua J. Perkey

Cerkvene revije

Nekdaj so mornarji pluli po morjih tako, da jih je vodil položaj sonca, lune in zvezd. Ponoči so z očmi pozorno spremljali zvezdo Severnico, saj je bil njen stalni položaj nebesno sidro za mornarje ter jim s tem pomagal pluti v pravi smeri njihovega potovanja.

Na Marshallovih otokih v Tihem oceanu so mornarji odkrili drugačno tehniko. Tam valovi oziroma oceanski tokovi potekajo med atoli in otoki po stalnem vzorcu. Dobro usposobljeni mornar lahko potuje na stotine milj tako, da sledi zapleteni mreži tokov – vsak je kot enosmerna ulica – z enega otoka oziroma atola na drugega. Tisti, ki vedo, kje tokovi so in kam tečejo, lahko druge popotnike varno vodijo na njihov cilj.

Za nas, člane Cerkve, je Jezus Kristus naš popolni vzor,

katerega resnična luč nas vodi. Njegovi zakoni in uredbe nas, kakor oceanski tokovi, lahko varno vodijo v naš nebeški dom. Toda za vse nas so še drugi, katerih služenje in podpora so v sozvočju z Gospodarjevo vlogo navigatorja. V naslednjih treh zgodba trije marshallski člani pripovedujejo, kako so jim drugi pomagali usmerjati življenje po skalnatih plitvinah in skozi neurja, da so jih vodili h Kristusu.

Vpliv verne ženske

Hirobo Obeketang udobno sedi na kavču in se smehlja. Z ženo sta pravkar končala družinski večer s svojimi štiri otroki in sestrama misijonarkama. Misijonarkama sta za večerjo prav tako postregla z ribami, ki so imele oči in repe – kar je tradicija na Majuru, glavnem marshallskem

Ko plujemo v skalnatih plitvinah življenja, ima vsak od nas koristi od zvestih članov, ki nam pomagajo na poti nazaj v nebeški dom.

otoku. Ko Hirobo opisuje svoje življenje, pove, kako hvaležen je za Cerkev, evangelij in svojo družino, zlasti ženo.

Sedaj je junij 2009. Prejšnji dan je bil na Marshallovih otokih ustanovljen kol s sedežem v Majuru in Hirobo je bil poklican, da služi kot prvi kolski izvršni tajnik. Hirobo je, kakor ga opisuje predsednik Arlington Tibon, »zelo, zelo močan«, eden od zvestih voditeljev otoka.

Toda Hirobo je prvi, ki poudari, da do nedavnega temu ni bilo tako. Pravzaprav pravi, da je njegova žena tista, ki je močna – zaradi katere se je njegovo življenje spremenilo. Pojasni: »Krstil sem se, ko mi je bilo osem let, toda ko sem bil star šestnajst let, sem postal manj dejaven.«

Nekaj let kasneje sta z Lindo začela živeti skupaj, čeprav nista bila poročena. Linda ni bila članica Cerkve. Leta 2000 se je, kmalu po tem, ko je ugotovila, da je bil Hirobo krščen, ko je bil otrok, začela zanimati za Cerkev in se začela sestajati s sestrama misijonarkama.

»Dve leti je preučevala in se odločila, da se želi krstiti,« se spominja Hirobo. »Najprej bi se morala poročiti, toda to me ni zanimalo. Bil sem zmeden; skušnjave sveta so me zares imele v rokah. Nisem razumel pomembnosti družine in v resnici mi ni bilo mar oziroma nisem poslušal nikogar.«

Čeprav Linda ni bila krščena, je otroke vzgajala v Cerkvi. Vsako leto je Hiroba prosila, naj se poroči z njo, da se bo lahko krstila; vsakič je rekel ne. Z leti sta se krstili dve njuni hčeri, toda Hirobo na krst ni prišel.

Potem je leta 2006 zaradi božjastnega napada in visoke vročine umrl njun devetletni sin Takao. Na pogreb je prišlo okrog tristo članov iz okrožja Majuro, da bi družini izkazali podporo.

»Ta podpora mi je zares veliko pomenila,« pravi Hirobo. »Začel sem premišljevati, da mi Bog verjetno nekaj govori.«

Začel je premišljevati, kako je on tisti vzrok, da se njegova žena ne more krstiti, čeprav je član Cerkve. »Postajala

je vse močnejša. Res me je navdihovala,« se spominja.

»Zato sem se usedel in premišljeval, da sem na polovici svojega življenja. Vprašal sem se: 'Ali bom še naprej delal, kar delam? Ali imam možnost, da v drugi polovici svojega življenja delam za Boga?' Začel sem moliti in premišljevati, da bi se vrnil v Cerkev, da bi začel delati za Boga.«

Hirobo je začel preučevati z misijonarji in se ponovno učiti nauka. Predsednik Nelson Bleak iz misijona na Marshallovih otokih s sedežem v Majuru je postal njegov prijatelj, kakor tudi drugi člani, vključno s predsednikom okrožja, Arlingtonom Tibonom. Naposled se je Hirobo odločil, da se bo vrnil, in naslednje, kar je vedel, je bilo, da se ni udeleževal le zakramentnega sestanka, temveč tudi Nedeljske šole in sestanka Duhovništva. Hirobo se je naposled odločil.

»Ko sem se vrnil, sem rekel: 'To je to. To je tisto, kar bom naredil.' In mi je popolnoma spremenilo življenje.«

Hirobo in Linda sta se poročila 30. avgusta 2008. Kmalu je prejel Aronovo duhovništvo in krstil ženo. Hirobo je dva meseca kasneje prejel Melkizedekovo duhovništvo in so ga poklicali za okrožnega izvršnega tajnika.

Hirobo pogleda ženo in se nasmehne. »Ni mogla verjeti, da sem bil jaz tisti, ki jo je krstil,« pravi. »Predstavljajte si – čakati je morala osem let, od leta 2000 do leta 2008. Čudovita je.«

Vzor pravičnega očeta

Včasih naš vodič, kakor pomorščak, tesno sodeluje z nami, ko nas uči, kar moramo vedeti, zato da bomo uspešno usmerjali svoje življenje. V veliko primerih pomorščak to izvede tako, da daje zgled, ki naj bi mu mi sledili. Tak primer je bil oče Patricie Horiuchi, po imenu Frank.

Ko je Frank srečal misijonarje, jih je začel redno vabiti na kosilo. Kmalu je poslušal lekcije. Toda nihče v njegovi

družini ni hotel nič imeti s Cerkvijo. »Ko smo videli, da prihajata misijonarja,« pravi Patricija, »smo vsi pobegnili – jaz in moji mlajši bratje in sestre.«

Nato je Franka julija 2007 krstil predsednik misijona, Neldon Bleak. To je bil za Patricijo in njene brate in sestre prelomni trenutek.

»Videla sem, kako se je oče začel spreminjati,« pravi. »Vedela sem, da bi se lahko, če se je evangelij lahko v srcu dotaknil mojega očeta, tudi mene in mi spremenil življenje. Zato sem se odločila, da bom s sestrama misijonarkama začela preučevati, in dali sta mi izziv, naj preučujem

Mormonovo knjigo in Sveto pismo. Z bratom sva se pred tem sprla in mu še nisem odpustila. Nato sem v svetih spisih prebrala, da bo, če bomo mi odpustili drugim, Bog odpustil nam.« (gl. 3 Ne 13:14–15)

Patricija je spoznala, da mora bratu odpustiti, če hoče, da se bo njeno življenje začelo spreminjati, da bo čista in bo prejela mir. In tako je to storila.

»Potem ko sem odvrгла slabe navade in se spremenila v novega človeka, ki spolnjuje zapovedi, sem bila

tako navdušena. Vedela sem, da se moram krstiti, da bom lahko v pravi Cerkvi,« pripoveduje. »Cerkev me je postavila na prave tire. Ločila me je od slabih vplivov. Učila me je spoštovati starše, ostati v šoli in na pravi poti.«

Vpliv pravičnega moškega

Lydia Kaminaga se je tako kot Hirobo Obeketang rodila v Cerkvi, vendar je

Levo zgoraj: Hirobo Obeketang (na prejšnji stani tudi s svojo družino) dela kot upravitelj hotela. Spodaj: Patricia Horiuchi je junija 2009 vodila prvo konferenco za mlade samske na Marshallovih otokih (desno spodaj).

UNIVERZALNI IZZIVI

Čeprav člani na Marshallovih otokih od drugih svetih iz poslednjih dni ločijo zemljepisne danosti, kultura in razdalja, pojasnjujejo, da se soočajo s številnimi istimi izzivi, s katerimi se soočajo vsi člani.

Gary Zackious (desno), vodja kolskih mladih samskih, pravi, da »ljudje pristopijo k tebi in rečejo: 'Danes ne potrebujemo preroka in ne potrebujemo še dodatnih svetih spisov.' Nekateri člani svetih spisov v resnici sploh ne berejo, niti jih ne razumejo, zato se, ko jim kdo pove nekaj, kar jim omaja vero, oddaljijo od tega, kar vedo, da je resnica.«

Za Garyja je rešitev preprosta: »Misijonarji so mi zadali izziv, naj molim o Mormonovi knjigi, o obnovi in Josephu Smithu, da bi spoznal, ali je vse to res. Nekega večera sem na kolenih molil. Občutil sem Duha. Česa takega nisem občutil še nikdar prej. Vem, da je to, kar so me učili misijonarji, res. Ker sem Mormonovo knjigo bral, se mi je kot mlademu spreobrnjencu okrepilo pričevanje.« Gary o času od krsta do njegovega sedanjega misijona pravi: »Moje pričevanje se vse bolj pogloblja, ko berem Mormonovo knjigo in preučujem svete spise ter besede prerokov.«

Ernest Mea (desno), ki z Garyjem dela kot cerkveni prevajalec na Marshallovih otokih, pravi, da se veliko mladih ujame v nemoralnost. On ostaja na tesni in ozki poti, tako da se udeležuje zdravih dejavnosti s prijatelji, ki mislijo podobno. »Pred misijonom smo košarko v cerkvi igrali vse dni razen nedelje in ponedeljka,« pravi.

Michael Lone (desno) iz oddelka Jenrok, je s tem, ker se je leta 2006 pridružil Cerkvi, plačal ceno: ni več mogel živeti doma. Ker je pokazal vero in prepričanje, se je vseeno krstil.

Le leto kasneje je bil poklican na misijon – na Marshallove otoke. Nedavno se je Michaelova družina začela zanimati za Cerkev in preučevati z misijonarji.

v najstniških letih postala manj dejavna. Toda zgodba o njeni vrnitvi je neverjetna kakor tudi izjemna.

Lydia in njen mož, Kaminaga Kaminaga, sta oba odrasčala v Cerkvi. »Nikdar nisem imel nobenega dvoma o naukih Cerkve,« pravi Kaminaga. »Vedno sem verjel vanje.«

Toda pri Lydii se je življenje odvrtilo drugače. Ko je bila v sedmem razredu, nam pove, »sem bila edina mormonka na šoli in sem se čutila izločena. Počela sem to, kar so počeli moji prijatelji. Postavila sem napačne prioritete.«

Starši so Lydio poslali v Provo v Utah v ZDA, kjer je živela pri družini, in upali, da bo njihov vpliv Lydio navdihnil, da bo živela po evangeliju. Čeprav se je naučila stvari, ki so ji kasneje v življenju pomagale, je takrat cerkvene dejavnosti niso zanimale.

Lydia se je januarja 2002 preselila nazaj na Marshalllove otoke, le mesec po tistem, ko se je Kaminaga vrnil z misijona na Japonskem. Kmalu po tem sta se spoznala. Čeprav Lydia ni živela po cerkvenih merilih, je Kaminaga še naprej prihajal k njej domov pod pretvezo, da je prišel na obisk k njenemu nečaku, Garyju Zackiousu.

Kaminaga se je slednjič odločil, da

»Imam močno pričevanje o kesanju,« pravi Lydia Kaminaga, ki jo tu vidimo z možem Kaminaga in hčerko Welliso.

bo z njenimi starši govoril o tem, da bi šel na zmenek – na zdrave, poštene dejavnosti – z Lydio. Čeprav sta ga sprva poskusila od tega odvrniti, Kaminaga pravi, da jima je »naposled rekel: 'Še vedno je možno, da se spremeni.' Ko sem to rekel, se je celotno vzdušje v sobi spremenilo. Njen oče je vzkliknil in rekel: 'Vedno sem si želel, da bi se vrnila v Cerkev. Lahko poskusiš.'«

Lydia Kaminaga sprva ni jemala resno. Navsezadnje je bil pošten, bivši misijonar, ona pa ni bila dejavna.

»Toda videl je nekaj, česar jaz nisem videla,« pojasnjuje

Lydia. Ker z nikomer ni hodila na zmenke, je privolila, da bo šla z njim. »Pripeljal me je nazaj. Ker sem bila njegovo dekle, sem morala postaviti merila. Spomnil me je na zaveze, ki sem jih sklenila ob krstu. Spomnil me je na vse stvari, ki sem jih resnično zelo pogrešala, kakor je branje svetih spisov in družinski večer. S Kaminago sva se skupaj lotila dobrodelnih projektov. Brala sva Mormonovo knjigo. Hodila sva na ognjišča. Pokazal mi je, kako lahko živim drugače. Ko sem šla v cerkev, nisem šla samo na zakramentni sestanek, ampak tudi v Nedeljsko šolo in v Društvo za pomoč.«

Ko sta skupaj preživljala čas na zmenkih, ki so bili zdravi in povzdigujoči, se je Lydiino življenje začelo spreminjati in njeno pričevanje je raslo. Vendar je še vseeno morala določene stvari počistiti.

»Težko se je bilo vrniti,« priznava. »Kesanje ni lahko, vendar imam zares močno pričevanje o kesanju. V veliko pogledih so bili najini zmenki namenjeni temu, da bi se bolje spoznala in da bi se jaz vrnila v Cerkev, da bi stvari videla drugače.«

»Gre za odnose,« dodaja Kaminaga.

Lydia in Kaminaga sta se poročila 28. novembra 2002. Leto kasneje sta se pečatila v havajskem Templju Laie in na Havajih hodila na Univerzo Brigham Younga. Sedaj s svojimi tremi otroki živita na Marshallovih otokih. Lydia služi kot oddelčna učiteljica v Nedeljski šoli za mladeniče in mladenke, Kaminaga pa služi kot predsednik Mladeničev.

Hirobo, Patricia in Lydia pričujejo, da je marsikaj mogoče, če smo potrpežljivi in vztrajni ter si prizadevamo za Gospodove blagoslove. Tisti, ki sledijo Odrešeniku in prisluhnejo navdihu Svetega Duha, lahko kot stari pomorščak popotnike vodijo domov in popolnoma spremenijo življenje drugim. ■

PRVI KOL NA MARSHALLOVIH OTOKIH

Člani Cerkve na Marshallovih otokih so si leta želeli imeti kol. Želja se jim je izpolnila 14. junija 2009. Starešina David S. Baxter od sedemdeseterih, ki je kol organiziral, pojasnjuje: »Osupljivo je, kako se je članstvo v zadnjih par letih povečalo. Ustanovili smo kol, ker je bilo to zaradi razvoja tamkajšnje Cerkve neizbežno. Toda dolgo smo ga pričakovali. Člani so morali premagati številne izzive.«

Kolski predsednik Marshallovih otokov, Arlington Tibon (zgoraj), je člane učil, ko je služil kot okrožni predsednik, da bodo morali, če bodo hoteli imeti kol, zanj delati. Okrožne voditelje je učil, naj člane učijo o odlomku iz tretjega poglavja Malahije in štiriindvajsetega poglavja Tretjega Nefija o blagoslovih plačevanja desetine. Voditelji so mlade in odrasle prav tako spodbujali, naj preučujejo Mormonovo knjigo. Priredili so tudi uspešen dogodek, ko so mladi Mormonovo knjigo brali nepretrgoma dvanajst ur.

Predsednik Tibon je postavil tudi cilj, da bi članom pomagali razumeti, »kako pomembno je, da se pečatijo v templju«, ter pojasnil, da »bodo zaradi obdaritve marsikaj lahko premagali, bili drugačni in spremenili svoje življenje«.

Pod vodstvom predsednika Tibouja so člani z Marshallovih otokov odšli v dva templja: v tistega na Tongi in v tistega na Havajih. Za vsak odhod je bilo potrebno veliko žrtvovati. Toda Angela Tibon, žena predsednika Tibona, pravi, da sta ti dve potovanji »močno vplivali na to, kako predani so člani nebeškemu Očetu in Cerkvi«.

»Da,« ponovi predsednik Tibon, »videli smo, da se je duhovno življenje tu v Majuru močno razvilo«.

CERKEV ME NE ZANIMA

S Cervvijo nisem hotel imeti ničesar, ko me je žena vprašala, če bi misijonarja lahko učila najina sinova. Toda nisem rekel ne, ker je že bila članica.

Ko so misijonarji dvakrat tedensko začeli prihajati k nam, sem šel k svojemu prijatelju sosedu. Prijatelj je bil močan član neke druge krščanske cerkve. Vsakič, kadar sem se oglasil pri njem, je hotel govoriti o Svetem pismu. Rekel sem mu, da me takšne stvari ne zanimajo in da nočem preučevati vere. Toda kar naprej me je poskušal pregovoriti in na posled sem rekel da. Zato sem Sveto pismo dolgo

preučeval s prijateljem, medtem pa so misijonarji učili moja fanta.

Nekega dne naj bi k nam spet prišla misijonarja. Namesto da bi se odpravil od doma, sem se odločil ostati v sosednji sobi. Ko sta misijonarja začela poučevati moja sinova, sem spoznal, da želim slišati več. Vse bolj sem se približeval vratom, da bi bolje slišal. Sinova sta učila o apostolih in prerokih.

Kasneje sem se zavedel, da hočem o tem izvedeti še več. Govoril sem

z misijonarjema in se odločil poslušati njune lekcije – zasebno. Žena je bila vedno poleg, vendar za to ni vedel nihče drug.

Ko sta misijonarja

dvakrat tedensko prišla učiti sinova, sem šel k prijatelju sosedu. Neki drugi dan pa sta učila mene.

Ko je prijatelj nekega dne o Cerкви rekel nekaj slabega, sem jo zagovarjal. Tako kot veliko ljudi na Marshallovih otokih o Cerкви ni vedel kaj dosti in je narobe razumel nekatere stvari, v katere verjamejo sveti iz poslednjih dni. Ko je izrekel druge negativne stvari, sem Cerkev spet branil.

Tako je bilo pri meni sedem mesecev. Potem sem se nekega dne zavedel, da mi Sveti Duh potrjuje, da je vse, kar me misijonarji učijo, res. Spoznal sem, da se moram krstiti, čeprav sem o evangeliju vedel tako malo.

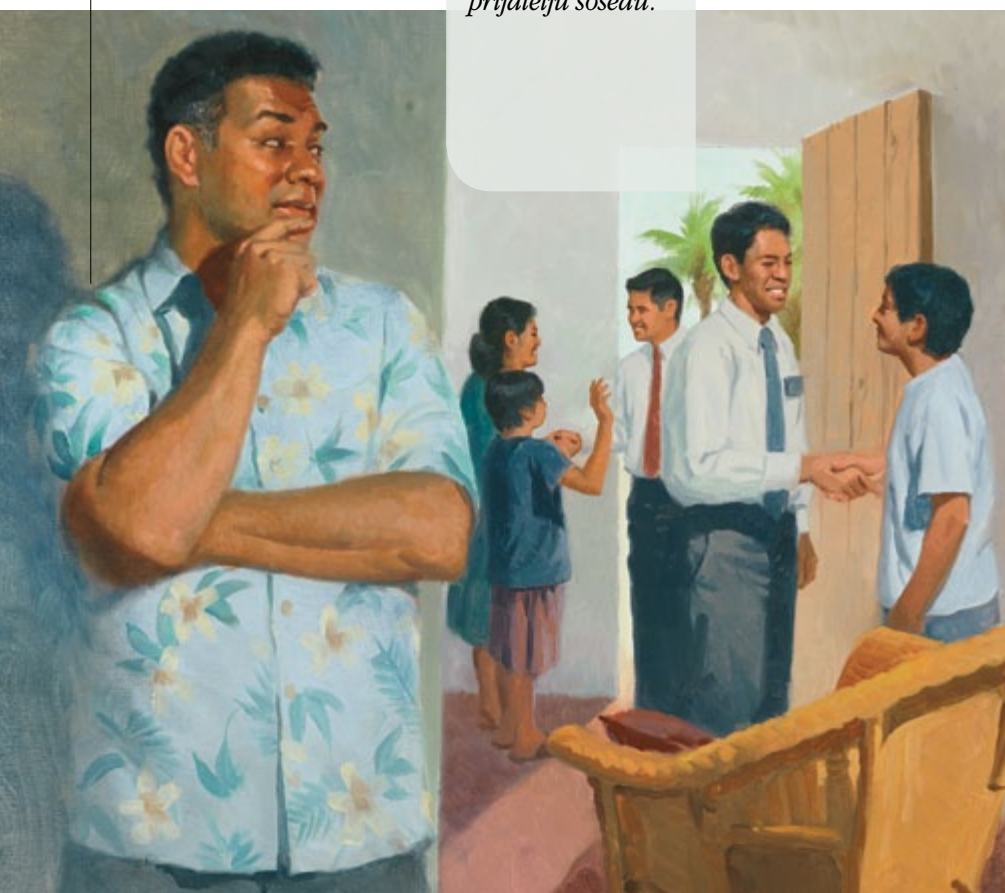
Po krstu leta 2007 sem bil tako srečen. Začeli smo varčevati za odhod v tempelj na Havajih, kjer sva se decembra 2008 z ženo in najinimi tremi otroki pečatila.

Ker sem član Cerkve, je to močno vplivalo na moje življenje. Odločil sem se opustiti svojo drugo službo gostitelja v restavraciji, ker sem domov prihajal pozno in ker so bile moje garme prepojene s cigaretinim dimom. Navzlic izgubi tega dodatnega prihodka je Gospod za nas poskrbel.

Vem, da je to prava Cerkev in da je Joseph Smith Božji prerok, zaradi Duha, ki ga občutim, in blagoslovov, ki jih prejeman. ■

Tanintoa Sexton, Marshallovi otoki

Ko so misijonarji dvakrat tedensko začeli prihajati k nam, sem šel k svojemu prijatelju sosedu.

MOJI IZVEZENI PONIJI

Imam izvezeno sliko dveh lisastih ponijev, ki sem jo delala približno eno leto. Bila je že skoraj končana, ko sem ugotovila, da sem se zmotila pri barvi enega od ponijev. Ker je bila ta barva pri konjih tudi možna, svoje napake nisem ugotovila, dokler nisem videla, da se ponijeva barva ne ujema z drugimi barvami na platnu.

Bila sem pobita. Za sliko sem porabila toliko časa in misel, da bi morala zavreči toliko šivov napačne barve, se mi je zdela grozna. S solzami v očeh sem odprla koš za smeti in sliko zagnala vanj.

Sedla sem k mizi, kjer imam šivalne potrebščine, in objokovala izgubo svoje lepe slike s poniji ter nadaljevala z drugimi projekti. Toda tega nisem mogla storiti – nisem mogla kar pozabiti projekta, na katerem sem tako trdo delala. Odprla sem koš in tkanino izvlekla. Na hrbtni strani sem poiskala vozal napačne barve in ga previdno odvozlala. Sliko sem obrnila in začela odstranjevati nitko.

Včasih je šlo hitro. Drugič je bilo zelo težko. Nisem vedela, kako naj odstranim, kar sem naredila. Včasih sem nitko morala pristriči pri vsakem šivu. Sin je pripomnil, da se čudi, da sem se lotila takšnega dela, da bi stvar popravila. Saj je šlo navsezadnje le za vezeno.

Ko sem šive odstranjevala, sem začela premišljevat o kesanju in kako težko je bilo popraviti nekatere

napake, ki sem jih naredila. Za pravo kesanje je potrebna silna želja, veliko dela in trpljenja, toda vredno je truda.

Ko sem konja izvezla ponovno, me je to opominjalo, da kesanje Jezusovi odkupni daritvi omogoči, da odstrani madež greha iz mojega življenja in mi pomaga začeti znova. Moja »ponija kesanja« visita v mojem domu, blag a živ opomin, da delam, kar je prav, da nikoli ne odneham, ko mi zmanjka moči, in da se vselej spomnim, da bo s kesanjem odkupna daritev plačala razliko. ■

Sandra Jennings, Nova Mehika, ZDA

Za sliko sem porabila toliko časa in misel, da bi morala zavreči toliko šivov napačne barve, se mi je zdela grozna.

AMPAK TU NI CERKVE

Med potovanjem po Sredozemlju sem se pridno udeleževala cerkvenih sestankov, kjer sem se jih le lahko. V Seville v Španiji sem se po pomoč obrnila na hotelskega receptorja, lokalni telefonski imenik in zemljevid mesta, da bi našla krajevno zgradbo za bogoslužje svetih iz poslednjih dni. Zapisala sem si naslov in ime Cerkev v španščini. V soboto zvečer sem molila, da bi vedela, kdaj se sestanki začnejo, in sem močno začutila, da bi morala biti tam do desete zjutraj.

Tik preden sem v nedeljo zjutraj ob pol desetih odšla v cerkev, sem spet molila, da bi zgradbo za bogoslužje našla. Sledila sem zemljevidu in začela hoditi po labirintu ozkih ulic. Bilo je prelepo jutro. Šla sem mimo kavarn in ptičje tržnice z ogromno čivkajočimi ptiči.

Prišla sem do omenjenega naslova, vendar nisem našla ničesar, kar bi kakor koli spominjalo na cerkev. Hodila sem gor in dol po ulici in iskala zama. Bila sem zmedena in zaskrbljena, ura pa je bila skoraj deset.

Naposled sem molila k nebeškemu Očetu: »Zapovedal si mi, naj grem v cerkev in jaz sem tu, ampak tu ni cerkve.«

Ravno v tistem se je izza vogala prikazal urejen moški v obleki. Bil je videti kot član Cerkev in začutila sem, da ga moram ustaviti. Nekoliko

Ravno v tistem se je izza vogala prikazal urejen moški v obleki. Bil je videti kot član Cerkev in začutila sem, da ga moram ustaviti.

oklevajoče sem mu povedala, da iščem cerkev. Rekel je nekaj, česar nisem razumela, in je bil videti začuden. Odprl je kovček in zagledala sem dve v usnje vezani knjigi, ki sta bili videti kot sveti spisi. Podala sem mu listič, na katerem je pisalo: »La Iglesia de Jesucristo« (Cerkev Jezusa Kristusa). Nasmehnil se je in pokazal v smeri, od koder sem prišla, nakar sva skupaj hodila do cerkve. Zgradba je bila na drugem naslovu, le nekaj minut stran in jo je bilo zlahka zgrešiti, če nisi vedel, da je tam. Stala je na majhnem trgu za velikimi vrati.

V zgradbi za bogoslužje sem kmalu izvedela, da je človek, ki mi je pomagal, nihče drug kot škof tistega oddelka in da se sestanki začenejo ob pol enajstih. Prišla sem dovolj zgodaj.

Med oddelčnim sestankom za post in pričevanja sem čutila, da moram pričevati. Misijonarka je moje besede

prevajala iz angleščine v španščino, jaz pa sem pričevala in opisala, kako je Gospod priskrbel način, da sem prišla v cerkev. Nato je pričeval škof in pojasnil, da je tisto jutro moral parkirati precej stran, zato je prišel kasneje kot navadno. Ko me je zagledal, se mu je zdelo, da sem videti kot članica Cerkev, zato se je ustavil, da bi mi pomagal. Nato je govoril o članih, ki so duhovno izgubljeni, in rekel, da jim moramo pomagati najti Cerkev.

Z leti so moji spomini o znamenitostih Seville obledeli, moj spomin na to, kako sem tam našla cerkev, pa niso. Ta spomin mi pričuje o tem, kako močno nas ima Oče v nebesih rad in da lahko vidim njegovo roko v svojem življenju, če si le prizadevam za vse stvari, ki so v moje dobro (gl. Rim 8:28). ■

Julie Ismail, Zahodna Avstralija, Avstralija

NJEGOVO TRPLJENJE LAJŠA NAŠE

Kot sestra na oddelku za novorojenčke skrbim za bolne, včasih zelo majhne dojenčke. Neke noči so me dodelili majhnemu dečku, ki se je rodil sedemnajst tednov prezgodaj in je tehtal le malo več kot pol kilograma. Njegove ročice so bile drobcene, njegove nožice so bile debele približno kot moj prst, njegova stopala pa kot moj palec. Ker je imel hude težave z dihanjem, zdravniki niso pričakovali, da bo preživel noč.

Ko se novorojenček bori za življenje, oddelek zajame pritajena tišina. Vsi smo bolj pod stresom, zlasti dojenčkova sestra, in nocoj sem bila to jaz. Njegova starša sta bila pri njem večino dne, vendar sta bila izčrpana. Njegova mama se je vrnila v sobo po nekaj tako potrebnega počitka.

V dojenčkovi sobi je bil inkubator, zaslони, ventilator in štiri črpalke, kar ga je ohranjalo pri življenju. Ker je bil tako bolan in je potreboval intenzivno nego, mi tisto noč niso dodelili nobenega drugega bolnika. Vso noč sem bila ob njem, skrbela za zdravila, spremljala zaslone, zdravstvene postopke in teste.

Ponoči sem si poskusila predstavljati, kako bi se počutila, če bi bila njegova mama. Bolečina bi bila neznosna.

Nežno sem mu umila obraz, se dotaknila njegovih drobnih ročic in nožic, ga previdno previla in ga položila v novo, mehko odejico. Spraševala sem se, kaj bi še lahko naredila za

svojega malega bolnika. Kaj bi naredila njegova mama? Kaj bi želel nebeški Oče, da naredim?

Ta dragocena, nedolžna, mala dušica se bo kmalu vrnila k svojemu Očetu v nebesih. Spraševala sem se, ali ga je strah. Pomislila sem na svoje otroke. Ko so bili majhni in prestrašeni, sem jim pela. Najraje so imeli pesem Božji sem otrok. S težavo sem zadrževala solze in dojenčku pela.

Kot sestra sem gledala cevke in kri, štela dvigovanje in spuščanje dojenčkovih prsi, poslušala utripanje njegovega srca in opazovala številke na zaslonih. Kot sveta iz poslednjih dni sem videla celestialnega duha in se spraševala o načrtu odrešitve.

Ko se je noč odvijala dalje, se je njegovo zdravje slabšalo. Naposled je zapadel v stanje, zaradi katerega je v pljučih začel krvaveti.

Zjutraj je moj mali bolnik tiho

Stežavo sem zadrževala solze in dojenčku pela.

zdrsnil skozi tančico. Odšel je iz materinih rok domov »k tistemu Bogu, ki [mu] je dal življenje« (Al 40:11).

Tisto noč sem se bolj zblížala z Odrešenikom in nebeškim Očetom. Bolj sem razumela Gospodovo ljubezen do vsega človeštva – in njegovo ljubezen do mene. Spomnila sem se, bila sem celo presenečena, globine ljubezni, ki sem jo čutila do njega. In čutila sem željo, da bi bila bolj prijazna, bolj blaga, bolj odpuščajoča, bolj sočutna – bolj kot on – vsak dan in vsak srčni utrip posebej. ■

Barbara Winter, Arizona, ZDA

ZAVEZA JE ZA VEDNO

Ko pride do odločitev, za katere sem se odločila kot del zaveze z ljubečim nebeškim Očetom, ni pomembno, kaj pravi svet.

Marta Valencia Vásquez

Ko sem bila najstnica, je naša predsednica Mladenk vsaki mladenki dala darilo – sliko templja. Govorila je o zavezah in tem, naj živimo čisto življenje. Nato nas je spodbudila, naj si zastavimo cilj, da bomo nekoč odšle v tempelj.

Nasvet te sestre sem vzela resno in se določila, da bom tem pripravam dajala prednost. Tistikrat je bil tempelj na Kostariki, a ker sem se nedavno

krstila, sem vedela, kaj zaveza je, in sem se veselila priložnosti, da bom z Gospodom sklenila dodatne zaveze.

Takrat nihče drug v moji družini ni bil član Cerkve, zato se o evangeliju doma nismo učili. Vseeno sem se odločila, da bi se lahko sama učila o evangelijskih merilih in jim sledila. Moje priprave so vključevale prisotnost na seminarju, čeprav je potekal zelo zgodaj zjutraj. Sem je spadalo

tudi to, da pred šestnajstim letom ne hodim na zmenke. Pomenilo je živeti po zakonu čistosti – zagotovo nekaj, kar ni bilo najbolj priljubljeno ali celo običajno med večino mojih vrstnikov, vendar je bilo to nekaj, za kar sem vedela, da bom lahko naredila, ker sem se z Gospodom zavezala, da bom.

Ker sem svete spise preučevala tako na seminarju kot sama, sem bila še bolj odločena, da bom živela vzdržno, čisto življenje. Spomnim se, da me je zlasti navdihovalo 2.000 hrabrih bojevnikov. Kakor piše v Almovi knjigi 53:20–21, so bili ti mladeniči »silno hrabrega poguma in tudi moči in delavnosti; a glej, to ni bilo vse – bili

ZA MOČ MLADIH

»Imam samo eno vprašanje: Ali boste sledili pravim in živim prerokom ali ne?

V resnici je tako zelo preprosto. Merilo Cerkve glede moralnosti je jasno načrtano v zgibanki 'Za moč mladih', ki je še niste prerasli, čeprav jih veliko med vami ni več pri

Mladeničih in Mladenkah. Če se boste odločili brati nekaj, kar vsebuje teme, ki so v nasprotju z moralnimi merili Cerkve, potem sebe in svojo modrost postavljate nad nasvet Božjih prerokov – smer dejanj, ki bi bila resnično nespametna. Brž ko ljudje začnejo misliti, da stvari vedo bolje od Boga ali njegovih prerokb, ali da se dani nasvet ne nanaša na njih, stopijo na spolzko pobočje, ki je vzelo že vse

preveč žrtev. Potrebna je vera – prava vera, nedvoumna in nezadržana – da sprejmemo in poskušamo živeti po preroškem nasvetu, čeprav ga povsem ne razumemo. Takšna preprosta vera ima moč, da vas varno vodi skozi vsakdanje izzive, s katerimi se nemara srečujete v življenju.«

Starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov, When Shall These Things Be?, Brigham Young University 1995–1996 Speeches, 1996, str. 189.

so možje, ki so bili ob vsakem času zvesti v vsem, kar jim je bilo zaupano. [...] Bili so možje resnice in presoje, kajti poučevali so jih bili spolnjevati zapovedi Boga in pred njim hoditi pokončno.« Tudi jaz sem hotela biti zvesta v tem, kar mi je bilo zaupano, kar je vključevalo moje krsne zaveze.

Zaveze sem še bolj razumela, ko so me poklicali na služenje v salvadorski misijon s sedežem v vzhodnem San Salvadorju. Ko sem v templju prejela obdaritev, sem pomislila na odlomek iz Nauka in zavez 82:10, ki pravi, da je Gospod dejal, da ga zavezuje obljuba, če delamo, kar nam je naročil; če pa tega ne delamo, obljube nimamo. Ves čas misijona me je zamisel o zvezah – če naredimo svoj del, bo Gospod naredil svojega – spodbujala, da sem se kar najbolj potrudila. Pri

Zaveze, ki sem jih sklenila pri krstu, in zaveze, ki sem jih sklenila v templju, so enako veljavne tako danes kot tisti dan, ko sem jih sklenila.

tem sva bili z družabnico pri delu blagoslovljeni.

Na misijonu sem bila pred veliko leti, vendar mi spolnjevanje zapovedi še vedno daje moč. Od takrat sem bila blagoslovljena, da sem sedem let služila v kostariškem Templju San José. Ker sem služila kot tempeljska delavka, me je to nenehno opominjalo, naj pomnim zaveze, ki sem jih sklenila. Podobno me je na to opominjalo služenje v organizaciji Mladenk, kjer sem poskušala učiti o

pomembnosti zavez, prav kakor so moje voditeljice učile mene.

Spolnjevanje zavez ni vedno lahko. Na primer, veliko ljudi na zakon čistosti (ali v nekaterih primerih versko obnašanje na sploh) gleda kot na nekaj zastarelega. Na srečo, ne občutim dodatnega pritiska tistih, ki niso istega prepričanja ali iz istega obdobja časa kot jaz. Na to, kaj sem doživljala kot mladenka, se ozrem, ko nas voditelji spodbujajo, naj se pripravimo in živimo po tempeljskih zvezah. Odločitvi, ki sem jo sprejela takrat, sledim do današnjega dne.

V svojih odločitvah sem lahko trdna, ker teh odločitev nisem sprejela čisto sama in le zase. Temveč so to odločitve, ki sem jih sprejela kot del zaveze z ljubečim nebeškim Očetom. Ni pomembno, kaj pravi svet. Gospodu sem obljubila, da bom njegove zapovedi spolnjevala. To je vprašanje časti. Zaveze, ki sem jih sklenila pri krstu, in zaveze, ki sem jih sklenila v templju, so enako veljavne tako danes kot tisti dan, ko sem jih sklenila. Zaveza z Bogom je za večno.

To, da živimo tako, kakor nam je naročil Bog, ni vedno lahko, vendar pričujem, da je možno. Lahko pridobimo zaupanje in moč, da živimo po svojih zvezah, in lahko smo prepričani, da nas nebeški Oče ne bo nikoli pustil samih. Z njim na svoji strani lahko naredimo vse (gl. Mor 7:33). ■

KONČNO SEM PRISLUHNIL

Ime zadržano v uredništvu.

Ko sem bil na fakulteti, sem bil blagoslovljen z zanimivim zdravniškim stažem v mestu daleč od doma. V bližini je živela moja stara prijateljica in nisva bila iste vere, vendar naju najine razlike niso ustavile, da ne bi bila prijatelja.

Ko sem Madeline (ime je spremenjeno) spoznal, sva oba delala z nekim drugim dekletom, ki je bila čudovit vzor svete iz poslednjih dni. Spomnim se, da mi je duh pokazal komaj opazne razlike med obema dekletoma, s čimer mi je pojasnil, kako nam celo majhne odločitve lahko začrtajo smer v življenju. Ta duhovni vtis mi je dejansko ostal več let.

Po nekaj letih sva z Madeline zopet vzpostavila stik in načrtovala, da se bova dobila. Ko je napočil večer, sem postal presenetljivo živčen. Z vlakom sem se odpeljal v njeno mesto in ko sem prihajal bližje, mi je glas v mislih in srcu rekel: »Na zmenke naj bi hodil samo z dekleti, ki imajo visoka merila.«

»To ni zmenek,« sem pomislil. »Samo dobil se bom s staro prijateljico.« Duh je svarilo ponavljal tako dolgo,

dokler nisem spoznal, da je res šlo za zmenek, in začel sem se spraševati o sedanjih merilih in življenjskem slogu moje prijateljice. »Saj ve, da sem SPD,« sem razmišljal razumsko. »Moja merila pozna, zato ne bo težav.«

Vendar sem se vseeno začel spraševati, če naju nemara »komaj opazne razlike«, ki sem jih opazil, preden sta se najini poti razšli, niso ločile bolj, kot sem pričakoval. Zato sem sledil navdihu Duha in prijateljico poklical, da bi srečanje odpovedal. Tako sem se bal, da bi jo prizadel. Kako bi duhovno svarilo lahko pojasnil prijateljici, ki ne ceni poslanstva Svetega Duha?

Pojasnil sem, da se ne počutim lagodno glede ene od stvari, ki sva jih načrtovala, in upal, da bo to zadosten razlog, da se bom srečanju izognil. Bila je razočarana in predlagala spremembo načrta. Odleglo mi je in sem v spremembo privolil, ker sem si mislil: »Mogoče me je Sveti Duh svaril prav zaradi te stvari.« Toda tesnoba, ki sem jo čutil, ni izginila.

Tisti večer sva se zabavala, vendar mi je

Duh sem ter tja rekel, da je bilo svarilo od prej pomembno. Sprva nič ni bilo videti zaskrbljujoče, toda ko se je večer odvijal dalje, je postalo jasno, da hodiva, čeprav imava nemara podobno ozadje, v popolnoma različnih smereh. Najina merila niso bila ista – niti v majhnih stvareh. Ko je naročila

ILUSTRACIJA: JEFF WARD

KO MAJDA KAJ S POTI?

»Vse prepogosto [...] se odpravimo na to, kar upamo, da bo

razburljivo potovanje, nakar prepozno ugotovimo, da nas je napaka v nekaj stopinjah odstopanja usmerila v duhovno katastrofo.«

Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, *A Matter of a Few Degrees*, *Liahona*, maj 2008, str. 58–59.

»Ona je stara prijateljica in ne gre za zmenek,« sem si rekel. Zakaj me je torej Duh svaril, da tam ne bi smel biti?

vino, sem pojasnil, da jaz alkohola raje ne bi plačal. Spoštovala je moje želje in ga plačala sama.

Ko se je večer odvijal dalje, sem postajal vse bolj nemiren. Ko je bila večerja pri kraju, sem sedel na robu stola, pripravljen za odhod, ker sem vedel, da bo zadnji večerni vlak kmalu odpeljal, živel pa sem predaleč, da bi šel s taksijem. Ker je prijateljica vedela, kaj me skrbi, mi je rekla, da lahko prespim pri njej. Duh me sedaj ni hotel pustiti in mi je potrjeval, kar sem že vedel: to, da bi prespal pri njej, ni prišlo v poštev.

Ko sem jo pospremil domov, sem si zelo prizadeval, da bi bil videti mi-ren. »Ali si prepričan, da nočeš ostati?«

je vprašala. Bil sem prepričan.

Ni bila vsiljiva ali nesramna, toda Duh mi je tiho govoril jasneje od glasu grmenja. Vlaka nisem smel zamuditi!

Počakal sem toliko, da sem

se prepričal, da je v hiši, nakar sem tekkel, kolikor hitro sem le lahko, da sem na železniško postajo prišel pravočasno. Nisem si mogel kaj, da ne bi razmišljal o Jožefu v Egiptu, ko je pred skušnjavo pobegnil (gl. 1Mt 39:7–12).

Ko premišljujem o dogodkih tistega večera, čutim tako strah kot hvaležnost: strah pred tem, kaj bi se lahko zgodilo, in hvaležnost za to, da me je spremljal Sveti Duh. Duh mi je govoril in čeprav bi moral prisluhniti že prej, sem hvaležen, da sem to končno storil.

Očitno je, da moje videnje položaja tistega večera zagotovo ni bilo tako jasno, kot je bilo Gospodovo. Izaija je zapisal:

»Kajti moje misli niso vaše misli in vaše poti niso moje poti, govori Gospod.

Kajti kakor je nebo visoko nad zemljo, tako visoko so moje poti nad vašimi potmi in moje misli nad vašimi mislimi.« (Iz 55:8–9)

Za nekatere odločitve, ki jih v življenju sprejmemo, se odločimo hitro in jih hitro pozabimo. So pa druge odločitve, ki jih sprejmemo na podlagi lekcij, ki jih ne bomo nikdar pozabili. Tako hvaležen sem, ker vem, da takrat, ko prisluhnemo navdihu Svetega Duha – in ko to naredimo takoj – lahko lažje ostanemo na poti, ki nam jo je začrtal Jezus Kristus. ■

»Zakaj ima moja družina težave, čeprav hodimo v cerkev, imamo družinske večere in si prizadevamo živeti po evangeliju? Kaj bi še morali delati?«

Če živimo po evangeliju, smo blagoslovljeni, vendar to ne pomeni, da se ne bomo soočili z izzivi. Preizkušnje vam lahko okrepijo vero, tako da vas navdihujejo, da poiščete pomoč nebeškega Očeta. Če težave rešujete z njegovo pomočjo, vas to uči, kako sprejemati pravične odločitve.

Ali ste se o tej situaciji pogovorili v družini? Če se boste posvetovali skupaj, boste morda našli koristne zamisli. Ali ste se glede rešitev v družini postili in molili? Ali ste preiskovali svete spise in govore z generalne konference? Morda je v vaši družini potrebnih nekaj sprememb, da bi se situacija spremenila, morda pa morate le vztrajati, potrpežljivo čakati in zaupati, da vas bo Gospod v preizkušnjah okrepil (gl. Moz 24:15).

Če so drugi vašo družino prizadeli, jim poskusite odpustiti in jih ne kriviti. Čeprav odpuščanje nemara ne bo nemudoma rešilo neke težave, vas bo v srcu navdalo z mirom in se boste s težavo lažje soočili.

Nasprotnik napada družine, ker je njihova moč tako pomembna za Cerkev in za vašo skupnost. Zatorej vztrajajte. Še naprej hodite v cerkev, imejte družinske večere in živite po evangeliju. Zaradi poslušnosti boste lahko občutili Svetega Duha, njegovo vodstvo pa je bistveno zato, da prejmete odgovore, ki jih iščete. To, da živite v močni družini, čeprav morate premagati težave, je eden najpomembnejših ciljev, kar jih lahko imate.

Uporabljajte vodiče, ki so nam bili dani

Nemara družina ne postane močna, dokler ni na preizkušnji. Na srečo ni treba, da se s težavami soočimo sami; nebeški Oče želi, da smo uspešni kot posamezniki in kot družine. Ker bi nam rad pomagal, nam je priskrbel pomembne vodiče, kot so sveti spisi, živi prerok in drugi cerkveni voditelji ter Sveti Duh. Lahko nam pomagajo razumeti in udejanjati evangelijska načela, ki bodo prinesla radost nam in naši družini. Poleg tega staršem nikdar ne pozabite povedati,

da ste jim hvaležni in da jih imate radi. Vem, da bo Gospod pripravil pot, da bo vaša družina enotna, močna in da bo prejela spodbudo. Vem, da je družino odredil Bog.

Jared L., 18 let, Mindanao, Filipini

Iz izzivov se učite

Ne glede kako močno si prizadevate, se bodo vedno pojavljali izzivi. Ti preizkusi so zato, da bi nam pomagali pri rasti. Vse je odvisno od tega, kako se na izzive odzivajte. Ključ je v tem, da se iz njih učimo. Za korak se umaknite in si oglejte, kaj se dejansko dogaja okrog vas. Molite o preizkušnjah, ki jih doživljate, in verjemite, da vam bo Gospod pomagal skozi njega. Lahko postanejo vaša moč, sčasoma pa vi postanete moč za druge.

Makenzie C., 18 let, Chihuahua, Mehika

Berite razglas o družini

Težave pridejo, naj molimo ali ne. Niso zato, da bi nas kaznovale, temveč okrepile. Težave, s katerimi se v življenju srečamo, nudijo priložnost, da družina sodeluje. Ko se v moji družini borimo s stresom, denarnimi težavami in preprosto s tem, ko si prizadevamo, da bi našli čas, da bi bili skupaj, se zblížamo med seboj in z nebeškim Očetom. V težkih dneh med drugim beremo tudi razglas »Družina: Razglas svetu«. Ta nas opominja na sveto vez,

ki jo imamo, in kako pomembno je, da spolnujemo zapovedi.

Anna G., 15 let, Georgia, ZDA

Sprejmite voljo nebeškega Očeta

Mislím, da so težave eden od načinov, da nas nebeški Oče preizkusi. Tisto, česar ne smemo pozabiti, je, da je on naš Oče in nas ima zelo rad in da želi to, kar je za nas najboljše. Vem, da težave lahko premagamo le z vztrajnostjo in če sprejmemo Očetovo voljo.

José C., 18 let, Ancash, Peru

Verujte v Gospoda

Ko se sprašujem, zakaj ima moja družina težave, čeprav delamo vse, kar lahko, mi pomaga Jobova zgodba in koliko je preстал. V Jobu 19:25–26 lahko beremo: »Jaz vem, da je moj Odkupitelj živ in se bo poslednji vzdignil nad prah. Še potem, ko bo ta moja koža raztrgana, bom iz svojega mesa gledal Boga.« Job se je soočal z enim najtežjih izzivov in vendar je vedel, da njegov Odkupitelj živi! Ko bomo lahko razmišljali in živeli, kakor je Job, vem, da bomo lahko pogledali preko svojih težav in videli, da imamo Odkupitelja, ki nas v teh preizkušnjah spodbuja.

Megan B., 17 let, Utah, ZDA

S težavami se soočajte z upanjem

Težave nas okrepijo, če se jih lotimo pravilno. Tisto, kar morate storiti, je,

da se s težavami soočite z upanjem in pogumom. Lahko, da že delate vse, kar je v vaših močeh, tako da hodite v cerkev in si prizadevate živeti po evangeliju, zato je morate priznati, da imate težave zato, da bi vas prečistile in vas na koncu napravile boljše.

Poskusite tudi prepoznati nekaj, česar ne delate prav, in si to prizadevajte popraviti. Poskusite pogosto pomagati ljudem in pri tem se vam bodo vaše težave zdele lažje. Predvsem pa se vedno posvetujte z Gospodom. Glede svojih težav molite in prosite nebeškega Očeta, naj vas vodi.

Raymond A., 18 let, Accra, Gana

Vztrajajte do konca

Družina je osrednjega pomena v Stvarnikovem načrtu, zato je normalno, da bo nasprotnik naredil vse, da bi preprečil, da bi skupaj živeli kot srečna družina, ki se osredotoča na evangelij. Vemo, da ne moremo pričakovati, da bo življenje lahko, ali da potem, ko gremo v cerkev in imamo

družinski večer, v življenju ne bomo imeli skušnjav. Ko postane težko, berite svete spise, molite in se preprosto pogovarjajte v družinskem krogu.

starešina Dudley, 21 let, indonezijski misijon s sedežem v Džakarti

SLEDITE NASVETU PREROKOV

»Z Gospodovo pomočjo in njegovim naukom lahko vse boleče posledice izzivov, s katerimi

se nemara sooča družina, razumemo in premagamo. Ne glede na to, kakšne že so potrebe družinskih članov, lahko družino okrepimo, če sledimo temu, kar so nam svetovali preroki.

»Ključ tega, da krepimo družino, je, da v naš dom pride Gospodov Duh.«

Starešina Robert D. Hales iz zbora dvanajstih apostolov, Strengthening Families: Our Sacred Duty, Ensign, maj 1999, str. 32.

NASLEDNJE VPRAŠANJE

»Kako obvladujete jezo, ko ste zares prizadeti?«

Svoj odgovor pošljite do 15. maja 2011 na naslov:

Liahona, Questions & Answers 5/11

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Ali na e–naslov: liahona@ldschurch.org

Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti popravimo.

V e–pismo ali poštno pismo vključite naslednje podatke in dovoljenje: prvič, ime in priimek, družič, datum rojstva, tretjič, oddelek oziroma vejo, četrtič, kol oziroma okrožje, petič, svoje pisno dovoljenje, in če še niste dopolnili osemnajst let, pisno dovoljenje staršev (e–pismo je sprejemljivo) za objavo vašega odgovora in fotografije.

VSELEJ SE GA SPOMINJAJMO

ZADNJA VEČERJA, SIMON DEWEY

VSI SMO OBLJUBILI.
(GL. LK 22:19–20; NAZ 20:77, 79)

Nauk in zaveze 76:22–24

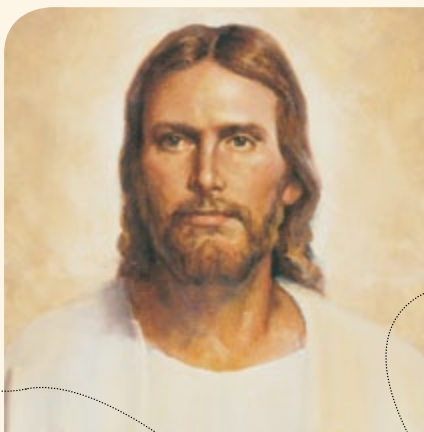
Ti verzi razglašajo o sodobnem pričevanju o Jezusu Kristusu: Živ je!

Številna pričevanja

Pred tem razodetjem je bilo veliko pričevanj o Kristusovem vstajenju.

Sledi nekaj primerov:

- Marija Magdalena (gl. Jn 20:11–18)
- Apostoli v Jezusovih dneh (gl. Mt 28:9–20; Mr 16:14–20; Lk 24:36–53; Jn 20:19–29; 21)
- Dva apostola na poti v Emavs (gl. Lk 24:13–35)
- Štefan (gl. Apd 7:55–56)
- Pavel (gl. Apd 9:1–6)
- Nefijci (gl. 3 Ne 11–28)
- Moroni (gl. Etr 12:39)
- Joseph Smith (gl. Joseph Smith — History 1:16–20)

22 In sedaj, po številnih pričevanjih, s katerimi se je pričevalo o njem, je to pričevanje, poslednje od vseh, s katerim pričujeva o njem: Da živi!

23 Kajti videli so ga, in sicer na Božji desnici, in slišali glas, ki je pričeval o Očetovem Edinorojencu.

24 Da je ustvaril in da so bili po njem in od njega ustvarjeni vsi svetovi, in prebivalci le-teh so Božji sinovi in hčere.

Živi!

»Bral sem – in verjamem – pričevanjem tistih, ki so doživeli bridkost Kristusovega križanja in radost njegovega vstajenja. Bral sem – in

verjamem – pričevanjem tistih v Novi zavezi, ki se jim je vstali Gospod prikazal.

Verjamem pričevanju tega, ki je v tem razdobju govoril z Očetom in Sinom v gaju, ki ga sedaj imenujemo Sveti, in ki je dal svoje življenje ter to pričevanje zapečatil s svojo krvjo.«

Predsednik Thomas S. Monson, *He Is Risen!*, Liahona, maj 2010, str. 89.

Rodili smo se Bogu kot njegovi sinovi in hčere

»Niste navadna bitja, moji ljubljeni mladi prijatelji povsod po svetu. Ste

veličastni in večni. [...]

Molim in vas blagoslavljam, da boste, ko se boste ozrli na odsev, lahko videli preko nepopolnosti in lastnih dvomov ter spoznali, kdo v resnici ste: veličastni sinovi in hčere vsemogočnega Boga.«

Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, *The Reflection in the Water* (ognjišče CIS za mlade samske, 1. nov. 2009); na voljo na CESfiresides.lds.org.

Svetovi so in so bili ustvarjeni

»Pod Očetovim vodstvom je bil Kristus Gospodar veselja, ki je ustvaril svetove brez števila – naš je le eden od teh (gl. Ef 3:9; Heb 1:2).

»Koliko je planetov v vesolju, na katerih so ljudje? Ne vemo, toda v vesolju nismo sami! Bog ni Bog samo enega planeta!«

Starešina Neal A. Maxwell (1926 – 2004) iz zbora dvanajstih apostolov, *Special Witnesses of Christ*, Liahona, apr. 2001, str. 5.

Urednikova opomba: Namen te strani ni, da bi šlo za poglobljeno pojasnilo izbranih verzov iz svetih spisov, temveč le za začetne točke za vaše preučevanje.

NAGRADDE za obnovo

Ko sem videla potresne ruševine, sem bila žalostna. Nato pa sem spoznala, da ima Bog tiste, ki so umrli, prav tako rad, kakor tiste, ki so preživeli.

Ashley Dyer

Ker živim v Šanghaju na Kitajskem, sem imela priložnost s šolsko skupino oditi v provinco Sečuan na jugozahodu Kitajske, da bi pomagala pri gradnji hiš za žrtve potresa, ki je pred nekaj leti opustošil pokrajino. Trdo smo delali, ko smo polagali opeke, mešali malto, vozili samokolnice, polne opek, in si v vrsti podajali opeke. Drugi dan me je bolel hrbet in moje rokavice so bile polne lukenj. Vseeno pa je bilo potovanje zame nepozabna izkušnja in mi je okrepilo pričevanje o moji ter o osebni vrednosti vsakega posameznika, kar je ena od vrednot Mladenk.

Ko sem vsak dan trdo delala, sem opazila, da je prav tako raslo tudi prepričanje o moji osebni vrednosti. Dobro sem se počutila, ker sem delala stvari, ki bodo izboljšale življenjske pogoje tistim, ki so imeli manj sreče od mene.

Imeli smo tudi priložnost, da smo v tistem področju obiskali šolo. Ko smo prispeli, je k nam pritekla skupina ljubkih, majhnih otrok. Ko sem zagledala vse tiste čudovite otroke, sem se zavedela tudi njihove vrednosti kot posameznikov. Vsi so lepi otroci Boga in zelo močno sem čutila, da ima rad in da pozna vsakega od njih.

Proti koncu potovanja smo nameravali v zatočišče, kjer naj bi imeli kosilo. Toda ko smo tja prišli, smo ugotovili, da je bilo v potresu uničeno. Takšnega opustošenja še nisem videla.

Najraje bi zajokala. Stropi in stene zgradb so se zrušili, bližnja drevesa so bila podrtja in povsod so bile ruševine. Z gore se je utrgal velik balvan in se ustavil ob neki zgradbi, zaradi česar sta se zrušila strop in stena. Na enem od pragov je ležal le en čevljev.

Ko sem o tem premišljevala in o dejstvu, da so bili ljudje ubiti, sem stežka razumela, zakaj bi nebeški Oče dopustil, da se kaj takega zgodi. Ali jih ni imel rad? Potem sem se spomnila, o čem smo se pogovarjale pri Mladenkah, in spoznala, da jih je imel rad. Vsakega je poznal in ga imel rad. Tisti, ki so tisti dan umrli, so bili vsi Božji otroci. Sprva sem bila še bolj žalostna, ko sem o tem premišljevala. Nato pa sem spoznala, da so ti ljudje v svetu duhov in da se bodo spet lahko vrnili k nebeškemu Očetu. Ta misel me je potolažila in mi dala občutek miru.

Vem, da sem Božji otrok, ki je velike vrednosti. Vsi smo otroci nebeškega Očeta, ki pozna vsakega od nas. Rad nas ima s tisto ljubeznijo, ki je globlja in močnejša, kot bi si kdor koli od nas sploh lahko predstavljal. To razumevanje se mi je globoko vtisnilo v srce, ko sem delala in služila med ljudmi, ki so tako hudo trpeli zaradi sečanskega potresa. ■

Ashley Dyer (desno) je pomagala graditi hiše za krajevne prebivalce leta 2008 po potresu v Sečuanu na Kitajskem.

MOČ SVETIH SPISOV

TE
BUKA
A
MOROMONA

ni Faahou Ite
Mesia

Ko sta dva tahitijska najstnika svetim spisom dala priložnost, so jima spremenili življenje.

Adam C. Olson
Cerkvene revije

Rooma v resnici ni hotel preučevati svetih spisov. Vaitiare v resnici ni hotela hoditi na seminar. In ni jima bilo treba. Toda ko sta se za to odločila, se jima je življenje spremenilo.

Zakaj pa ne?

Zakaj bi se neki najstnik odločil, da bo ob četrtkih zvečer z mamo dve uri preučeval svete spise? Pred enim letom bi se Rooma Te-rooatea na Tahitiju verjetno spraševal enako.

Sedaj pa bi nemara vprašal, zakaj bi se najstnik odločil, da *ne bi*.

V treh letih seminarja Rooma v resnici ni

bil nikdar pozoren, kdaj je učitelj povedal, katere odlomke iz svetih spisov naj preberejo do naslednje lekcije. »Nisem jih hotel brati,« pravi. »Sveti spisi me res niso zanimali.«

Vendar se je spraševal, zakaj so cerkveni voditelji v oddelku in kolu v govorih na lekcijah vedno uporabljali svete spise. Svoje voditelje je opazoval. Opazil je, kako zlahka kolski predsednik navaja svete spise.

Ko je torej tahitijski kol Faaa študente seminarja razdelil v skupine, da bi v zadnjem letu seminarja imeli tekmovanje o tem, kako poznajo svete spise, se je Rooma odločil, da bo svetim spisom dal priložnost.

Takrat se je začelo njegovo tedensko preučevanje z materjo. Vsak četrtek zvečer sta skupaj študirala za tekmovanje, ki je bilo naslednji dan, in spoznavala, kje so pomembni verzi, in se jih celo naučila na pamet.

In tako so se stvari pri Roomu začele spreminjati. Preučevanje svetih spisov je okrepilo njegov odnos z materjo. Začel je vleči vzporednice s tem, kaj sveti spisi učijo in kaj se danes dogaja v svetu. Ko je molil o tem, kar je prebral, je spoznal, da je to od Boga.

Pomagalo mu je tudi, da je svojo skupino popeljal do zmage na

Ko so Rooma Terooatea (spodaj) in njegovi seminarski sošolci odpotovali v sosednjo Mooreo (levo), da bi preverili svoje znanje o svetih spisih, rezultat ni bil pomemben – Rooma je že bil zmagovalec.

MARLJIVO PREUČUJTE

»Občasno preučevanje ni niti najmanj tako učinkovito, kot je vsakodnevno branje in če svete spise prenesemo v življenje. Spoznajte lekcije, ki jih sveti spisi učijo. [...] Preučujte jih, kakor da govorijo vam, kajti to je tudi res. [...]

[...] Če boste marljivo preučevali svete spise, boste imeli večjo moč, da se boste izogibali skušnjavam in prejeli vodstvo Svetega duha v vsem, kar delate.«

Predsednik Thomas S. Monson, Be Your Best Self, Liahona, maj 2009, str. 68.

kolskem tekmovanju o poznavanju svetih spisov.

Rooma je v blagoslovih, ki jih je prejel, prepoznal lekcijo, ki se jo je naučil pri preučevanju. »V Mozijevi knjigi 2:24 je kralj Benjamin učil, da smo takrat, ko se odločimo narediti, kar nas prosi Gospod, takoj blagoslovljeni,« pravi Rooma. Eden največjih blagoslovov, ki jih je prejel, je, da »po letošnjem preučevanju svetih spisov vem, da Mormonova knjiga izpričuje resnico«.

Ne govori mi, kaj moram delati

Na začetku šolskega leta Vairiare Pito sploh ni bila članica Cerkve. Kako je torej nova članica, ki pred tem še nikoli ni bila na seminarju, pripomogla, da je njena skupina zmagala

Ko se je Vaitiare Pito s Tahitija odločila, da bo preučevala svete spise, je začela prepoznavati blagoslove.

na kolskem tekmovanju o poznavanju svetih spisov?

»Ni me skrbelo, ker nisem imela veliko izkušenj,« pravi. »Veliko tistih verzov sem se naučila pri lekcijah z misijonarji.«

Večino Vaitiarijine družine se je Cerkvi pridružilo potem, ko je nepričakovano umrl oče in je oddelčni

vodja misijonarjev misijonarje pripeljal k Vaitiari domov. Pogovarjali so se o družinski enotnosti in o tem, da smo skupaj za večno. »To je našo družino spremenilo,« pravi.

Toda to še ni spremenilo meje samostojnosti sedemnajstletnice. »Ko sem se krstila, so mi vsi rekli, naj grem na seminar,« pravi. »Ne maram, da mi govorijo, kaj naj delam, zato je minilo kar nekaj časa, preden sem šla.«

Naposled se je sama odločila, da bo šla, in ugotovila, da ji je všeč. Bila je dodeljena v isto skupino za preučevanje svetih spisov kot Rooma.

Sprva se ji dodeljenih svetih spisov ni dalo prebrati. A ko se je odločila, da jih bo, je kmalu prepoznala številne blagoslove.

»Sveti spisi so mi bili v veliko pomoč,« pravi. »Sveti spisi so me veliko naučili,« vključno s pomembnostjo molitev in da bo nebeški Oče na te molitve odgovoril.

Spoznala je tudi, da je, ko se odloči, da si bo nekaj zadala, kot je prihajanje na seminar ali branje svetih spisov, spolnjevanje zapovedi lažje, kakor če bi to delala, ker bi morala ali ker »naj bi« tako delala.

Sedaj ko je šolsko leto pri kraju, je Vaitiare hvaležna, da se je odločila prihajati na seminar in preučevati svete spise: »Vem, da smo takrat, ko beremo svete spise, blagoslovljeni.« ■

Ključ v mojem blagoslovu

Scott Talbot

Kot špansko govoreči starešina sem služil v tekšaškem misijonu Južni Houston. Nekega dne sva z družabnikom trkala na vrata in poskušala najti koga, da bi ga učila. Prišla sva do hiše, ki je imela v obrabljenem, lesenem preddverju veliko luknjo.

Vrata nama je odprla starejša ženska in naju povabila naprej. Nisem prepričan, ali je res vedela, kdo sva in kaj delava, vendar je bila zelo vljudna. Začela sva jo učiti prvo lekcijo in zdelo se je, da stvari dobro tečejo. Kmalu sem bil na vrsti, da učim o Josephu Smithu in Prvem videnju. Opazoval sem, kako je izraz na obrazu ženske začel izražati vse večjo zmedo. Bilo je očitno, da v resnici ni razumela, kar sem ji poskušal razložiti.

Potem ko sem ji zastavil nekaj vprašanj o tem, o čemer smo že govorili in koliko od tega je razumela, sem začutil, kako sem vse bolj zaskrbljen, ker ni razumela koncepta Prvega videnja. Za nama je bil dolg dan in zadnje, kar si misijonar želi, je, da nekdo ne razume nečesa, za kar si tako močno prizadeva, da bi ljudje vedeli, da je res.

Tisti trenutek, ko sem začutil, da sem se začel nagibati k jezi, sem se spomnil kratkega odlomka iz svojega patriarhalnega blagoslova. To je bil del o moji bodoči družini, ki mi je svetoval, naj svoje bodoče otroke učim o konceptu evangelija. Ko sem pred seboj zagledal ta odlomek, sem vedel, da mi Duh govori, naj to

ponižno žensko učim enako, kakor če bi učil otroka.

Začel sem jo učiti preprosteje in

PRIPRAVITE SE NA SLUŽENJE

»**M**ladenci, opominjam vas, da se pripravite na služenje misijona. Ostanite čisti in vredni predstavljati Gospoda. Ohranjajte zdravje in moč. Proučujte svete spise. Udeležujte se seminarja in inštituta, če sta na voljo. Dobro spoznajte misijonarski priročnik *Pridigajte moj evangelij*.«

Predsednik Thomas S. Monson, *As We Meet Together Again, Liahona*, nov. 2010, str. 6.

bolj ljubeče. Predstavljal sem si, kako v dnevni sobi sedijo moji otroci in me gledajo – svojega očeta, ko jih učim o preroku Josephu Smithu. Osupljivo je bilo videti, kako se ji je obraz spremenil. Obrvi so se ji kmalu dvignile in oči so ji začele žareti. Njen zmedeni pogled se je prelevil v zanimanje in čudenje. Ko sem pripovedoval zgodbo o tem, kako sta se nebeški Oče in Jezus Kristus prikazala Josephu Smithu, so se ji oči napolnile s solzami in ji zdrsele po licih. Sobo je navdal Duh in moja skrb se je spremenila v veliko radost.

Tega doživetja ne bom nikoli

pozabil. Sedaj komaj čakam, da bom ista načela nekoč učil svoje otroke in spet občutil to veliko radost. ■

predsednik
Boyd K. Packer

predsednik zbora
dvanajstih apostolov

POSREDNIK JEZUS KRISTUS

Naj vam povem zgodbo – priliko. Nekoč je živel mož, ki si je nekaj močno želel. Videti je bilo pomembnejše kot kar koli drugega v njegovem življenju. Ker je želel, da bi se mu želja izpolnila, se je močno zadolžil.

Pred tako visokim dolgom, zlasti pred svojim posojilodajalcem, tem, ki mu je denar posodil, je bil posvarjen. Toda videti je bilo, da je to, kar si je želel takoj, zanj zelo pomembno. Prepričan je bil, da bo to kasneje lahko odplačal.

Zato je podpisal pogodbo. Odplačeval bo sproti. To ga ni kaj dosti skrbelo, kajti rok je bil videti še močno oddaljen. Sedaj je imel, kar je hotel, in to je bilo tisto, kar se je zdelo pomembno.

Po tihem je vedno mislil na posojilodajalca in mu sem ter tja nekaj malega odplačal in je nekako mislil, da dan obračuna, ne bo zares nikoli prišel.

Pravica ali milost?

Toda tako kot vedno, je ta dan prišel in pogodba je zapadla. Dolg ni bil plačan v celoti. Posojilodajalec se je pojavil in zahteval celotno poplačilo.

Šele takrat se je zavedel, da njegov posojilodajalec nima le moči, da zaseže vse, kar ima, temveč da ima tudi moč, da ga vrže v ječo.

»Ne morem ti plačati, kajti tega nisem zmožen,« je priznal.

»Potemtakem,« je rekel posojilodajalec, »ti bomo imetje zasegli in boš šel v zapor. V to si privolil. To je bila tvoja odločitev. Podpisal si pogodbo in sedaj mora stopiti v veljavo.«

»Ali mi ne moreš dati še malo časa oziroma dolga odpisati?« je rotil dolžnik. »Poskrbi, da bom obdržal, kar imam, in da ne bom šel v ječo. Saj vendarle verjameš v milost? Mar mi ne boš izkazal milosti?«

Posojilodajalec je odgovoril: »Milost je vedno tako enostranska. Koristila bi samo tebi. Če ti bom izkazal milost, mi ne boš plačal. Zahtevam samo pravico. Ali verjameš v pravico?«

»V pravico sem verjel, ko sem podpisal pogodbo,« je rekel upnik. »Takrat je bila meni v prid, kajti mislil sem, da me ščiti. Takrat milosti nisem potreboval, kajti mislil sem, da je ne bom nikdar.«

»Pravica je tista, ki zahteva, da pogodbo izpolniš ali utрпиš kazen,« je odgovoril posojilodajalec. »To je postava. Soglašal si z njo

Jezus Kristus, naš Posrednik, plača ceno, ki je mi ne moremo plačati, zato da spet lahko živimo z nebeškim Očetom.

Več o tej temi lahko preberete v dvainštiridesetem poglavju Almove knjige, kjer prerok Alma pojasni pravico, milost in odkupno daritev.

In glede na večni zakon milost ne more biti izkazana, če ni nekoga, ki je pripravljen in zmožen prevzeti naš dolg in plačati ceno ter postaviti pogoje za našo odkupitev.

in tako mora biti. Milost ne more oropati pravice.«

Tako je bilo: eden je odmerjal pravico, drugi je prosil za milost. Nobeden ni mogel prevladati drugače, kakor na račun drugega.

»Če mi dolga ne boš odpustil, ne bo milosti,« je rotil dolžnik.

»Če to naredim, ne bo pravice,« se je glasil odgovor.

Obeima zakonoma, tako se je zdelo, ni bilo moč ugoditi. Gre za dva večna ideala, za katera se zdi, da si nasprotujeta. Ali ni načina, da bi bilo pravici docela ugodeno in obenem tudi milosti?

Obstaja način! Zakonu pravice je *možno* v celoti ugoditi in milost je *moč* v celoti izkazati – vendar bo moral posredovati še nekdo. In tako se je zgodilo tudi tokrat.

Njegov posrednik

Dolžnik je imel prijatelja. Prišel je na pomoč. Dolžnika je dobro poznal. Mislil je, da je nespameten, ker se je znašel v takšnem položaju. A vseeno mu je hotel pomagati, ker ga je imel rad. Stopil je mednju, se z obrazom obrnil k posojilodajalcu in mu ponudil naslednje: »Plačal bom dolg, če boš dolžnika razrešil pogodbe, tako da bo lahko obdržal svoje imetje in ne bo šel v ječo.«

Ko je posojilodajalec premišljeval o ponudbi, je posrednik dodal: »Zahteval si pravico. Čeprav ti on ne more plačati, bom to storil jaz. Deležen boš pravične obravnave in za kaj več ne moreš prosti. Ne bi bilo pravično.«

Posojilodajalec je torej privolil.

Posrednik se je nato obrnil h dolžniku. »Če bom odplačal tvoj dolg, ali me boš sprejel za svojega posojilodajalca?«

»O, da, da,« je zaklical dolžnik. »Rešil si me ječe in mi izkazal milost.«

»Potemtakem,« je rekel dobrotnik, »boš dolg odplačal meni in jaz bom postavil pogoje. Ne

bo lahko, vendar bo možno. Pripravil bom pot. Ni ti treba iti v ječo.«

In tako je bilo, da je bil posojilodajalec v celoti poplačan. Z njim so ravnali pravično. Nobena pogodba ni bila prekršena. Po drugi strani je bila dolžniku izkazana milost. Obeima zakonoma je bilo zadoščeno. Ker je prišel posrednik, je pravica v celoti zahtevala svoje in je bilo milosti v celoti zadoščeno.

Naš Posrednik

Vsak od nas živi z neke vrste duhovnim posojilom, dolgom. Nekega dne bo račun zaprt in bo treba narediti obračun. Ne glede na to, kako ravnodušno na to gledamo sedaj, ko bo prišel tisti dan in se bo zaplenitev približala, se bomo v nemirni agoniji obračali naokrog, da bi našli nekoga, ki bi nam pomagal.

In glede na večni zakon milost ne more biti izkazana, če ni nekoga, ki je pripravljen in zmožen prevzeti naš dolg in plačati ceno ter postaviti pogoje za našo odkupitev.

Če ni posrednika, če nimamo prijatelja, moramo občutiti vso težo pravice. Celotno plačilo za vsak prestop, naj bo še tako majhen ali globoko, bo v celoti izterjan od nas.

Toda vedite: Resnica, veličastna resnica trdi, da tak Posrednik je. »Bog je namreč samo eden. Samo eden je tudi Posrednik med Bogom in ljudmi, človek Kristus Jezus.« (1 Tim 2:5) Preko njega je lahko milost v celoti izkazana vsakemu od nas, ne da bi bil prikrajšan večni zakon pravice.

Izkazovanje milosti ne bo avtomatično. Za to bo potrebna zaveza z Bogom. Zgodilo se bo pod njegovimi pogoji, pod njegovimi radodarnimi pogoji, ki vključujejo, kot absolutno bistvo, krst s potopitvijo za odpuščanje grehov.

Zakon pravice lahko ščiti vse človeštvo in obenem je vsakemu od nas lahko izkazan odrešujoči in ozdravljajoči blagoslov milosti. ■

Iz The Mediator, Ensign, maj 1977, str. 54–56.

Niyjina odločitev

»P ošten bom do nebeškega Očeta, do drugih in do sebe.«

Moja evangeljska merila

Marcel Niyungi

po resnični zgodbi

Niya se je igrala pred hišo, ko jo je teta poklicala noter. »Niya, ali bi šla v trgovino po nekaj korenja za večerjo?« jo je vprašala teta.

»Da!« je Niya rekla veselo. Rada je šla v trgovino in rada je pomagala teti.

Niya je vzela denar, ki ji ga je dala teta in se po cesti odpravila do najbližje trgovine.

»Kupiti moram nekaj korenja za večerjo,« je Niya rekla trgovcu.

Trgovec je dal korenje v Niyjino

vrečko in ji rekel, koliko stane. Niya mu je pomolila denar.

»Tule je drobiž,« je rekel trgovec, ko ji je vrnil nekaj denarja.

Niya se mu je zahvalila in se odpravila domov. Ko je hodila, je pogledala denar, ki ji ga je dal trgovec. »Dal mi je preveč drobiža,« je razmišljala. »Sedaj ta denar lahko obdržim!«

Potem pa se je Niya ustavila. »Nebeški Oče ne bo zadovoljen z menoj, če bom denar obdržala,« je pomislila. »Biti moram poštena

v besedah in dejanjih.«

Niya se je obrnila in se vrnila v trgovino. »Vrnili ste mi preveč denarja,« je rekla trgovcu, ko mu je izročila, kar je bilo preveč.

Trgovec je denar vzel. »Dobra deklica si,« je rekel. Nato je dal v vrečko nekaj jabolčk in jih dal Niyji. »Hvala, ker si poštena. Prosim, vzemi ta jabolka in jih razdeli v družini.«

Niya je v sebi čutila toplino in srečo, ko je hodila domov. Vedela je, da je nebeški Oče zadovoljen, ker se je odločila, da bo poštena. ■

1

SOBOTA

Do pomembnega praznika pashe je bilo le še šest dni. Veliko ljudi je prihajalo v Jeruzalem, da bi tisti dan v templju darovali. Jezus se je napotil v Betanijo, v vas blizu Jeruzalema. Tam je pet noči ostal pri prijateljih Lazarju, Mariji in Marti. Marija mu je z oljem maznila noge.

Gl. Jn 12:1-3.

2

NEDELJA

Jezus se je napotil iz Betanije v Jeruzalem. V mesto je prijezdil na osličku, kakor je bilo napovedano v verzu v Stari zavezi. Ljudje so ga prepoznali kot svojega kralja in klicali: »Hozana,« in pred osličkom polagali palmove veje, da se prah ne bi dvigal na Odrešenika. Jezus je šel v tempelj in se nato vrnil v Betanijo.

Gl. Zah 9:9; Mt 21:1-11; Mr 11:1-11.

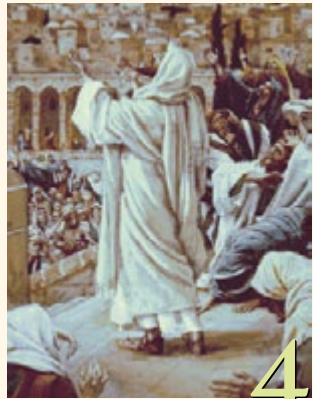

3

PONEDELJEK

Jezus je videl, da so ljudje v templju kupovali in prodajali. Ker je hotel, da bi bil tempelj »hiša molitve«, jih je primoral, da so odšli. Nato je ozdravil ljudi, ki so bili hromi ali slepi. Ljubosumni duhovniki so bili nanj jezni.

Gl. Mt 21:12-17; Mr 11:15-19.

4

TOREK

Jezus je ljudi učil v templju in na bližnjem hribu, imenovanem Oljska gora.

Duhovniki so pripravljali zaroto, da bi Jezusa umorili. Eden od njegovih učencev, Juda Iškarjot, je privolil, da bo Jezusa predal duhovnikom v zameno za trideset srebrnikov.

Gl. Mt 25:31-46; 26:14-16.

VELIKONOČNI TEDEN

Na veliko noč se lahko pripraviš tako, da se poučiš, kaj se je dogajalo tisti teden pred križanjem in vstajenjem Jezusa Kristusa. Začni osem dni pred veliko nočjo, beri o dogodkih in verze, ki so navedeni za vsak dan.

5

SREDA

Sveti spisi ne povedo, kaj je Jezus počel ta dan. Morda je dan preživel z učenci. Lahko preberete priliko o desetih devicah, zgodbo, o kateri je Jezus učil učence, da bi jim pomagal pri pripravah na drugi prihod.

Gl. Mt 25:1–13.

6

ČETRTEK

Jezusovi učenci so se pripravljali na pashino večerjo. Jezus je pri večerji učencem povedal, da ga bo eden od njih izdal. Nato jim je zato, da bi se ga spominjali, prvič dal zakrament. Jezus je šel v vrt Getsemani, da bi tam trpel za naše grehe in molil k Bogu. Ljudje so prišli z meči in ga prijeli. Učenci so se v strahu razbežali.

Gl. Mt 26:17–29, 36–56.

7

PETEK

Jezusa so odvedli k velikemu duhovniku Kajfu. Jezusov učenec Peter je zanikal, da ga pozna. Jezusa sta izprašala upravitelj Pilat in Herod. Obsojen je bil na smrt na križu. Jezus je bil križan. Bogat mož po imenu Jožef je Jezusa položil v svoj grob. H grobu sta prišli Jezusova mati Marija in Marija Magdalena.

Gl. Mt 26:57–72; 27:1–2, 27–37; Lk 23:44–46, 50–56.

8

SOBOTA

Jezusovo telo je ležalo v grobu. Pred vhod je bil zavaljen velik kamen. Hudobni duhovniki so Pilata prosili, naj pred grob postavi stražo, da bo poskrbela, da nihče ne bo šel noter.

Gl. Mt 27:57–66.

VELIKONOČNA NEDELJA

Jezus je bil obujen. Vstal je iz groba. Iz nebes je prišel angel in odvalil kamen.

Jezus je učencem rekel, naj učijo in krščujejo druge, in obljubil, da bo vselej z njimi.

Gl. Mt 28.

Risbe otrok z vsega sveta

*Izbor prijav na mednarodno razstavo
otročkih risb na temo »Evangelij
blagoslavlja moje življenje«.*

Več risb z razstave v prihodnjih številkah na strani Naša stran. Drugi prijavljeni na www.liahona.lds.org.

Andreza A., 10 let, Brazilija

Dasha K., 11 let, Ukrajina

Zeniff F., 9 let, Mehika

Chung-chi, 6 let, Tajvan

Beth B., 5 let, Kanada

Daniel S., 5 let, Francija

Karen L., 6 let, Bolivija

Nathalie S., 9 let, Gvatemala

Carolina A., 7 let, Peru

Leonardo T., 8 let, Čile

Sara R., 9 let, Argentina

Fatima B., 5 let, Peru

Lee W., 9 let, Poljska

Addison O., 10 let, Vietnam

Alina S., 8 let, Ukrajina

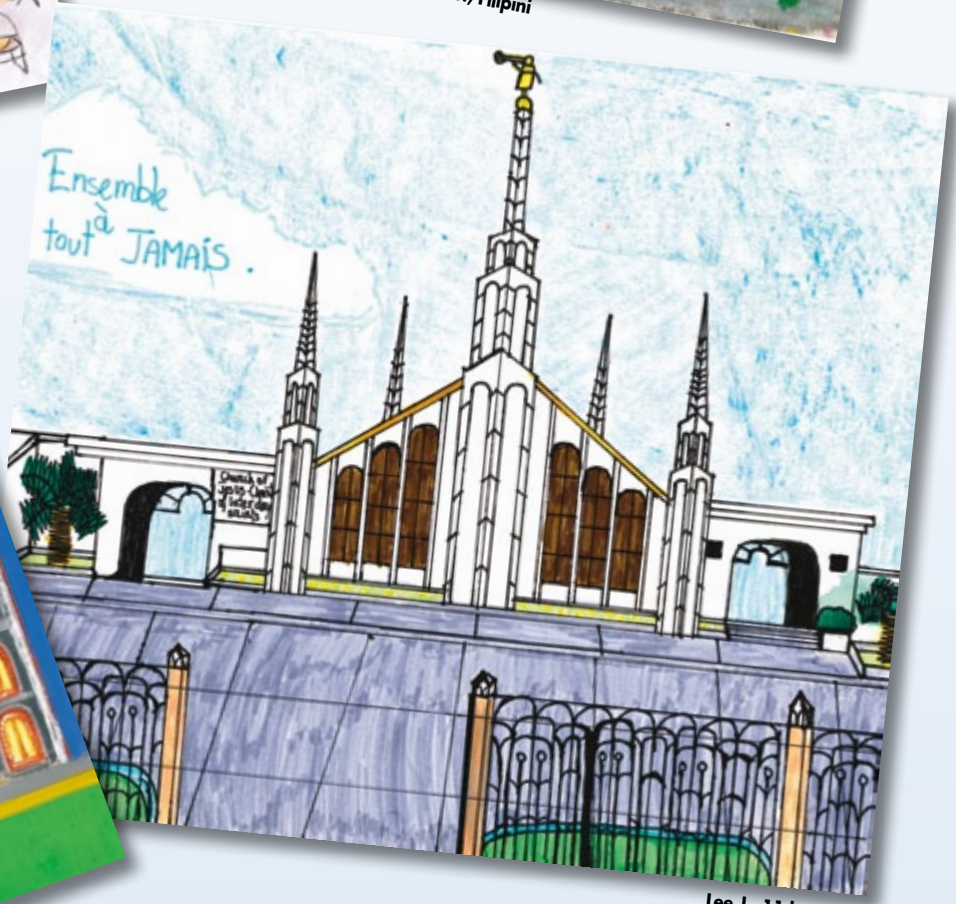

Vanessa G., 11 let, Mehika

Guen R., 12 let, Filipini

Lee J., 11 let, Tahiti

Erdenejargalin O., 8 let, Mongolija

Amanda G., 12 let, Ekvador

Martina F., 11 let, Argentina

Adriana B., 10 let, Ekvador

José V., 5 let, Peru

Posebna priča

Starešina Richard G. Scott iz zbora dvanajstih apostolov spregovori o nekaj svojih misli na to témo.

ILUSTRACIJA: BRYAN BEACH

Kako naj se obvarujem posvetnih stvari?

Iz How to Live Well amid Increasing Evil, Liahona, maj 2004, str. 100–102.

Prizadevajte si za osebno vodstvo, ki vam ga lahko nudi Sveti Duh, in bodite pozorni nanj.

Nebeški Oče je pripravil svete spise in poskrbel za stalno božansko vodstvo, da bi nas podpiral. Vse to vam zagotavlja mir in srečo sredi naraščajočega zla.

Če se boste v mislih in srcu osredotočali na Gospoda, vam bo pomagal do bogatega in izpopolnjenega življenja, ne glede na to, kaj se dogaja v svetu okoli vas.

Čeprav se življenje sedaj morda zdi težko, se oklenite železnega droga resnice. Napredujete bolj, kakor se zavedate.

Lahko živite vrlo, plodno, pravično življenje, tako da sledite načrtu varnosti, ki ga je ustvaril vaš Oče v nebesih: po njegovem načrtu sreče.

To lekcijo in dejavnost lahko uporabite zato, da boste več izvedeli o témi tega meseca za Osnovno.

Jezus Kristus

je moj Odrešenik in Odkupitelj

Ana Maria Coburn in Cristina Franco

»Verujemo, da se lahko reši ves človeški rod preko Kristusove odkupne daritve s pokoravanjem evangelijskim zakonom in uredbam.« (Členi vere 1:3)

Kaj bi bili pripravljeni dati nekomu, ki ga imate zelo zelo radi? Naš Odrešenik, Jezus Kristus, nas ima tako zelo rad, da je za nas dal svoje lastno življenje.

Nebeški Oče je vedel, da ne bomo mogli, če bomo grešili in delali napake, več živeti z njim. Zato se je njegov Sin, Jezus Kristus, ponudil za našega Odrešenika. Nebeški Oče ga je izvolil, da nas reši, ker je bil on edini, ki je lahko živel brez greha.

Jezus je trpel in umrl, zato da bi nas rešil smrti in grehov. To ljubeče dejanje se imenuje odkupna daritev. Zaradi odkupne daritve se lahko

pokesamo grehov, prejmemo odpusčanje in postanemo čisti, kakor je Jezus.

Jezus je bil križan in je umrl, vendar je čez tri dni vstal. Ponovno je živel! Ker je vstal on, bomo vstali tudi mi. To pomeni, da se bosta

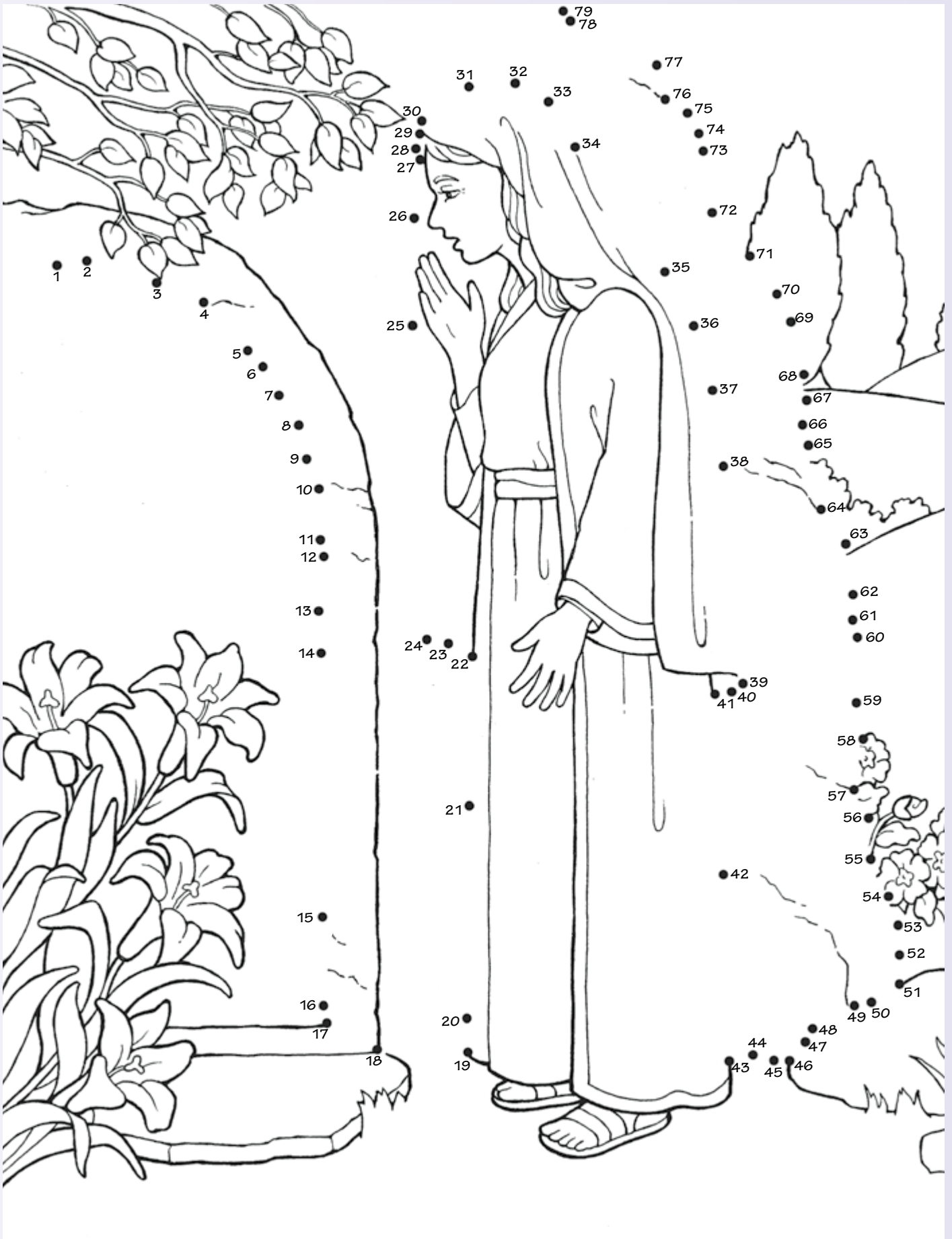
naše telo in duh združila za vedno.

Resnično, Jezus Kristus je naš Odrešenik in Odkupitelj. On je popolni vzor za vse nas. Učil nas je, kako naj bomo drug do drugega prijazni. Učil nas je, kako naj drug drugemu služimo. Učil nas je, kako naj postanemo boljši. Ne bomo mogli živeti popolnega življenja, kakor ga je on, toda lahko se vrnemo živeti k Jezusu in nebeškemu Očetu, če spo-
nujemo zapovedi in delamo po svojih najboljših močeh. Jezusu Kristusu moramo slediti vsak dan. ■

DEJAVNOST

Poveži pike, da boš dokončal sliko Marije pri praznem grobu. Sliko nato pobarvaj. Ko sliko pogledaš, se lahko spomniš, da je Jezus Kristus naš Odrešenik in naš Odkupitelj.

Srečni doma

Chad E. Phares

Cerkvene revije

Buntha in Neath sta brat in sestra, ki živita v mestu Siem Reap v Kambodži. Ko je bil Buntha star osem let, se je odločil, da se bo krstil. Ko bo Neath stara osem let, se bo tudi ona krstila. »Rada bi prejela Svetega Duha,« pravi.

Pomembno je, da Buntha in Neath služita. Buntha bi rad postal misijonar, ko odraste. Neath komaj čaka, da bo »babica misijonarka«, kar pomeni starejša misijonarka. ■

Buntha in Neath skupaj preživita veliko časa. Prizadevata si, da bi bila prijazna drug do drugega in svojih družinskih članov.

Ljudje z vsega sveta si prihajajo ogledovat starodavne zgradbe njenega mesta, **Buntha in Neath** pa sta nadvse srečna, ker sta doma in čas preživljata z družino.

Buntha in Neath imata zunaj poseben učni kotiček, kjer sedita in bereta svete spise, delata domačo nalogo in bereta *Liahono*. Buntha in Neath rada bereta svete spise. Svete spise se trudita brati vsak dan. Neath rada bere o Lehijevih sanjah. Buntha rad bere o Nefiju.

Neathse rada igra s frnikolami. **Buntha** rad igra nogomet z vsako žogo, ki jo najde.

Preobleke

Kaare Revill

po resnični zgodbi

»Sinovi ste Gospodu, svojemu Bogu.«

(5 Mz 14:1)

1. Eva se je hotela obleči. Obula si je očetove čevlje in rdeč klovnovski nos.

Smešen klovn sem.

2. Eva je stekla v svojo sobo. Na glavo si je poveznila rumeno čelado za gradbenike in pograbila plastično kladivo.

Sem močna zidarka.

3. Eva je zbijala tla, preden je spet stekla v svojo sobo.

4. Eva je oblekla svetlikajočo se vijolično in srebrno obleko in se odvrnila iz sobe.

6. Preden je šla Eva spat, se je preoblekla v svojo najljubšo zeleno pižamo. Šla je iz sobe in se usedla mami v naročje.

5. Eva je rada princeska. V obleki je ostala ves preostanek dneva.

Sem lepa princeska.

7.

Jaz sem Eva. Sem Božji otrok.

VSI SMO BOŽJI OTROCI

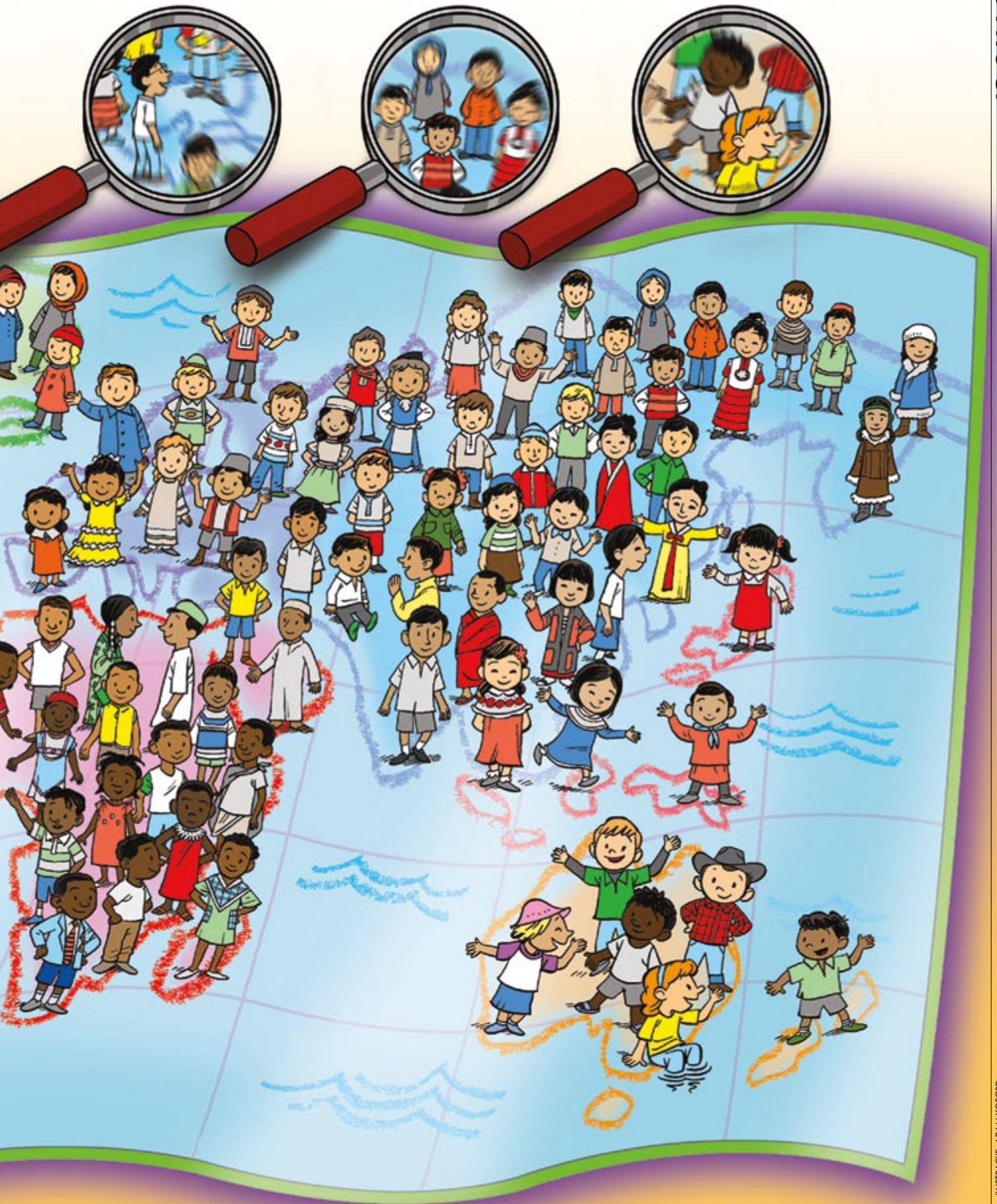
Ne glede na to, kje živimo ali kakšen je naš videz, smo vsi Božji otroci. Oglej si otroke v krogih na vrhu in jih poskusi najti na zemljevidu. Vsakega otroka, ki ga boš našel, potem obkroži.

PREDLOG ZA STARŠE

Govorite o kakšni posebni telesni ali osebnosti lastnosti svojega otroka. Zakaj je edinstven? Pojasnite, da je nebeški Oče vsakega ustvaril drugače, vendar smo vsi njegovi otroci. Svojemu otroku pomagajte, da bo prepoznal edinstvene lastnosti vsakega otroka na zemljevidu.

Priročnik za usposabljanje poudarja delo odreševanja

Adam C. Olson

Cerkvene revije

Med svetovnim usposabljanjem za voditelje, ki je bilo februarja 2011, so člani Prvega predsedstva in zbora dvanajstih apostolov udeležence učili, kako naj nove priročnike uporabljajo učinkoviteje. Sestanek je bil nadaljnja stopnja svetovnega usposabljanja voditeljev, ki je potekal novembra 2010, na katerem so bili priročniki predstavljeni.

Govorniki so poudarili, kako naj voditelji priročnik uporabljajo učinkoviteje, pomembnost doktrinarnih temeljev novih priročnikov, kako uporabljati načela prilagajanja cerkvenim programom, kako se spremembe priročnikov lahko uporabi za izvajanje dela, povezanega z odrešitvijo, in vlogo žensk na svetih.

V oddaji so sodelovali predsednik Henry B. Eyring, prvi svetovalec v prvem predsedstvu, starešine Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson in Neil L. Andersen iz zbora dvanajstih apostolov, starešine Craig C. Christensen, Bruce D. Porter in W. Craig Zwick od sedemdeseterih in generalna predsedstva pomožnih organizacij.

Bolj navdihnjena uporaba priročnikov

Ker se je sestanek imenoval »druga priložnost, zato da odkrijemo, kako priročnik uporabljati učinkoviteje«, je predsednik Eyring voditelje spodbudil, naj razvijejo svojo zmožnost, da bodo prejeli razodetja.

»Samo z Duhom boste vedeli, kako to, kar berte v priročniku, udejanjati,« je dejal. [...] Nemara se vam bo zdelo nepraktično, da bi pričakovali ali celo upali, da boste prejeli vrsto razodetij, ki jih potrebujete pri vsakdanjem služenju. Ne bo se zgodilo brez vere in trdega dela, je pa možno.«

Predsednik Eyring je obljubil, da bo Gospod voditeljem tako, kakor delajo in molijo, da bi »razumeli in sledili besedam življenja«, ki so jim dane, pomagal, da bodo lahko služili in vodili preko svojih moči.

Doktrinarna osnova priročnikov

»Priročnik je doktrinaren,« je dejal starešina Oaks, »in je krajši od prejšnjega priročnika, ker se pri veliko témah vzdrži navajanja pravil ali dajanja navodil. Namesto tega daje načela, ki jih navdihnjeni voditelji lahko udejanjajo [...] glede na svoje krajevne okoliščine.«

Starešina Bednar in starešina Christofferson sta voditelje posvarila pred tem, da bi preskočili uvodna poglavja *Priročnika 2*, da bi prešli do pravil v naslednjih poglavjih. Uvodna poglavja polagajo doktrinarni temelj za razumevanje in udejanjanje načel in pravil, ki sledijo.

Starešina Bednar je dejal, da je to, da so knjige »osnovane na načelih z manj navedenimi primeri, duhovno veliko zahtevnejše in strožje za vse nas.«

Načela prilagajanja

»Od zadev nauka, zavez in pravil, ki sta jih postavila Prvo predsedstvo ter dvanajsterih, se v priročniku ne oddaljujemo,« je dejal starešina Nelson. »Prilagajanje pa se dopušča pri nekaterih drugih dejavnostih, da bi se bolj

»Priročnik bo postal vaš zaklad, ko ga boste uporabljali, da boste druge vodili, da se bodo odločili za pot v večno življenje. To je njegov namen.«

Predsednik Henry B. Eyring, prvi svetovalec v Prvem predsedstvu

prilagodili krajevnim okoliščinam.«

Glede na starešino Porterja je bilo vključeno sedemnajsto poglavje »Uniformity in Adaptation«, da bi krajevnim voditeljem pomagali slediti Duhu in določiti, kdaj je primerno določane programe prilagoditi. Poglavje pojasnjuje, kaj se ne sme spremeniti, in da je pet pogojev, pod katerimi do prilagoditev lahko pride: družinske okoliščine, omejen prevoz in komunikacija, majhni zbori oziroma razredi, nezadostno število voditeljev in varnostni pogoji.

»Primerne prilagoditve Cerkev ne slabijo, temveč jo krepijo,« je dejal starešina Porter v nagovoru, ki ga je prebral starešina W. Craig Zwick od sedemdesetih. Pri navdihljenih prilagoditvah krajevni voditelji ne bi smeli čutiti, da so se zadovoljili z manj od idealnega. »Vsaka cerkvena enota ima dostop do naukov, uredb, duhovniške moči in darov Duha, kar je potrebno za odrešenje in povzdignjenje Božjih otrok,« je napisal starešina Porter.

Delo odreševanja

Spremembe, do katerih je prišlo v vsem *Priročniku 2*, so namenjene zato, da bi se delo odreševanja nadaljevalo. Predsednik Eyring je dejal: »Priročnik bo postal vaš zaklad, ko ga boste uporabljali, da boste druge vodili, da se bodo odločili za pot v večno življenje. To je njegov namen.«

Peto poglavju z naslovom »The Work of Salvation in the Ward and Stake« zlasti združuje vrsto tem, ki so bile prej obravnavane ločeno, vključno s članskim misijonarskim delom, ohranitvijo spreobrnjenec, povrnitvijo članov, tempeljskim delom in delom na družinski zgodovini ter poučevanjem evangelija.

»Pavel je rekel, da bodo v tem razdobju polnosti časov vse stvari zbrane v enem Kristusu,« je dejal starešina Bednar (gl. Ef 1:10). »Delo je eno samo.«

Na primer, to, kar so nekateri prej razumeli kot različna poslanstva Cerkev, je »isto delo na

FOTOGRAFIJA CRAIGA DIMONDA © IRI

različnih področjih,« je dejal. Misijonarsko delo razglašča evangelij in ljudem kliče, naj sprejmejo svete uredbe in sklenejo zaveze. Izpopolnjevanje svetih – vključno z ohranjanjem članstva, dejavnostjo in poučevanjem – je delo, pri katerem ljudi prosimo, naj spoštujejo uredbe in zaveze. Odreševanje mrtvih preko družinske zgodovine in tempeljskega dela nudi priložnost, da prejmemo uredbe in sklenemo zaveze za tiste, ki so umrli.

Starešina Holland je dejal, da je zaradi sprememb v priročniku v glavnem prišlo do tega, da so voditelji zborov in pomožnih organizacij v oddelčnih svetih razumeli, da tam niso zgolj zato, da bi premišljevali o svojih članih zbora in pomožnih organizacij, temveč da imajo skupno odgovornost do duhovne blaginje vseh članov.

Starešina Cook je pojasnil, kako so nekatere spremembe glede *Priročnika 2* pripomogle k delu odreševanja.

Poudaril je pomembnost škofov in oddelčnih svetov, da poskrbijo za gmotne potrebe, ker sedaj ni več sestankov za gmotne potrebe. Pojasnil je vse večjo vlogo pri tem, da se voditelji Melkizedekovega duhovništva posvetujejo s člani zbora. Nadalje je pojasnil spremembe, ki očetom, ki niso v celoti tempeljsko vredni, v določenih okoliščinah dovoljujejo sodelovanje pri uredbah in

Duhovniški voditelji naj pri delu odreševanja premislijo o naslednjih uredbah, ki jih posameznik potrebuje, in kako bi mu pri njegovih pripravah lahko pomagali.

NA OKROGLIH MIZAH UPORABLJAJO NOVO KNJIŽICO ZA USPOSABLJANJE

Na svetovnem usposabljanju voditeljev, ki je potekal februarja 2011, so generalni predsedniki cerkvenih pomožnih organizacij sodelovali pri vrsti okroglih miz, kjer so uporabili primere novega spletnega vira za usposabljanje.

Leadership Training Library je zbirka življenjskih primerov voditeljev, ki služijo po svetu, ki ponazarjajo načela, ki jih najdemo v *Priročniku 2*. Videi, ki so bili posneti v Braziliji, Angliji, Gvatemali in Koreji, se trenutno prevajajo in bodo na spletu na voljo kasneje leta 2011.

Generalni predsedniki pomožnih organizacij so na podlagi teh videov pod vodstvom starešine Roberta D. Hales in Neila L. Andersena iz zborna dvanajstih apostolov in starešine Craiga C. Christensena od sedemdeseterih razpravljali o treh pomembnih načelih, ki jih najdemo v *Priročniku 2*.

1. Duhovno se pripravite.

»Osupljivo je, kako Gospod išče načine in čaka, da bi nas blagoslovil,« je pojasnila Rosemary Wixom, generalna predsednica Osnovne, potem ko si je ogledala primer, kako je voditeljica Društva za pomoč iz južne Koreje iskreno prosila za navdih in ga tudi dobila, ko je načrtovala sestanek.

Starešina Andersen, ki se je pogovarjal z Julie B. Beck, generalno predsednico Društva za pomoč, in sestro Wixom, je dejal: »To je duhovno delo; ne moremo ga opravljati brez Gospodove pomoči.« Člani okrogle mize so razpravljali o tem, kako duhovne priprave voditeljem omogočijo, da se osredotočijo na posameznike, prilagodijo dejavnosti, lekcije in zadolžitve, da ustrezajo njihovim potrebam. »Razodetje je razpršeno med nas,« je pričeval starešina Andersen.

2. Sodelujte na svetih.

Resnična zgodba članov oddelčnega sveta v Gvatemali, ki so sodelovali, zato da so uspešno povabili neko družino, da je spet v celoti postala dejavna v Cerкви, je starešini Christensenu omogočila priložnost, da je vodil razgovor o sodelovanju na svetih z vsemi petimi predsedniki pomožnih organizacij: s sestro Beck, sestro Wixom, Russllom T. Osguthorpom, generalnim predsednikom nedeljske šole, s sestro Elaine S. Dalton, generalno predsednico Mladenk, in z Davidom L. Beckom, generalnim predsednikom Mladeničev.

Okrogla miza se je vrtela okrog tega, kako člani sveta lahko s skupnimi prizadevanji pomagajo članom oddelka pri napredku, kako dejavni člani sveta lahko škofa nekoliko razbremenijo in kako bi morali voditelji in člani poslušati, govoriti o in si prizadevati za Gospodovo voljo glede oddelčnih članov.

3. Drugim služite.

V središču tretjega videa je neki mladenič iz Anglije, ki si prizadeva, da bi v Cerкви ostal povsem dejaven. Okrogla miza, ki jo je vodil starešina Hales in v kateri so sodelovali brat Osguthorpe, brat Beck in sestra Dalton, je nakazala pomembnost tega, da voditelji delajo s starši, na cerkvenih svetih in z mladimi.

»Če boste delali natanko tako, kakor ste videli danes,« je zaključil starešina Hales, »govorite o [primerih iz videa] in se o njih pogovarjajte. Prinesite jih pred Boga in boste vodeni ter usmerjeni, kako lahko pomagate in krepite in dovršite, kar morate narediti v poklicu, ki vam je bil dodeljen.« ■

blagoslovih družinskih članov.

»Naše bistvo ni, da izvajamo programe oziroma vodimo neko organizacijo,« je dejal starešina Bednar. »To je potrebno, ni pa zadosti. To je delo odreševanja. In ko začnemo premišljevat o uredbah in zavezah, potem duhovniški voditelji pravilno vprašajo, kaj je naslednja uredba, ki jo posameznik oziroma ta družina v življenju potrebuje, in kako jim lahko pri tej pripravi pomagamo?«

Ženske na svetih

Starešina Scott je izrazil zaskrbljenost, da ponekod voditelji zamudijo priložnosti, da bi vključili ženske, ko se sami posvetujejo. »Če se [ženske] lahko spodbudi, da svobodno

VEČ NA SPLETU

Audio, video in besedilo obeh predavanj svetovnega usposabljanja voditeljev na lds.org/menu/service/serving-in-the-church.

Priročnik 2 lahko dobite na spletu na lds.org/handbook/handbook-2-administering-the-church. Nova rubrika Leadership Training Library (Knjižnica za usposabljanje voditeljev) bo na voljo pod »Serving« na lds.org do srede leta 2011.

Cerkveni voditelji so rekli, da bi moralo biti tako moškim kot ženskam dovoljeno, da na voditeljskih sestankih enakopravno in svobodno izražajo svoje predloge.

lahko sodelujejo na oddelčnih posvetovalnih sestankih, so njihove zamisli vedno v pomoč in navdih,« je dejal.

»Voditelji lahko spodbujajo sodelovanje tako, da sestre pokličejo po imenu in jim izrazijo hvaležnost za njihovo mnenje ter izrečene predloge,« je pojasnil starešina Scott.

»Dodatni blagoslov, ki so ga deležni v domu duhovniških voditeljev,« ki sledijo tem navodilom, je, da »ti može lahko bolj cenijo sveto vlogo svoje žene v lastnem domu,« je dodal.

Učil je o pomembnosti tega, da si med člani svèta prizadevamo za soglasnost. Ko se slednje občuti, to voditelj lahko prepozna in predlaga glasovanje. V primerih, ko člani morda niso sklepčni, naj voditelji prosijo za nasvet vsakega člana oddelčnega svèta, se mu zahvalijo za podano mnenje, se odločijo in prosijo člane svèta za zedinjeno podporo pri tej odločitvi. Starešina Scott poudarja pomembnost zaupnosti glede zadev na oddelčnih svètih.

Pričakovani rezultati

Starešina je usposabljanje zaključil tako, da je izrazil tri želje: ta poenostavitev bo omogočila, da bodo čas in viri članov uporabljeni učinkoviteje, da bo duhovniška moč rasla v vsakem duhovniku, da bo slednji blagoslovil vsakega posameznika v Cerkvi in da bo vsak član občutil večji smisel predanosti in vloge učenca. ■

V NOVICAH

Starešina Perry ustanovi prvi kol na otoku Guam

Starešina L. Tom Perry iz zbora dvanajstih apostolov je decembra 2010 obiskal otok Guam, zato da bi ustanovil guamski kol Barrigada, prvi kol na področju Guama. Ko je bil starešina Perry, ki je na tem področju v drugi svetovni vojni služil v mornariški vojaški enoti Združenih držav, tam, je obiskal tudi pacifiški vojni muzej in sosednji otok Saipan. Na Guam u živi 1.971 članov Cerkve. Področje otoka Guam je del severnoazijskega področja Cerkve.

Zdravniki SPD zdravijo kolero na Papui Novi Gvineji

Skupinica zdravnikov SPD iz Avstralije je proti koncu leta 2010 nekaj časa zdravila žrtve izbruha kolere v odmaknjenih vasicah severozahodne Papue Nove Gvineje.

Zdravniki so delali z na stotine bolniki in rešili nekega človeka, ki je že gledal smrti v oči, ko je prispel v bolnišnico, in druge, ki brez zdravljenja ne bi več živeli dlje kot štiriindvajset ur.

Ljudje so k zdravnikom prihajali v trumah s celine in s kanuji. David Williams iz Brisbana in Anthony Mahler iz Cairnsa sta dejala, da sta v enem dnevu, potem ko sta prispela v vas Sogere,

zdravila več kot dvesto primerov kolere. Ko je dr. Mahler govoril o tem, kar je doživel, je dejal: »S poklicnega vidika je bila ta izkušnja ena najbolj nagrajujočih v mojem življenju,« navzlic težavam in izčrpavajočemu bremenu, ki mu ga je naložilo delo.

Poleg tega, da je Cerkev poslala zdravnike, je poskrbela tudi za pošiljke s pomočjo, vključno z zdravniškimi paketi in filtri za vodo. Iz Cerkve v Port Moresbyju so na krizna področja poslali tudi pošiljke hrane in mila, iz Port Moresbyja in Brisbana pa pošiljke s paketi za osebno higieno. Na Papuo Novo Gvinejo je odšel neki misijonarski par, ki je usposobljen za ravnanje z vodo, da bi pomagal usklajevati dobrodelna prizadevanja.

Video predstavi skupno temo za leto 2011

Cerkev je januarja cerkvenima enotam po svetu začela razdeljevati video Za moč mladih za leto 2011 z naslovom *We Believe*, da bi si z njim pomagali pri skupni temi za leto 2011.

Video je poln multimedijev, ki so zasnovani tako, da mladim pomagajo, da téma iz Členov vere 1:13 v njihovem življenju postane osrednjega pomena. Deli prikazujejo predsednika Thomasa S. Monsona, generalnega predsednika Mladenicev in

SVETOVNA VERSTVA

Cerkve sprejema prijave za deveto mednarodno tekmovanje v risanju

Cerkveni zgodovinski muzej bo pripravil prijavnice za deveto cerkveno mednarodno tekmovanje v risanju, ki bo na spletu na voljo od 4. aprila 2011. Prijavnice za tekmovanje morajo biti poslane preko spleta ali po navadni pošti do 7. oktobra 2011. Téma tega tekmovanja je »Oznanjajte čudovita Božja dela« (NaZ 65:4). Več o tem v angleščini oziroma o preteklih izbranih risbah iz prejšnjih tekmovanj na lds.org/churchhistory/museum/competition.

Zgodbe iz Nove zaveze sedaj v prikazu

Kot dodatek k učnemu načrtu za leto 2011 o Novi zavezi so sedaj na voljo videi iz knjige *New Testament Stories* (Zgodbe iz Nove zaveze), ki so animirane z uporabo metode, ki se

imenuje paralaksa. Vseh 65 videov je na voljo v angleščini, kakor so tudi avdio posnetki v MP3 za vsakega od videov v enajstih jezikih na LDS.org. Videi v tehniki paralaksa bodo leta 2011 na voljo v vseh jezikih. Videe lahko najdete na scripturestories.lds.org in izberete **New Testament Stories**.

Mladeniči v Bangaloru se predajo Dolžnosti do Boga

Več kot trideset mladeničev iz indijskega okrožja Bangalore se je zbralo v hribih Kanakapura, da bi spoznali novi program knjižice *Dolžnost do Boga* in se naučili duhovnih lekcij iz telesnih dejavnosti, ki predstavljajo izziv. Mladeniči so uporabili sistem vrvi in škripca, da so šli čez jezero. Šli so na jutranji tek, priplezali na goro in se naučili po vrvi spuščati s sten. Dejavnost se je zaključila s sestankom za pričevanja. ■

generalno predsednico Mladenk, glasbo, pričevanja mladih in še veliko več.

Veliko vsebine so pričevanja mladih in spodbudne izkušnje.

Glasba, sporočila in pričevanja se lahko uporabi kot dodatek k učnim uram mladih ter na sestankih in dejavnostih skozi vse leto.

Vse gradivo si lahko naložite s spletne strani youth.lds.org.

Video prav tako vključuje prevod v naslednjih jezikih: v angleščini, francoščini, italijanščini, japonsščini, kitajščini, korejščini, nemščini, portugalščini in ruščini in španščini. ■

Novozavezne klasične zgodbe, ki pred vami oživijo v čudovitih barvah, sedaj lahko gledate in poslušate na scripturestories.lds.org.

AŽURNA VEST

Januarska *Liahona* za leto 2011 navaja, da na Slonokoščeni obali služijo tuji misijonarji (gl. Samuel Gould, »In the Presence of Angels,« str. 50). Ko je bila številka objavljena, so se tamkajšnje okoliščine spremenile in tuji misijonarji so bili poslani drugam. Cerkev budno spremlja politični položaj, kjer služijo misijonarji, in misijonarje po potrebi odpokliče. Misijonarji se vrnejo le, ko se domneva, da je položaj spet varen.

OPOMBA

Lajša nam bremena

Všeč mi je ta revija in vsa njena vsebina. Všeč so mi članki generalnih osebnosti, zlasti konferenčni govori. So poučni in nas spodbujajo, da gremo dalje navzlic našim preizkušnjam.

Članica Cerkve sem že šestindvajset let in prebrala sem vse številke *Liahone*. Pogosto ponovno prebiram stare številke, zlasti pa mi je pri srcu članek »Blage Gospodove milosti« starešine Davida A. Bednarja (maj 2005, str. 99). Pomaga mi, da se spomnim, kako pogosto nebeški Oče posreduje s svojimi blagimi milostmi in nam lajša težka bremena.

Iolanda Valenti, Italija

Nauki prihajajo od Gospoda

Vsak mesec sem hvaležen, ker imam besede živih prerokov. Vem, da njihovi nauki prihajajo od Gospoda in da me bodo v življenju blagoslovili, če jih bom udejanjal. Branje o izkušnjah svetih po svetu mi krepí vero in pričevanje, ker izvem, kaj naredijo drugi, zato da se osvobodijo bremen.

Byron David Calderon Mosquera, Ekvador

Prosimo vas, da svoje povratne informacije in predloge pošljete na liahona@ldschurch.org. Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti priredimo. ■

PREDLOGI ZA DRUŽINSKI VEČER

Ta izdaja vsebuje članke in dejavnosti, ki jih lahko uporabite pri družinskem večeru. Sledi nekaj predlogov.

»Da bi se ga vselej spominjali«, str. 20: Premislite o tem, da bi se v družini pogovarjali o nasvetu starešine Christoffersona: »Začnemo lahko tako, da iz svojega življenja najprej vse stvari vzamemo, nakar jih vanj spet vrnemo po prednostnem redu tako, da je Odrešenik v središču.« Premislite o tem, da bi govorili o nekaterih blagoslovih, ki jih omenja starešina Christofferson, ki jih boste deležni, če se boste Odrešenika vselej spominjali.

»Moč svetih spisov«, str. 52: Potem ko boste ta članek skupaj prebrali, družinske člane prosite, naj spregovorijo o tem, kaj so občutili, ko so brali svete spise in hodili na seminar. Predlagajte jim, naj v dnevnik zapišejo svoje pričevanje glede moči svetih spisov. Svoje otroke spodbujajte, naj zlasti preučujejo predlagane odlomke in se jih naučijo na pamet.

»Posrednik Jezus Kristus«, str. 56: Ko boste članek brali skupaj, družino prosite, naj bodo med poslušanjem pozorni na to, kako pomemben je posrednik. Vprašajte jih, kaj bi se zgodilo, če posrednik zadolženemu možu ne bi pomagal. Lahko bi tudi brali odlomke iz svetih spisov na témo, kako je Odrešenik naš posrednik, in se o tem pogovarjali. Premislite o tem, da bi prebrali naslednja odlomka:

2 Ne 2:27–28 in
Al 42:24–25.

»Preobleke«, str. 70:

Premislite o tem, da bi družinskim članom predlagali, naj se oblečejo v kostume ali se pretvarjajo, da so nekdo drug. Vsakemu dajte priložnost, da bo povedal, kdo je. Potem ko boste zgodbo prebrali, pojasnite, da smo ne glede na to, katero vlogo igramo, vedno Božji otroci.

Srečni trenutki in večne vezi

Ko sta bila moja otroka majhna, sta se po družinskem večeru rada igrala igre. Ena njunih najljubših je bila »Slonček Trunky«, ki se je imenovala po pesmi, ki se jo je najina hči Jocelyn naučila v šoli. Potem ko smo pesem vsi zapeli, sem bil jaz Trunky in otroka nosil na hrbtu. Najprej dveletnega sina Jorgeja, potem štiriletno hči Jocelyn, nazadnje pa je name splezala še moja žena Elizabeth. Ko so bili na mojem hrbtu vsi trije, sem jih popeljal na ježo po dnevni sobi. Zelo smo se zabavali.

Leta kasneje sta moja odrasla otroka oba čakala na polic na misijon. Na enem od družinskih večerov sta se spomnila pesmi »Slonček Trunky«. Pesem smo skupaj zapeli, potem pa sem po mnogih letih spet postal slonček. Najprej je na moj hrbet splezal sin, nato hči, nazadnje pa še njuna mama. Popustil sem pod njihovo težo, končal na tleh in vsi smo se smejali.

Zaradi spomina na ta trenutek smo hvaležni, da so nas preroki učili o družinskem večeru. Spoznali smo, da je ne glede na to, kako preprost je naš družinski večer, najpomembnejše to, da imamo z družinskimi člani srečne trenutke, ki krepíjo naše večne vezi. ■

Victor G. Chauca Rivera

KRONA IZ TRNJA, KRONA ZMAGE

Larry Hiller

Cerkvene revije

Avgust v Sveti deželi. Okrog nas so se ruševine Kafarnauma lesketale v popoldanski vročini. Biti na tem kraju je bilo vznemirljivo, toda naš vodič in bližnji škržat sta se že nekaj časa oglašala in v mislih sem odtaval drugam.

Naenkrat sem postal pozoren, ko je vodič pokazal na drevo, ki nam je dalo senco, in mimogrede rekel: »Temu pravijo 'drevo krone iz trnja'.« Uzrl sem se na ozelenele veje. Kje so trnji? Stegnil sem se in eno vejico nežno potegnil k sebi.

Tam sem med nežnimi listi zagledal trnje. Bili so ozki in zeleni, zelo ostri in dolgi kot palec in si jih zagledal šele, ko si se bolje približal. Toda vsak, kdor bi se v te ozelenele veje zapletel, bi zagotovo občutil bolečino.

Spomnil sem se številnih slik, ki sem jih videl, na katerih Odrešenik stoji pred posmehovanjem sodnikov, oblečen v škrlat in ima krono iz zvite, suhe, trnove trte. Nenadoma me je spreletelo, da je suženj ali vojak verjetno, ko je takšno krono delal, imel prožne zelene veje, kakršne so bile tele na drevesu nad menoj – ne lomljivih suhih vej. Še več pa pove to, da namen krone ni bil le, da bi prizadejala bolečino, temveč da bi vzbudila roganje in zasmehovanje.

Krona iz trnja je zame postala simbol tega, da Odrešenik pozna vse naše skrite bolečine – in da jih je sposoben pozdraviti.

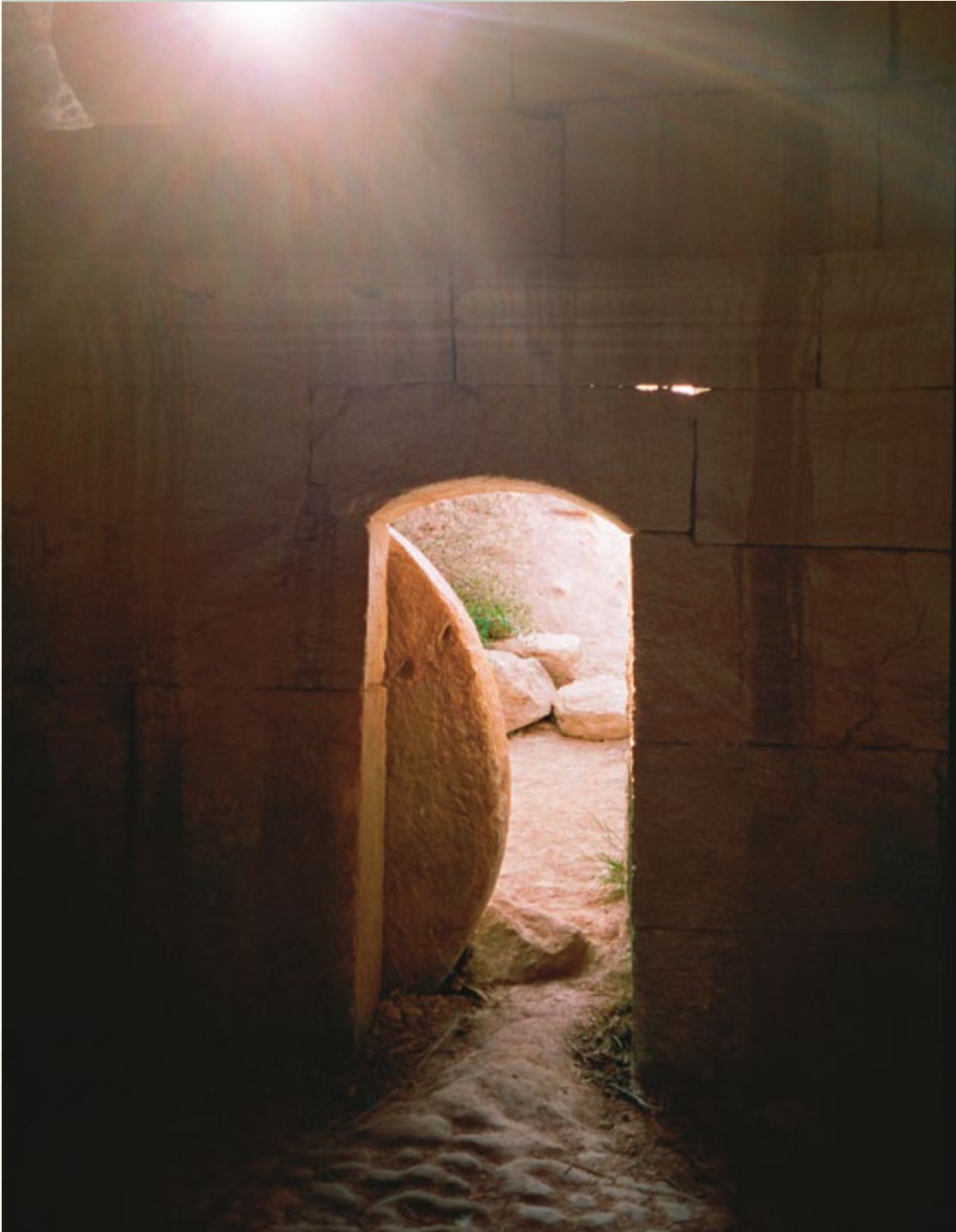
V starem svetu so zeleno krono iz listov oziroma venec – navadno iz dišečih lovorovih listov – navadno dali zmagovalcem tekmovanj in bitk. Lovorike so krasile podobe kraljev in cesarjev. Morda je bila kruta krona, ki so jo Odrešeniku zarili v čelo, listnata in zelena v posmehljivem smislu tiste starodavne časti. Gre za predpostavko, ne za stvar nauka. Toda ker sem si jo tako predstavljal, mi to še jasneje prikaže en vidik odkupne daritve: Odrešenik pozna naše bridkosti in nas

lahko ozdravi.

Ogrinjalo, s katerim so ga ogrnili, je bilo porogljiv simbol kraljevske časti. Pokrilo je brazgotine in rane zaradi bičanja, ki ga je ravno utrpel. Podobno je listnata krona iz trnja bila videti kot zmagovalčev venec, toda dejansko je prikrila bolečino, ki jo je zadala.

Toliko nas prenaša nevidne bolečine. Hvalnica nas uči, da je v tihem srcu skrita bolečina, ki je oči ne morejo videti (gl. Lord, *I Would Follow Thee, Hymns*, št. 220). Toda Odrešenik vidi. Zelo dobro pozna notranjo tesnobo. Vse svoje delovanje je živel ob misli na odkupno daritev in vstajenje. Toda tisti, ki jih je učil in blagoslovil in ozdravil, tega niso vedeli. Celo njegovi učenci ne.

Odrešenik vidi preko »ogrinjal« in »kron«, ki naše bridkosti zakrivajo pred drugimi. Ker je utrpel »bolečine in stiske in skušnjave vsake vrste«, ga navdaja milost in ve, kako nas podpirati, ko svoja bremena položimo pred njegove noge (gl. Al 7:11–12). On je balzam, ki lahko ozdravi celo globoke in skrite rane. Krona pa, ki nam jo daje, je resnično krona zmagovalcev. ■

Jutro vstajenja, Steven Edwards

Kristus je med svojim delovanjem na zemlji učencem rekel, da mora biti Sin človekov umorjen in da bo tretji dan obujen (gl. Lk 9:22).

»Po soboti, ko se je svital prvi dan tedna, sta prišli Marija Magdalena in druga Marija pogledat grob.

»In glej, nastal je močan potres, kajti Gospodov angel

je prišel iz nebes. Pristopil je in odvalil kamen ter sédel nanj. [...]

Angel pa je nagovoril ženi: 'Ne bojta se! Vem, da iščeta Jezusa, križanega.'

*'Ni ga tukaj. Obujen je bil, kakor je rekel!«
(Mt 28:1-2, 5-6)*

» **T**o, da se Odršenika spominjamo, pomeni, da se spomnimo tudi njegove odkupne daritve, ki jo simbolno predstavljata kruh in voda kot simbola njegovega trpljenja in smrti,« piše starešina D. Todd Christofferosn iz zbora dvanajstih apostolov. »Nikoli ne smemo pozabiti, kaj je za nas naredil, kajti brez njegove odkupne daritve in vstajenja življenje ne bi imelo smisla. Z njegovo odkupno daritvijo in vstajenjem pa ima naše življenje večne, božanske možnosti.« (gl. »Da bi se ga vselej spominjali«, str. 20)